

Disceptatio
practicae manualis
1664

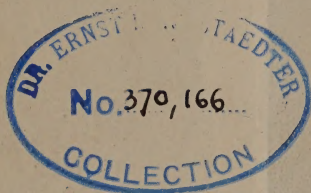

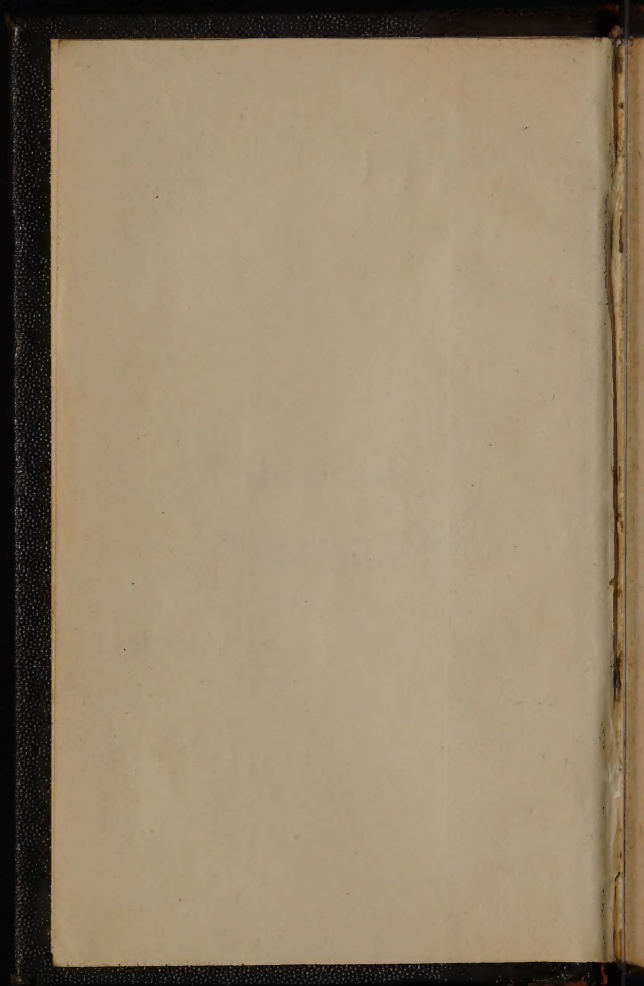

Ferguson I. 193.
12820/A
Cinct. mycetes:
Becker:

Institutions . . .
N. VI Ferguson
17/c I. 89.

BECKER J. J. [another
of 2nd work. 1st is paper]

INSTITUTIONES CHIMICÆ

PRODROMÆ

i. e.

IOANNIS IOACHIMI

BECHERI SPIRENSIS

MATHEMATICI ET MEDICINÆ

DOCTORIS.

OEDIPUS

CHIMICUS

Obscuriorum Terminorum &
 Principiorum Chemicorum, Myste-
 ria Aperiens & resol-
 vens.

Opusculum, omnibus Medici-
 næ & Chimiæ Studiosis, lectu
 perquàm utile & necessa-
 rium.

FRANCOFVRTI,

Apud HERMANNVM à Sande.

M. DC. LXIV.

11

10

B

C

Ob

Prin

Opu

nz &

F

Ap

20
INSTITUTIONES CHIMICÆ

PRODROMÆ

i. e.

IOANNIS IOACHIMI

BECHERI SPIRENSIS

MATHEMATICI ET MEDICINÆ

DOCTORIS.

OEDIPUS

CHIMICUS

Obscuriorum Terminorum &
Principiorum Chemicorum, Myste-
ria Aperiens & resol-
vens.

Opusculum, omnibus Medici-
næ & Chimiæ Studiosis, lectu
perquàm utile & necessa-
rium.

FRANCOFVRTI,

Apud HERMANNVM à Sande.

M, DC, LXIV.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

OF THE HISTORY OF THE
UNITED STATES
BY
JAMES H. HARRIS

VOLUME II
THE CIVIL WAR
1861-1865

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

CHICAGO, ILL.
1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

OEDIPVS CHIMICUS.

OEDIPUS.

SPHINX.

FRANCOFVRTI,
1664.

Epistola Dedicatoria.

NOBILISSIMO, EXCELLEN-
TISSIMO, DOCTISSIMO
VIRO

DOMINO FRANCISCO

DELE BÖE, dicto SYLVIO.

Med. Doctori, Ejusdemq; Fa-
cultatis in Alma Academia Lugdu-
no-Batavâ Medicinæ Practicæ Professori
Ordinario; Practico & Chimico
Expertissimo precatur.

Multam felicitatem

JOHANNES JOACHIMVS BECHERVS, M. D.

Admirandum hoc planè
est seculum, quo, quàm
yix

Epistola Dedicatoria.

vix ullo alio tam varia nova
nobis accidere, ut, & quod læ-
temur, & doleamus, habeamus.

Vidimus mutari Imperia,
truncari, mori, coronari, exula-
re, restitui, Imperatores, Reges,
Principes, omnes Europæ par-
tes belli arsisse flammis.

Inter hæc publica, non le-
vem scientiæ innovationem
subiere, in dubium enim revo-
cata certissima, atque inventa
introducenda sunt novissima, ita
ut rerum veritas, tot examini-
bus & inquisitionibus ultro ci-
ròque agitata, multò elegan-
tior, succulentior, & nervosior,

Epistola Dedicatoria.

hoc nobis tempore compareat;
Habemus nos ut Actoribus hu-
jus seculi, si quæ nova utilia fe-
liciter introduxerunt, gratias
decernamus, quantum vale-
mus, maximas, eorumq; nomi-
na immortalitati mandemus.

Hoc seculo quoque, varia
Philosophandi genera, in Ari-
stotelem Philosophorum Prin-
cipem irruisse, quæ suos semper
habuere Parastatas, neminem
latet.

Non novam sed Stagiritâ
multò seniore Philosophiam,
veramq; Philosophandi ratio-
nem, effectum nempe & praxi
fulci-

Epistola Dedicatoria.

fulcitam, *Chimiam*, præ cæte-
ris *Vir Nobilissime* recepisti, su-
scepisti, susceptamque multo-
rum usui, in publicum Audito-
rij tui Theatrum produxisti, &
taliter Excellens, Trismegisti,
Philosophorum omnium faci-
lè principis exemplo, ΤΡΙΣΜΕΓΙΣ-
ΤΟΣ Anatomus, trium nempe
regnorum extitisti, Tibi ergò il-
lic locorum, primus debetur
honor, qui primus publicâ è
cathedrà, scientiam hanc sacra-
tissimam professus es, quod vel
sola de Alimentorum fermenta-
tione in ventriculo, & chyli
mutatione in sanguinē Doctis-

Epistola Dedicatoria.

sima disputatio, quam tuo Præsidio fovisti, luculenter exhibet.

Utilissimum profectò munus subiisti, quo tui Auditores non verba sed corpora, non chymeraisticos terminos, verùm ipsas reales Enchyrides, non inanes deniq; & immateriales facultates, sed à Te demonstrati effectus causas practicas audiunt, vident, tangunt.

Non ergò nova, sed antiquitate probatissima ab interitu revocasti, cui Nos felicia auspiciamur apprecari Omina, præsertim quod interturbatus, Tua hucusque tam præclarè egeris.

Laudet

Epistola Dedicatoria.

Laudet studiosa juvenus suos,
à quibus & temporis & sum-
ptuum jacturâ, cheu garrire ter-
minos, Pittacorum instar addi-
dicit, tempus autem, rebus ipsis
utiliùs impêdere dedidicit, Tibi
certè *Vir Excellentissime*, à Tuis
Auditoribus, plus multò debe-
tur, utpote à Quo, unde & ani-
mum & corpus alant, habent,
atq; ita, vetus juxta illud, ab asi-
nis equos conscenderunt, qui-
bus equitatibus, ut calcar adde-
rem, & Tibi, uti tam insigni Ar-
chippokomo congratularer cū
multis in votis diu anxie habui,
verùm cum plures occupatio-
nes

Epistola Dedicatoria.

nes ita me distraherent, ut ab illo tempore, quo Lugduni & Tuâ & per te, celeberrimi istius Mathematici, ~~von~~ Schoten, cōversatione fruebar, ob dissita loca, & varia negotia Te coram loqui non licuerit, Legatum, qui amicitiam nostram novo fœdere renovet, tibi mittendū esse conclusi; Oedipus ei nomen est, utinam Sphingis Chemicæ ænigmata resolvendo, & Tibi & omnibus satisfaciat, verum vix effugiet metamorphosin, quâ aliquibus nimium scrupulosis, ex Oedipo Davus fiet, sed liberū cuiq; suum esto iudicium,

Epistola Dedicatoria.

cium, Nos talibus, illud ex comædia Terentij opponimus.

————— Incerta hæc, si tu postules

Ratione certa facere, nihilo plus agas

Quam si des operam, ut cū ratione insanias

Tu vero *Vir Nobilissime*,
pro innata Tuâ humanitate,
huic meo, sive Oedipo sive Davo,
Tuo in Museo locum amoris
non denegabis, quicquid
ei humanitatis præstiteris, agnos-
cet, neque enim cæcus est, qui
proprium occidat patrem, pro-
ut Oedipus, Laij filius, fecisse
perhibetur. Tutè eum hospitio
excipe, non est, quod aut Oedi-
podas aut Telegonos timeas;
Amoris symbolum in fronte ge-

rit

Epistola Dedicatoria.

rit, quo omnes veræ Chimiæ
amantes excipit, à talibus excipi-
etur & ipse non nisi benevolè,
cùm ut eum manumitterem,
publicique juris facerem, à non
infimæ notæ viris, non semel
admonitus fui.

Hiscæ vale quam optime
Vir Nobilissime, cū felicioribus
Parastatis, Tuis Auditoribus,
Cui longævam vitam, his vero
perpetuum florem & Harmo-
niam precamur.

Dabam Moguntiaë è Mu-
sæo. Calendis Martij, Anno
à Christo Nato, supra Mil-
lesimum sexcentessimum, se-
xagesimo tertio. *Lectō.*

ia
ji-
c,
n,
on
el

ne
is
s,
o
o-

i-
no
l-
e-
o-

Nummi crassities

In altera nummi facie, sequentia, eo quo posita sunt ordine, legebantur.

RARIS
HÆCUT HOMINIBUS
EST ARS: ITA RARO IN LU-
CEM PRODIT: LAUDETUR DEUS
IN ÆTERNUM QUI PARTEM
SUAË INFINITÆ POTENTIÆ

LECTORI CHIMICO

Salutem.

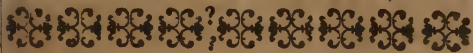
CUm percontandi gratiâ,
nū scripta mea Chimica Lectoribus
placitura sint, atque in eum finem,
Tractatum de Metallorum genera-
tione, reductione & perfectione sub Metallur-
gia nomine ederem, insuper in catalogo librorum
Francofurtensi plures tractatus Chemicos pro-
mitterem, prater expectationem, multorum ex-
pectationi, adeo illo scripto satisfeci, ut reliquos
promissos tractatus plurimi à me desiderarent, ac
Bibliopola urgerent, ut instantibus nundinis,
quadam ex Chemicis scriptis pralo committerem,
dubius deliberavi, utrum scriptorum meorum
alteri praeferem, Tractatum de laudibus vitrio-
li, an Oedipum Chemicum? illum quidem ob mul-
tifariam praxin, hunc verò, ob principiorum ex-
plicationem utilem & necessarium; verum cum
plurimi scriptores Chemicì, malè apud Tyrones
audiant, quod sua confuse & obsure tractarint,
ne eadem ego incurram censuram, Methodicè &
iuxta ordinem mihi procedendum duxi, Quare
aucto principio de rerum, praesertim metallorum
generatione, in Metallurgia, ad obscuriorum
rerum

Praefatio ad Lectorem.

rerum & Terminorum explicationem me convertam, quo posito fundamento, Tractatum de Laudibus vitrioli superstruam, adificium hoc Philosophicum, coronide, Tractatu de Corporum Magnetismo exornabo.

Interim Oedipo huic meo, hederam non adeo necessariam fore spero commendabit seipsum, obscuros Terminos, res & phrasas Chemicas; quantum hactenus trita Lexica explicando Chémica, aliosq; Autores, qui in hoc pulvere sudarunt, & huic negotio operam dederunt, post terga relinquat, judicabis ipse, si sanam tibi invidia mentem relinquat. Deum igitur tibi propitium rogo, ut tractatum hunc, corporis quidem mole exiguum, pedibus autem, nempe fundamentis, sat firmum & grandem, uno verbo Oedipum, sanam mentem, in corpore sano, perlegas, evolvas, intelligas. Stylum huius Opusculi quod attinet, oratorium non esse, plus enim ad materiam quam verba respexi, tum quicquid hic leges, raptissime perscriptum scias, terminorum ergo vocabulis magnam ex parte barbaris uti debui, sic precipiente arte, si quis proinde Latinitatis causam vellicet, is hic me Philosophum, alibi experietur Philologum. Vale.

TITULUS

TITVLVS PRIMVS,

De Primâ Materiâ Chemicorum.

Proœmium.

PRIMA Materia à Chemicis pro
 clavi artis semper est habita, unde,
 antequam ipsam Regiam ingredia-
 mur, tali clavi opus est, alioquin in
 Naturæ Secretorum Scriniorum aperturâ,
 in cassum laborabimus, neque ut genuini,
 sed ut fures, multis Sophismatibus & dolis
 intrabimus, Ab horreo recensere quantis nu-
 gis, variisque phantasmatibus plurimi hanc
 primam materiam quæsiuerint & quàm in
 inexplicabilia tesqua aberrârint; principali-
 ter tamen opiniones circa hanc materiam,
 paucis exponam. Aliqui eam illud Nihilum
 esse putabant, ex quo Deus mundum condi-
 dit, alij materiam cœlorum, alij Spiritum
 Mundi, alij primam materiam Aristotelico-
 rum

rum alij substantiam seminalem specificam, pro eâ agnoverunt, singulas has & diversas opiniones, in sequentibus quinque paragraphis, eâ quâ potero brevitatē & veritatē examinato.

§. I. *De Nihilo & vacuo.*

Deum mundum ex nihilo creâsse, sacræ testantur literæ, quid autem id nihilum fuerit, hinc & inde controvertitur; probabilis & communis sententia, ex vocabuli etymologia desumpta est; nihilum enim est id, quod non est, i.e. nihil, seu non ens: verum sunt qui probant hoc nihilum seu non ens, respectu sui aliquid, respectu autem nostri & rerum creaturarum, nihil esse, cum non sit de hâc substantiâ, sicut vulgus spatium aërum nominat vacuum, cum tamen sit aëre plenum, hanc sententiam probant ex Paulo, qui affirmat Deum produxisse Entia inexistētia, tale hoc esse, quod nihilum vocatur, ex quo Deus Mundum condidisse perhibetur, ferunt, id ergo Nihilum vocant primam materiam, cum in ordine creationis nullam ante se habeat; ex hâc omnia corpora producta, & in hanc quoque ea reduci posse, tam ex sacris

DE I. MATERIA CHIMICORVM. 3

cris literis, quam ex variis Philosophis probant, præsertim ex Paracelso, qui scribit, corpus in nihilū hoc verò in aliquid reducatur, Auctoris verba sunt, *ichs muß zu nichts werden/auff daß auß nichts wiederumb ichs werde.*

Verum Paracellsum non de hâc omnimodâ reductione, quæ soli Deo competit verba facere, quilibet animadvertet qui antecedentia & consequentia evolvit, ubi de putrefactione & solutione tractat, ad quas operationes hæc ejus dicta referenda sunt, finis hujus Philosophiæ est, quod corpora in hoc nihilum velint reducere, ex hoc autem nihil perfectiora educere, sed ejusmodi operationes nugæ sunt, primò enim implicat esse aliquid, & esse nihil.

2. Reductio corporum in nihilum, soli Deo est possibilis, quemadmodum eductio. 3. Posito, quod talis reductio esset possibilis, nullam video vel causam, vel medium perfectionis educationis, cum nulla sit ratio, cur non tam citò ex ea asium quam aurum educant, 4. Licet id nihilum esset Pauli non ens, non tamen video quomodo artifex id tractare ac manibus aut gne, ut in vitris elaborare possit, cum non

Entis nulla sint accidentia, accidentia autem ad tractationem talem requirantur, si enim non habeat colorem non cadet sub visum, &c.

Sunt quoque qui statuunt, ante Creationem Mundi nihil fuisse præterquam Deum, nullum locum, nullum ubi, eum omnia implevisse, neque fuisse vacuum, si enim præter Deum, vel vacuum, vel aliquod aliud illo non creatore fuisset, coæternum ei extitisset, quod absurdum esset, quare statuunt Deum creasse vacuum, quod putant esse illud nihilum improprie sumptum, ex hoc vacuo mundum conditum, illudq; vacuum in eo adhuc disseminatum esse, velex hoc unico probant, quod locus vacui à quibusdam mathematicis neotericis demonstratus sit, verum hæc ultima ratio maximè fallit, cum falsissimum sit dari in natura locum vacui, & P. Valeriani Magni Capuzzini, suorumque vacuistarum Demonstratio nullum habeat locum, post subtilissima enim Examina & demonstrationes aliorum, ipse ego prædicto P. Valeriano ad oculum suæ demonstrationis fallaciam demonstravi, id enim spatium in phiola (vitrum

DE I. MATERIA CHIMICORVM. §

trum Chemicis sic dictum, ampullam cum collo oblongo habens) quod ille omni elemento vacuum esse clamat, sanè etiam aëre vacuum esse debet, quod si est, nulla rarefactionis & condensationis mutabilitas in eo animadverti debet, cum subjectum rarefactionis & condensationis aër sit, sed calor, vitro admotarum manuum, rarefactionem in vitro causat, quod ex descensu mercurij in phiolâ, rursusque ascensu, amotis manibus apparet, ergò vel cæco liquet, nullum ibi dari vacuum; denique num imaginarium hoc vacuum prædictum Pauli non ens sit, Theologis discutiendum relinquo, certe in Physicis qui vacuum suum cerebrum, hoc imaginario vacuo replent, nã isti in praxi Chimica & vacuas manus & vacuum experientur Marsupium.

Terminus apud Philosophos Chemicos in nihilum reducere, est corpus destruere & alterare, modo naturæ non convenienti, sic in nihilum reducere, non rarò apud illos sumitur, pro corpus comburere.

§. 2. De materia Cælorum.

Gerhardus Dorn cum suis asseclis, statuit

tum materiam cœlorum, esse quintam Essentiam hujus materiæ sublunaris, incorruptibilem, hujus inferioris mundi conservatricem, omnium corporum verum vegetativum, paucis Elementorum animam, quæ corpora sublunaria à corruptione præservat, eaque in maximam suæ speciei perfectionem exaltat, hanc ideo cœlorum materiam omnibus corporibus sublunaribus pro conservatione à Deo inditam esse atque per artem inde separari ac concentrari, hominibus, plantis & metallis, in maximam utilitatem communicari posse; Denique hanc materiam aviculam Hermetis esse quæ à terra cœlum ascendat, cœloque in terram descendat, eam foecundet, prout hanc sententiam latius pertractat, in præfatione supra Lapidem suum Metaphysicum;

Ex hisce tria nobis considerata occurrunt, 1. An materia cœlorum differat à materiâ nostrâ sublunari. 2. An requiratur ad vegetationem & conservationem ac alterationem corporum sublunarium. 3. An sit parabilis ac arte tractabilis.

Primum punctum quod attinet, memini
de

de eo inter Aristotelicos quoque Controversiam esse, præsertim an in cœlo sit materia? & si est, an sit eadem cum hâc nostrati; etsi verò quantum ad priorem quæstionem, in omnem Partem sat dubitationum occurrat, probabilior tamē nobis videtur ea opinio, quæ cœlo materiam tribuit, rectè enim Scaliger scribit. exerc. 359. S. II. facere corpus sine materiâ, esse facere in somnium sine somno, seu ut idem habet in. i. de plantis, panem sine farina. Ubicunque enim Quantitas, figura, & motus localis est, ibi materiam subesse necesse est, nam quantitas materiæ naturam proximè insequitur, & sine eâ nulli rei inesse potest, omnesque formæ & accidentia per se non sunt quanta, sed dicuntur esse quanta ob quantitatem materiæ, cui in sunt, quapropter cum cœlum esse quantum, certæ figuræ, finitæque magnitudinis, & moveri localiter, videamus, materiam ipsi inesse omninò fatendum est; qualis verò sit materia, an hæc nostras, an verò aliqua particularis, adeo obscurum est, ut quicquid etiam statuas, facilè, quo te defendas invenias. Plurimorum ex antiquis Philosophis opinio

fuit, cœlum ex uno vel pluribus nostrorum
elementorum constare, quæ opinio modò
non probatur, etsi aliam ipsi materiam quam
nostratem hanc primam assignandam esse
non censeamus, novum enim aliquod Ens in
censum naturæ inducere, nulla cogit necessi-
tas, cum omnia quæ cœlo, ob materiam com-
petunt, ei nostra hæc rectè tribuere possit.
Unde Scaliger exerc. 61. hanc rem sic con-
cludit: materia una ab alia diversa non est nisi
per advenientem formam, qua sit hoc ali-
quid. Materia enim quatenus materia nul-
lum in se actum includit, nihilque determi-
natum obtinet, sed omnem determinatio-
nem à formâ accipit; cœlo insuper inest
quantitas, aliæque nonnullæ qualitates, quæ
ipsi cum inferioribus hisce sunt communes
& à materiâ primâ proficiscuntur; obijciunt
aliqui cœlum esse incorruptibile, nostratem
primam materiam corruptibilem & alterabi-
lem esse. Respondemus etsi cœlo materiam
hanc nostratem tribuamus, tamen tribuen-
dum non esse, ne ruat & corrumpatur, cum
teste Zabarella. libr. de ortu & interitu. c. 11.
materia prima, cum sit ens mera potestate ni-

hil-

ilque agat, non est adæquata causa generationis, & corruptionis rerum, sed saltim causa ne quæ nō, agens autem est causa generationis adæquata omnisque actio agentis ascribenda est, materiæ autem tantum passio. Causa ergo cur non fiat generatio & corruptio in cœlo est, quia cœlo nihil datur contrarium, à quo possit corrumpi, & quia ei nullæ ad alias formas recipiendas potentia particularis est, quæ sola opponitur actui & cum privatione, re eadem est. In cœlo enim non est privatio formarum corruptibilem, quia cœlum non habet potentiam proximam recipiendi formas sublunares, sed cœli forma sibi suam materiam devincit & disponit, ut ad alias formas recipiendas, potentiam particularem non habeat, sed tantum illam universalem quæ est aptitudo ad omnes formas indistinctè recipiendas; Ex hisce liquet cœlum quidem habere materiam, illam autem neque à nostrâ diversam, neque ejusdem quintam essentiam, sed eam ipsam, formam tamen perfectiorem, quæ quidem non est anima, formis verò elementorum nobilior, esse præditam & informatam, à quâ saltem sit hoc aliquid.

2. Secundum punctum quod attinet An
 nempe cœlum peculiari & occulta vi, quam
 influentiam vocant, inferiora hæc afficiat?
 Plerique quidem ex iis, quibus cum Astro-
 logis lis est, solum lumen quod variè, pro
 motuum cœlestium varietate, variis locis
 communicatur, ad omnes effectus, qui à cœ-
 lo proficisci dicuntur, edendos sufficere di-
 cunt: Contra tamen statuendum est, cœlum
 non solum per motum & lumen, hincque de-
 pendentem calorem, sed etiam per peculia-
 res quasdam vires, quas influentias vocant,
 inferiora hæc afficere, multa enim à cœlo
 proficiscuntur, quæ lumini ejusdem ascribi
 non possunt, lumen enim à corpore opaco,
 vel denso impediri potest, cum tamen in pro-
 fundissimis terræ cavernis, subaquis quo nec
 calor, nec lumen à cœlo producta penetrat,
 multa tamen cœlo concurrente generentur,
 & certè cum magneti, aliisque rebus subluna-
 ribus, insignes, sine lumine, in res dissitas agē-
 di vires insint, eadem cœlo, corpori tam
 magnifico denegandæ non sunt. Quousque
 tamen se extendat hæc cœlo influxus & in-
 quas res agat, num vegetationis & rerum cō-
 ser-

ervationis causa primaria sit, inquirendum,
 hoc sanè negandum non est, cœlum in res
 materiales & merè naturales omnes agere,
 non tamen influxus ille cœlestis principalis
 causa omnis vegetationis & conservationis
 rerum sublunarium sit, si calorem solis exci-
 diamus, meritò dubitamus; posse quidem al-
 erare & agere in corpora sublunaria non ne-
 gamus, sicut & concedimus quod accidenta-
 liter vegetationem promoveat, quod verò
 principaliter requiratur, meritò hæsitamus,
 cum multa corpora sublunaria sint, quæ nul-
 lam ab astris patiantur vicissitudinem, acce-
 dit levis quorundam corporum per inferiora
 elementa destructio, quæ eis non usuveniret
 si tota vis conservativa & vegetativa ex astris,
 quorum potentia major est nostrâ, promana-
 ret atque dependeret.

3. An materia cœlorum sit parabilis ac-
 tate tractabilis corporibusque inferioribus
 ad sui conservationem communicabilis? Sta-
 tuit hoc præfatus Gerhardus Dorn, verùm
 ut nugas suas tegat, affirmat necesse non esse
 ut materia hæc ex cœlo petatur, cum subole-
 scat impossibilitatem, verùm inquit, inditam

eam esse & à Deo omnibus corporibus, pro
 conseruatione & vegetatione, quare ex cor-
 poribus sublunaribus & quidem unoquoq;
 facillimè arte Spagyrica separari possit; sed
 sicut hæc Philosophia à principio non parum
 splendoris Auditoribus objicit ita profectò
 heic omni rationis lumine caret, quàm absur-
 dum enim sit duas materias & formas uni in-
 esse corpori, item separare materiam à forma
 & accidentibus, illam tamen manu, vitro &
 igne velle tractare, quilibet videt, ipse Dorn-
 fatetur præcitato loco, omnes operationes
 spagyricas tantùm mistorum sublunarium,
 accidentium alterationes esse, paucis verò li-
 neis pòst, docet separationem materiæ, quam
 sibi præsupponit absq̃ue omni formâ & acci-
 dentibus, sanè qui sic fabulantur, perpetuum
 in suo vitro & cerebro tractabunt non ens.

§. 3. *De materiâ primâ
 Aristotelicorum.*

Non pauci Chimici sunt, qui ajunt Chimi-
 corum materiam, unam eandemq̃ue esse cum
 Aristotelicis, quare omnibus corporibus
 sublunaribus inesse atque exinde elici posse,
 au-

autumant, verum quamdiu talis materia sui corporis accidentia & formam continet, tamdiu pro prima, universali & informi statui nequit, talem verò materiam à corporibus arte non elici aut tractari posse, quilibet animadvertet qui sciet materiam absque forma & accidentibus tractabilem non esse, cum veriùs Ens rationis quam materia sit.

§. 4. *De Spiritu universi.*

Sunt qui statuunt, singularem terræ inesse Spiritum, qui omnia corpora vegetat & conservat, huic habitaculum aliqui rori, alii pluvix, alij luto, terræ, silicibus, non pauci nitro ascribunt, unde variis laboribus educere conantur, verum tales videntur Naturam subintelligere eamque corporaliter ob oculos sistere velle, rerum enim vegetatio naturæ facultas est non materiale aliquod corpus vel spiritus, qui in manus artificum veniat, parum enim impossibilitate occultas qualitates naturæ suis quis oculis videbit, suis quæret tractare manibus; Nō inficias eo reperiri materias subtiles, quibus vegetatio promovetur & que corpora conservantur; verum accidentaliter,

dentaliter, non essentialiter, tum diversimodè, fimo enim vegetabilia, bonis succis animalia, sulphuribus metalla promoventur, suaque in vegetatione adjuvantur, unicum ergo spiritum pro omni rerum vegetatione velle quærere, est idem ac statuere unam materiam pro tribus regnis, quod absurdissimum est.

§. 5. *De verâ Chemicorum primâ materiâ.*

Cû Chimica scientia practica sit, subjectû etiam habet materiale & practicum, quare id pro primâ materia statuit, quod primûm ei sub sensum & manus cadit, tale autem Aristotelicorum prima materia esse nequit, cum illa tantum ratione comprehendi, oculis verò manibusque apprehendi non possit, alia meritò nobis quærenda erit, nempe Aristotelicorum secunda, quæ Chemicorum prima est, puta primæ materiæ Aristotelicæ accidentia; hæc enim tractationi Chemicæ inserviunt; Sciendum autem est, quâ ratione Chيميци accidentia pro primâ rerum materiâ sumant, eo scilicet ordine quo primûm ob oculos cadunt, nempe in semine; semen enim prima est

est rerū materia, in ordine quo eam tractare licet, sic semen bovis, rapi, plumbi, est prima materia bovis, rapi, plumbi quæ nobis sub oculos & manus cadit, quare quotiescunque apud Chemicos primæ corporum materiæ mentio fit, semper ejus corporis semen subintelligi debet; varia autem considerata obveniunt circa Chemicorum primam materiam, 1. An corpus ipsum sit. 2. An semen corpus sit. 3. An una eademque sit in omnibus corporibus. 4. An alia materia in ordine semen præcedens sit. 5. Cui usui inferuiat & quare à Chemicis tantopere expetatur.

1. An prima materia Chemicorum ipsum corpus sit, seu an ipsum corpus bovis, rapi, plumbi, pro eorum primâ materiâ sit habendum? Respondeo distinguendum esse inter actum & potentiam, inter continens & contentum, bos enim & rapum semen suum actualiter & potentialiter in se continent, quare dici potest bovem seu rapum potentialiter primam materiam Chemicam esse, actualiter verò per metonymiam continentis pro contento, quod de illis corporibus intelligi debet,

bet, quæ semen solum in vasis separatis gerunt, non autem de metallis, illa enim non nisi potentialiter pro prima Chimica materia statui possunt: actualiter verò, cum reductione metallum in suam primam materiam retrocessit; semen enim in metallis non in particulari loco, sicut in animalibus & vegetabilibus conditur, sed in totam substantiam est disseminatum, seu totum metallum est semen corporale per matricem suam dispersum, actu tamen metallum pro prima eorum materia, non nisi potentialiter, seu si reducatur in eam, est habendum.

2. An semen alicujus corporis prima materia Chimica sit, præcedentibus probatum & affirmativè conclusum est, distinguendum tamen inter masculinum & foemininum semen, illud enim apud Chemicos formæ, hoc materiæ vices obtinet, quare ubi de primâ ^{materia} naturâ Chimica mentio fit, plerumque semen foemininum subintelligitur, quamvis non raro etiam pro duplicato semine accipiatur, tum verò aliis quoque nominibus insigniri solet, vocatur enim chaos artis, eo quod duplicatum hoc semen omnia vegetationi suæ

sua necessaria in se contineat, nihilque ars præterquam ignem adhibeat, prout Empedocles ait, naturam igne adjuvare possumus, præterea enim nullum aliud habemus auxilium. Vocatur etiam Hyle Radix Duplicata, Vitriolum naturæ, quæ nomina in sequentibus debito loco citantur & explicantur.

3 An alia materia, semen in ordine præcedens, Chemicorum prima materia sit, aut esse possit? Respondemus, omnem materiam, ex qua semen quoddam fieri potest, si latè sumatur, potentialiter pro primâ Chemicorum materiâ declarari posse, sic in S. Scripturâ sanguis non rarò sumitur pro semine ipso, sic & dici potest, hominem ex herbis, reliquisque animalibus, quibus vescitur, nasci, cum inde in venticulo, chylus, ex eo sanguis, ex hoc semen, tandem ex illo homo generetur nec rarò hæc Philosophica Phrasis in Chemicorum libris reperitur, ubi materiam remotissimam, nonnunquam sumunt pro propinqua, potentiam pro actu, causam efficientem pro effectu, quod scribendi genus nisi quis benè attendat, mirè pectorem confundit. Pro cō-
 clusione autem abstrahimus in definitione
 actua-

actualis primæ materiæ , ab omnibus materiis, ex quibus potentialiter ac tandem actualiter aliquod semen fieri ac nasci potest, solus enim iste gradus , in quo semina collocata sunt, aptus est ad generationem, quod si vel unico gradu semen tale sive naturâ, sive arte alteretur, extra primæ materiæ gradum collocatur, si propagabis , fiet corpus, suamque inditam exprimet formam, si studebis in gradus remotos reducere , semen amplius non erit, verum suam generandi & vegetandi admittet potentiam, quod videre licet in seminibus vegetabilibus, illa enim debitis requisitis terræ imposita producentur in corpus, arte verò tractata reducentur in materiam liquidam , oleosam, viscosam, quam aliqui primordiale aquam , veram nempe primam materiam vocant, verum falsò, cum experientia monstret, tali liquori omnem generationem & vegetationem, si terræ imponatur, esse ademptam, quare concludo , tum semen esse veram primam Chemicorum materiam, cum generandi & vegetandi integram potentiam habet , quæ solò igne in actum reduci possit.

4. Quartò an prima Chemicorum materia eademque sit in omnibus corporibus? Respondemus. Si vocabulum, prima materia chimica, generaliter sumamus, tum omnis corporibus inesse; nullum enim corpus est, quod non substantiam seminalem habeat, unde oritur, sin verò specificè capiamus, sciendum est num cum, vel sine formâ, puta Chemicâ (de quâ in sequentibus) sumamus, si cum formâ, dicimus quodlibet corpus suam materiam speciali forma devinctam habere, & sic tot materias, quot corpora seu forma sunt, esse, sin verò solam intelligas materiam absque causâ formantis vinculo, dicimus tantum esse triplicem, Animalem nempe, Vegetabilem, & Mineralem; Animalem vocari Menstruum, vegetabilem Aquam pluvialem, Mineralem, Aquam Mercurialem, hæc notandum est semina masculina tanquam causas firmantes; Aut juxta Chemicos formas, in similes tres classes, sc. juxta tria regna dividi, verum in unaquaq; infinitis quasi nodis, tot puta, quot in illo regno corpora sunt, differre, cum è contra in isto regno una tantum sit materia, apta ad recipiendas omnes,

mnes, omnium graduum istius regni forma
 quod apertè in regno vegetabili conspicimus, ubi una eademque aqua pluvialis, omnibus seminibus vegetabilibus adæquata est, ita ut efformationem ab istis subeat, hoc sanguine Menstruali ad animalia, & aqua mercuriali ad metalla quoque intelligendum est. Possent ex hac propositione tria in dubium revocari. 1. An certum sit, menstruum aquam vegetabilem & Mercurialem tres istas materias trium regnorum existere? Respondemus certissimum esse, nam quæ materia forma specificam formationem subit, illa certa & adæquata materia est, menstruum autem, aqua vegetabilis & Mercurialis, à sui regni formis specificam subeunt formationem, ergo concludendum est, tales esse prædictarum formarum, certas, primas & adæquatas materias. Deinde mirabitur quis triplicitatē harū materialium. Respondemus, experientia & ipsa creatarū rerum serie cōstare triplicitatem regnorum corporumque; istis cōtentorū, quædā enim animalia quædā vegetabilia, alia mineralia sunt. Ad animalia quicquid vivit; ad vegetabilia quicquid semine in terram

ram seminato crescit; ad mineralia refer-
 tur lapides, gemæ, mineralia, metalla, salia
 similia fossilia, omnia itaque corpora ad
 tres classes à Chemicis reducuntur, cur
 tem juxta eas, tres quoque statuantur ma-
 teriæ, non fortuito factum est; nam cum
 reator libuerit, seminibus & corporibus
 animalibus dare aliam mixturam & compa-
 em, quæ tantum unionem, aliam verò vegeta-
 libus quæ coagulationem, aliam denique me-
 llis quæ fixationem constat, necesse etiam
 est, ut juxta hanc triplicem differentiam, tres
 quoque darentur materiæ, quarum prima cum
 minimis unionem, altera coagulationem,
 tertia fixationem subiret, neque enim aqua
 fluvialis metallicis formis, aut aqua metalli-
 ca animalibus convenit. Ultimò scitu di-
 num est, quâ affinitate materiæ hæc sibi co-
 æreant, num una in alteram transmutari
 queat? Dico ratione principii remotissimi,
 ex quo Deus eas separavit & condidit, illas
 ex unâ radice nempe aquâ tenui, cognatio-
 nem maximam sumere; verum factâ separa-
 tione illas totaliter inter se diversas, sibi que
 certo respectu contrarias esse, legimus qui-
 dem

dem in historiis formam vegetabilem hord
in utero, in quem casu devenerat grani insta
cum sanguine menstruali tanquam materi
coïvisse, eamque in multa grana massæ tam
sanguineæ efformasse, unde tumore ventr
afflicta mulier mortua atque aperta, & hin
is casus detectus fuit; quâ ratione form
quædam vegetabiles cum corrente mercu
rio, cui multum materiæ metallicæ inest
quemq; ideo, in varias præsertim arboris fi
guras efformant, ludant, multis notum est
unde liquet Sympathiam quandam ac affini
tatem, hæc inter tres materias esse, quamvis
ipsâ suâ substantia in totum differant, multâ
que arte ad invicem commutari queant, in d
ejusmodi commutationes abhorreant. Quis
enim unquam aquam pluvialem aquæ mē
strualis vices suplesse, aut sanguinem cum
sulphuribus & formis metallicis se commi
scuisse, ignemque sustinuisse vidit?

Quinto, Quare Cognitio primæ materiæ
Chimicis adeo necessaria atquo utilis sit, &
hinc anxie quærat? ex prædictis facile li
quet, cum enim finis Chimici sit genera
re, regenerare, perficere, destruere, talesque
actus

Aut promoverè, hic autem absque corporum materiæ alteratione absolvi, aut debitè extractari nequeant, necessariò sciendum est, quid hæc materia sit, qualiter à reliquis differat, & quomodo à Chemicis definiatur. Hoc ergo cognito fundamento ad reliqua nos accingemus, de formâ hîc agendum est, verùm cum in sequenti titulo illa applicetur, paucula quædam pro conclusione hujus Tituli in elucidationem dictorum de primâ materiâ Exemplorum instar apponam.

Corollaria ad Titulum primum de primâ materiâ.

Quæ sit Materia Metallorum?

R. Remota est aqua gravissima ex mercuriali vapore orta, propinqua est Aqua Mercurialis non madefaciens manûs, quod & testatur Divus Thomas, in Commentario supra Terrium librum Aristotelis de meteoris, sequentibus; Considerandum autem est circa principia materialia metallorum, quæ sunt in duplici differentiâ,

tiâ, quadam enim sunt materia remota, sicut est vapor inclusus in locis lapidosis terra, alia autem sunt materia propinqua, & hæc sunt sulphur & Mercurius, itaque in prædictis locis lapidosis terra per virtutem mineralem generatur Sulphur & Mercurius, deinde ex ipsis generantur diversa metalla, secundum diversam eorum commixtionem. Unde etiam ipsi Alchymistæ, per veram artem Alchymia, per prædicta principia, vel potius per principia aliquando veram generationem metallorum faciunt. Hactenus verba Divi Thomæ, quibus materiam metallorum Mercuriū, formam verò Sulphur, hæc duo autem principia propinqua nominat, atq; asseruit possibile esse, ut his combinatis metallicæ etiā arte metalla producere possint plures demonstrationes exponet sequens titulus.

2. Quæ sit materia Lapidis Philosophorū.

Respondeo, juxta Chiinicos finis Lapidis Philosophorum est metalla in aurum exaltare mediante sua forma & materia, quæ metallicæ & minerales esse debent, quare concludo formam Lapidis Philosophorum eandem, cum auro, sed exaltatam; materiam verò communem esse cum omnibus metal-

lis,

is, omniaque metalla exinde constare, li-
 et materia hæc in illis non adeò perfecta &
 octa sit, sicut in lapide Philosophorum à
 ujus forma plusquam perfecta, plus etiam
 perficitur quàm à formis vilioribus vulgariū
 metallorum; videmus enim Mercurium à
 formâ auri adeò figi ut cum eâ ignem omni-
 us in probis sustineat, contrarium in reli-
 quis metallis accidit, propter formas imper-
 ctiores, nam differentia & præstantia re-
 um non à materiâ, sed à forma petenda est,
 ademque materia prima quæ subjacet for-
 æ antimonij, Mercurij, plumbi, stanni, cu-
 i, ferri, est quoque subjectum argenti &
 ri.

3. Qua ratione forma & materia Lapidis
Philosophorum reliquis metallis communi-
ri, & an duæ formæ & materiæ uno in
rpore esse possint?

Dico formam Lapidis Philosophorum
 non aliam præterquam formam auri esse
 exaltatam, magisque perfectam; dum
 tem metallis communicatur (quæ in flu-
 illam facillimè propter homogeneitatem
 metallicam recipiunt;) non facit perire
 B eorum

eorum formam, nec tamen sequitur esse
 duas formas in uno corpore, perfecta enim
 forma perficit minus perfectam, quæ per
 perfecta ejusdem est naturæ cum perfecta,
 tunc non duæ sed una est forma, perficietur
 autem forma, ob communicationem suam
 perfectionis, nonnihil imminuitur in
 qualitate, quare tot gradibus retrocedi
 quot minus perfectam perficit, unde forma
 informans & informata ad temperamen
 tum, auri nempe æquilibrium deveniunt
 idem sentiendum est de materiâ, quæ cum
 omnibus metallis homogœna est.

4. An materia à forma separari possit

R. Distinguendum esse inter formam
 accidentalem & essentialem, accidentalis
 enim inservit ad ipsius materiæ for
 mam, quâ vel sal, vel aquâ, vel metallum
 solutum aut coagulatum est, hanc formam
 dico esse alterabilem, verum inseparabilem
 materiam enim formam accidentalem, a
 essentia nempe habere necesse est, alioquin
 eadem esset cum Aristotelicâ, neque artium
 cum manibus tractari posset.

Essentialem quod attinet, quæ ei infer-
 rit ad vegetationem & specificam informa-
 tionem, illam certis gradibus separari à ma-
 teria posse sciendum est, sic tamen ut po-
 tentialiter, atque in minimis atomis, mini-
 mæ etiam proportionem intus comprehenda-
 tur & lateat, unde etiam denominatio sumi-
tur, nam si materia peripherice prædomina-
ur, materia; si forma, vocatur forma, à po-
iori enim solet sumi denominatio. Con-
 cludo ergò materiam nunquam à suâ formâ
 sic separari posse, ut materia in totum ab-
 tracta à formâ vocari possit & è contra, hæc
 igitur est ratio, quare vel materia, vel forma
 Philosophis, Hermaphroditi nomine fue-
rit insignita, hæc quoque est ratio quare ad
operis sui constructionem, ex prædictis du-
bus principiis, non rarò unum tantum re-
quirant, cum alterum ei individue inesse
præsupponant, sicut etiam videmus ex sola
quâ pluviâ interdum vegetabilia proveni-
e, licet nullum aliud semen fuerit adhibi-
um, eadem enim inter formam & materiam
est harmonia, quam quæ inter elementa, quæ
odem indissolubili vinculo constant, neq;

totaliter se ab invicem separari patiuntur.

5. An, & in quantum possibile atque arte necessarium sit, ut prima materia auri à forma auri separetur?

Sciendum est hanc separationem in omni generatione esse necessariam, ad causandam contrarietatem, primam enim contrariam cujusvis generationis causæ sunt, materia enim devincta suæ formæ, acquiescit, cum id habeat, quod appetit; dum verò forma à materia separatur, eaque libera redditur (puta ab essentiali in quantum possibile, ab accidentali enim separare nec possibile, nec conducibile est, ipsius tamen formæ essentialis corruptione & separatione, accidentalis hæc quoque alteratur, sed non separatur, alioquin materia fieret invisibilis, cum accidentibus careret) novam appetit formam, quam dum accipit, permittit se denuo ab eâ figi, novumque generationis actum incipit, quo in actu ars non parum naturam & calore, & contrariorum accidentium amotione promovere atque adjuvare potest, quod in floribus arte productis videmus, dum itaque metal-

metallicolæ Philosophi , regenerationem
 auri instituunt , necessarium est, ut forma
 auri ducatur ad cētrum, materia ad periphe-
 riam i. e. ut forma separetur à materia in
 quantum possibile, hanc enim separatâ, mate-
 ria auri actum generationis incipiet, appe-
 tendo novam formam , atque patiēdo se
 ab eâ figi ac formari, cum è contra eâ sc. for-
 mâ præsente quiescat , vulgare enim aurum
 Philosophis mortuum, à metallicis me-
 tallum quiescens vulgo etn rubend Metall,
 ledò quod quiescat ac pro nunc sterile sit,
 cut semen aut corpus vegetabile , ante-
 quam terræ committitur , mortuum appa-
 ret, vocatur. Hanc autem formæ corruptio-
 nem & separationem , reductionem in pri-
 mam materiam. i. e. reductionem corporis
 in suam substantiam seminalem vocant, qua-
 re Aristoteles Chemicus ait: exultent Alchy-
 mistæ quomodocunq; velint, nisi reducant
 corpora in primam materiam , in vanum la-
 borabunt. Operæ ergò pretium erit ut dis-
 curreamus num & quâ ratione aurum tan-
 tam corpus fixissimum formâ suâ privari
 corrumpi queat ? Negativam falsissimè

tuetur Angelus Sala in sua Chrysologiâ, verum quando affectibus frænum damus, etiam Icari instar ex ipso sapientiæ coelo in ignorantia pelagus protrudimur, quod huic bono italo Salæ accidit, nobis, ne idem datâ affirmatione eveniat, rationes addamus; concedendum ergò est, aurum in principio non statim fuisse aurum corporale & actuale prout jam est, seu liquefactione purgatum, seu naturâ sic repertum, quod vulgo *fein/oder WaschGold* vocant, verum in ordine materiam aliam unde factum est antè se habuisse, quæ materia licet potentiâ, actu tamen aurum nondum fuit, licet longo tempore accidentibus debitis requisitis de illa materia potentia reducatur in actum, sic Esdra in sacris literis ait, parvum esse pulverem unde aurum fit, & Divus Thomas loco superius citato, expressissimè materiam auri sulphur & argentum vivum nominat, unde concludo, aurum in ordine suæ præductionis aliam materiam viliores & imperfectiores ante se habuisse, unde postea factum est; In hanc posse aurum corporale reduci sequens dictat ratio, nam si causæ fuerunt natura-

tura-

rales quæ prædictam materiam remotam
 e rudem in corpus tam fixum & nobile fi-
 ârunt, sane hisce causis naturalibus natura-
 es etiam reperiuntur contrariæ quæ corpus
 am elaboratum rursus resolvant, in eamque
 materiam remotam reducant; Quæ autem
 uerit causa naturalis fixationis auri, nemi-
 nem Chimix tyronem latet, purissimum
 uri sulphur esse, quod optimis Philosopho-
 um antiquissimorum dictis, Raymundi,
 Bernhardi, Basilij, Richardi, Ripley, alio-
 rumque insuper, inultâ etiam praxi, tam in
 primâ quam tertiâ meæ metallurgiæ Fran-
 cofurti editæ parte abundantissime proba-
 tum & demonstratum est, hoc ergò posito
 fundamento, quis negabit materiam auri es-
 se fixabilem, sulphur autem fixans, unde li-
 quet sulphur tanquam formam esse agens,
 Mercurium verò tanquam materiam, pati-
 ens, agens autem & patiens prima contraria
 esse nemo Philosophus, nemò Physicus in-
 ficias ibit, cum itaque forma fuerit agens
 ejus autem pars contraria patiens, forma au-
 tem figat, necesse est ut ejus cōtrariū, nempe

materia contrariam habeat operationem, resolvat nempe & volatilifet, si ergo naturaliter forma auri figit coagulat, & indurat, naturaliter materia ejusdem, potentiam contrariam, nempe volatilifandi, resolvendi & emolliendi habere debet, quare concludo materiam metallorum, clavem, formas metallicas corrumpendi easque concentrandi ac separandi; hanc verò operationem putrefactionis speciem esse, forma enim glutinis instar est, quæ insita suâ qualitate humidam materiam inviscidat, incrassat, agglutinat, incertam denique astringit formam, materiam tamen juxta à Deo sibi assignatâ proportionem, certâ quantitate prædictâ sibi ratione devincit, sin autem materia hanc proportionem quantitate nimia excedat, tum expatiente fit agens, superat enim causam formantem & agglutinantem, dum eam dissipat, dissolvit, atque colliquescere & sic putrescere facit, quod ad oculum in regno vegetabili nobis ponitur, ubi, quandiu semina vegetabilia certam aquæ tanquam suæ materiæ proportionem non habent, semper vegetant & crescunt, quamprimum verò, ubi illam

DE I. MATERIA CHIMICORVM. 33

am proportionem humiditatis, quam semina agglutinare atque in certam formam tringere possunt, habent, paulò plus iusto uis, aut terra alio modo humectatur, unâ iam nocte putrescere incipiunt, cum eorundem forma balsamica tantam materiæ cōsistiam conservare nequeat, verùm cum ea vis colliquationem ac putredinem subeat, quæ novæ generationi primum ponunt gradum: Primam ergo materiam cujuslibet rerum seminum causam putrefactionis, hanc erò medium solutionis & separationis ac corruptionis formæ esse, nemò dubitabit, præsertim si, quæ in sequentibus titulis principaliter verò sub sexto Paragrapho de solutione pertractantur, attentè & accuratè perlegerit, hoc tamen prædicto Angelo Sæpe concedimus, aurum in humidum vegetabilem liquorem per se neq; essentialiter resolvi posse, cum tale humidum manus materificans extra ejus compositum auriq; constructionem sit.

6. An prima materia metallorum sit arte comparabilis?

B 5 B2.

R. Aristotelicè sumpta negando, chimicè verò affirmando, non enim in mineris omnem materiam mineralem à metallicis formis actu esse fixatam & coagulatam, ratio dicitur, alias enim de facto nulla fieret in mineris augmentatio & generatio, cum tota vegetatio mineralis esset absoluta, quod absurdum est, si ergo detur in mineris, etiam exinde peti possit, tum patet omnia metalla constare ex hac materia, quæ in aliquibus plus, in aliis minus est formæ devincta: in illis ergò corporibus ubi minus est fixata, minori etiam labore peti potest; obijcies, si absque putrefactione forma à materia separari, atque aliter materia haberi nequit, putrefactio autem absque materia causari non potest, impossibile est & materiam acquirere & putrefactionem causare, verum implicat, idem querere per idem. R. Distinguendum esse inter materiam quæ omnimodè est à formâ fixata prout in auro argento, &c. & inter materiam quæ tantum aliquialiter & primis gradibus à forma est informata, ac quasi primâ graphide delineata, primò modo dico absque putrefactione

im-

impossibile esse ut materia à formâ resolvatur, atque in pristinum habitum reducatur, cetero vero modò, putrefactione opus non est, cum perito artifici & absoluto spagyricò difficile non sit frequenti ablutione, sublimatione, &c. id reddere volatile quod rùm habet fixi.

7. Quare materia vocetur informis?

Dictum est superiùs duas materiæ formas competere, unam essentialem alteram accidentalem, essentialem esse hanc, quæ materiam ad specificam quandam corporis formam determinat, accidentalem verò quæ si materiæ competit, consistens in materiæ accidentijs.

Formamque essentialem posse à materia separari, ita ut plurimis gradibus retrodat, non tamen totaliter abscedat, tunc in formam nominant, cum præter formam accidentalem sibi propriam, nullam certam, cui corpori consimilem figuram habeat, rarius ergò actualiter quam potentialiter, et etiam relativè, respectu nempe reliquorum corporum certâ formâ specificatorum, formis; uniformis quod propriam suam

formam accidentalem , de quâ superius;
 Omniformis , quod successivè omnes for-
 mas recipiendi potentiam habeat , vocatur;
 hæc de primo titulo & primâ materiâ suffici-
 ant, ejus synonyma explicabit sequens titu-
 lus.

TITVLVS SECVNDVS,

De Principiis substantiæ, nempe
Sulphure & Sale.

Proœmium.

Postquam Chemicorum pri-
 mam materiam & formam in ipso o-
 peris limine intuiti sumus , decet ut
 propius accedamus , eamque intrin-
 secè consideremus , cui negotio facilitando
 præsens titulus, qui de principiis substantiæ
 agit, viam parabit , atque quinque paragra-
 phis omnes amovebit scrupulos, primo quid
 sit substantia, altero , num dentur principia
 substantiæ , tertio quot & quotuplicia den-
 tur

tur, quarto quæ & quid sint, quinto, quid sit sulphur & sal, materia & forma specialiter explicabitur.

§. I. *De rerum substantiâ.*

Per res intelligimus hoc loco omnia sublimaria corpora prout illa ex quatuor elementis mixta constant, abstrahimus autem materiam & formam Aristotelicam earum verò accidentia, in quibus hanc consideramus substantiam, hoc loco pro corpore, de cuius substantia hîc agimus, sumimus, paucis materiam Aristotelicorum secundam, seu corpus Physicum quod per se ex suis principiis subsistit. Notandum tamen nos abstrahere à commixtione corporum, cum per substantiam quodvis corpus in specie & singulariter consideremus, hinc mixtura ex cupro & argento non raro vocatur substantia duplicata cum tamen ratione substantiæ una eademque sit substantia, facimus autem ad diversam corporum mixturam & naturam cognoscendam ac discernendam, quare si de substantia loquimur intel-

telligimus unum corpus sublunare, per se subsistens, purum, non alterius corporis substantiâ mixtum: Quæres quid ergo chimici cum essentiâ aut quintâ essentiâ sibi velint? Respondemus, substantiam esse duplicem, essentialem & accidentalem prout in tertio paragrapho latius explicatur, per substantiam ergò essentialem, essentiam intelligunt; quinta verò apud illos essentia est, quinque gradibus circulata & temperata, ut in sexto titulo sub paragrapho de plus quam perfectione, plurimis tractatur.

§. 2. *Num dentur Principia substantia?*

Substantia est Ens per se existens, omne autem existens sublunare constat ex materiâ & formâ, quare formam & materiam substantiæ principia esse nemo non negabit, cum autem tota Philosophia Chimica ad praxin se referat, sæpius dictum est Philosophos Chemicos ab omnibus istis abstrahere quæ non sub oculum & manum cadunt, unde, dum de materia & formâ substantiæ lo- qui-

quimur, non Aristotelicè eam pertractamus, verùm Aristotelicorum materiam secundam, subjectum nempe prout est corpus physicum, cum suis accidentiis in realem corpoream & materialem formam ac materiam subdividimus; sicuti itaque Aristotelici omnia corpora ex materia & formâ constare ajunt, ita chimici eorum materiam secundam quoque in formam & materiam dividunt, omnia enim corporis accidentia in duas partes redigi, in sequentibus paragraphis explicabitur, ac demonstrabitur.

§. 3. *Quot & quotuplicia sint principia substantiæ?*

Principia substantiæ duplicia esse sciendum est, alia enim essentialiter, alia accidentaliter, pro substantia constituenda, essentialia ea sunt, sine quibus corpus consistere, aut verum mixtum seu corpus perfectum dici nequit; accidentalia autem sunt, quæ corporis mixturâ vel pro nutrimento, vel pro augmento ingrediuntur, ita tamen ut vel abesse vel adesse sine corporis reali destructione possint. Essen-

Essentialia duo sunt, oleum nempe & aqua, experientiâ enim clarum est, omne corpus iublunare ex hisce duobus substantialiter constare, nam si corpora igne tractes, quacunque operatione, aquam & oleum inuenies, ad oleum referri debent, axungia, pinguedines, olea, spiritus ardentis, sulphuraliquida vel spissa, omne deniq; quod igne flammam concipit ex sua natura, quod potentialiter causticum, quod denique calidum intrinsecè est; Ex prædictis, in omnibus corporibus unam vel alteram inuenies speciem.

Ad aquam pertinent, omnes liquores insipidi, Galenistarum phlegma, salia volatilia, fixa, separata tamen à suo sulphure aut pinguedine, omnes denique humiditates tenues non oleosæ, siue liquidæ siue congelatæ, siue madidæ, siue manus non madefacientes, quod denique intrinsecè frigidum est, nec ex sua natura flammam concipit, ex his rursus unam vel alteram speciem in quolibet corpore reperiens, hæc duo autem sola principia essentialia substantiæ esse, probatur, quod in omnibus corporibus reperiuntur, quod

DE PRINCIPIIS SUBSTANTIÆ. 41

quod uno vel altero exinde separato, corpus
 uam amittat substantiam, quod corporum
 generationem & conservationem juxta
 uam alterationem, unicè aut promoveant,
 ut impediunt; negant quidem aliqui dari in
 omnibus corporibus sulphur & sal, verùm si
 sulphur & sal commune intelligant facile
 is veniam damus, si verò corporibus ole-
 ositatem & aquositatem, juxta suorum re-
 gnorum qualitatem, detrahant, contra natu-
 ram & experientiam faciunt, nullū enim re-
 perietur corpus, in quo ex præscriptâ classe
 suorum principiorum, unam vel alteram
 ejuslibet principii non inuenient speciem.
 Praxis enim chimica docet, animalia & vege-
 tabilia dare oleum & aquam in destillatio-
 ne, spiritum qui ad oleum, sal quod ad aquam
 referendum est; Ex metallis, cum fixioris
 sint dispositionis, alia aqua, aliud oleum, sul-
 phur nempe, desiderandum est, non enim
 satis hos mirari possum, qui metallis sulphu-
 ra inesse negant, & salia, cum, si vitrioli natu-
 ram intelligerent, in quod omnia metalla re-
 uci possunt, multò aliter judicarent, præ-
 tertim si vitriolum ex sulphure & sale con-
 stare

stare oculis viderent, manibus tangerent, verum de his latius in praxi sub titulo quinto, sexto & septimo.

Feci mentionem principiorum substantiæ accidentalium, ea quoque numero duo sunt, terra nempe & aqua, hanc sanè omnibus, seu saltem in plurimis corporibus inuenies, cuius in triplici regno exemplum habeas.

In regno animali impono pro lubitu aliquod animal in retortam adornato vase recipienti, destilla per gradus, ut decet in compositione aquæ fortis, & in vase recipiente aquam, quod galenici phlegma vocant, refertur ad principium substantiæ accidentale; tum eodem loco, sal volatile quod ad principium substantiæ, denique spiritum & oleum eidem principio substantiæ ascribendum accipies; effractâ retortâ ex residuo salem elicies, qui essentiali principio substantiæ, residuam autem terram mortuam accidentali substantiæ principio competit, hæc ut accuratiùs assequaris sequentem apposui tabulam ex quâ harum rerum per tria regna elucidationem non parvam capies.

Spi-

spiritus }
 leum } } sunt principia essentialia
 volatile } } substantiæ.
 fixum }

aleigma }
 erra in capite mortuo } sunt principia ac-
 cidentalia sub-
 stantiæ.

Systema hoc pro regno animali infer-
 t cujus nullum corpus invenies, unde hæc
 non præparare possis. Sequitur pro re-
 gno vegetabili, quod idem cum priori est,
 nisi quod non omnia vegetabilia sal suum
 volatile in formâ coagulata dent, pro regno
 minerali sequens erit systema.

sulphur } Principia essentialia sub-
 al } stantiæ.

in aliquibus fixa tantum
 in aliis etiam volatilia.

acetum minerale in }
 mineratum destil- }
 latione accipitur. }
 Ferræ mineralis, gla- }
 rea vulgo der Glus- }
 stein / quam omnia }
 metalla habet, unde }

Principia acciden-
 talia substantiæ.

dum

dum vitrificantur, eam vitri instar relin-
quunt, prout in titulo quintò uberius demō-
strabitur. Hæc ergò sunt quæ ex omnibus
corporibus elici & quæ ad duplicia princi-
pia essentialia nempe & accidentalia eo jure
quo supra dictum est, reduci, essentialia au-
tem in duo, oleum nempe & aquam horum-
que species superius recensitas dividi, pos-
sunt; Quatuor ergò sunt columnæ quibus
tanquam fundamentis, substantia corpo-
rum, duabus autem nempo principiis essen-
tialibus tanquam pedestallo & basi innititur;
si quis objiciet, se dubitare, utrum recensi-
tæ species, vel eorum similes ex corporibus
omnibus elici possint, is unum vel alterum
corpus, quod his principiis duobus essentiali-
bus, reliquisque duobus accidentalibus
substantiæ carere putat ob oculos nostros
ponat, & resolutionem spagyricam ei dare
non gravabimur, licet in titulo sexto & se-
ptimo lectori ubique obviam ibit; Porro si
quis objiciet plures species ex corporibus,
quàm hîc recensentur, elici posse, respon-
demus distinguendum esse inter simplicita-
tem

em & mixtionem principiorum, si simpliciatem spectes, sanè nihil invenies quod non vel ad oleositatē, vel ad aquositatem referre possis, sin verò principiorum mixturam attendas, fatemur plurimas species ex principiiis cōponi posse, ut cineres, capita mortua, outyra, croci, flores, vitriola, Mercurij, &c. quæ omnia non simplicia sed mixta sunt, atque artifici demonstrabunt, se ulterius resolvi ac dividi posse, donec in prædicta ultima substantiæ principia redacta sint, ultra quæ ulteriorem separationem, atque ex eâ aliàs species aut principia inveniet nemo.

§ 4. *Quæ & quid sint principia substantia.*

Ex prædictis satis quidem liquet, quæ & quid sint principia substantiæ, verùm hoc restat ut explicemus quo nomine principia hæc insigniri soleant. Dictum est principia substantiæ duplicia, essentialia nempe & accidentalialia esse, de essentialibus in sequenti paragrapho, de accidentalibus autem hoc loco mentio fiet.

Ac-

Accidentalia ut dixi substantiæ principia duo sunt, Terra nempe, & Aqua.

Terra pro sæce, basi, fundamento, matrice, Aqua autem pro nutrimento, & phlegmate sumitur. Hæc duo omnibus compositis se immiscent, atque rursus arte inde separantur, hinc omnia corpora terrestritate & superfluitates habent, à quibus si separantur, sola remanent principia essentialia substantiæ quæ Chimici essentias appellant. Sciendum autem est in actu ad generationem, principia accidentalia requiri necessario, ut nempe semini matricem & nutrimentum præbeant, atque medium unionis sint, quo Principia essentialia uberiùs copulentur & incorporentur accidentalibus à quibus incrementum ac corporitatem accipiunt maiorem, ea ferè ratione, quâ prima materia Aristotelicorum.

§. 5. Quid sit sulphur, & sal in specie.

Haftenus actum est de principiis substantiæ in genere, modò in specie ea consideranda.

erabimus; de duobus autem principiis essentialibus substantiæ heic agemus cum de accidentalibus in præcedenti paragrapho factum sit.

Primum autem essentielle substantiæ principium est sulphur, quo comprehenduntur omnes oleositates & pinguedines, omnesque species in tertio paragrapho huius tituli oleo adjunctæ, quare autem hæ species à sulphure apud Chemicos denominationem sumant, facile concipi potest, propter pinguedinem & oleositatem, ex qua sulphur constat id factum esse, unde à sulphure tanquam potiori denominationem sumpserunt. Velim ergò ut illi qui sulphura corporibus inesse negant, Chemicorum scripta priùs perlegant, atque quid per sulphur intelligant addiscant, antequam quid statuunt, cuius contrarium experientia monstrat. Sulphur quoque; chimici variis aliis nominibus denominant, non rarò enim Regem, Marè, Leonem, Bufonem, Ignem naturæ, Axungiam Solis, Solem corporum, lutum sapientiæ, sigillum Hermetis, finum & terram Philosophorum, oleum incombustibile, Mercuri-

curium rubeum, plurimisque aliis vocan-
 nominibus, quibus fixitas aut agglutinat-
 aliqua denotari potest. Sulphuri enim for-
 mam, calidum innatum, sperma, animam, o-
 dorem, colorem, saporem, fixitatem vel vo-
 latilitatem, totamque compagiei causam as-
 scribunt, neque absque ratione, prout in se-
 quentibus titulis experientia demonstrabi-
 tur, hoc hinc notandum erit, quotiescunque
 in sequentibus sulphuris mentio fiet toties-
 cunque etiam eas subintelligendas esse spe-
 cies, quas in præcedentibus sub sulphure re-
 censuimus.

Alterum essentiale substantiæ princi-
 pium Sal est, quo comprehenduntur omnes
 istæ species in tertio paragrapho hujus titu-
 li sub aqua recensitæ; Sciendum autem est
 per vocabulum Sal, nos non intelligere Sa-
 lem communem aut Salein corporum, sal-
 sum acidum aut acerbum, linguamque u-
 rentem, ille enim sapor ex admisto sulphure
 venit à quo abstrahendum est tanquam à
 forma cum hinc Sal ut materiam considere-
 mus; communia enim salia, quoque ex ma-
 teriâ & formâ constant, quare prout sunt
 talia

ia non pro principiis, sed mixtis sunt habenda. Materiam autem Philosophi Salem carunt, quod à formâ separatâ, non raro sua accidentali formâ glaciei aut salis in-ur congelata appareat, vel quod Sal in a- nam cito fit resolubile, aut quod aqua coa- lata censeatur.

Materiæ huic tribuunt aptitudinem ad capiendam formam sulphuris, unde mate- um, humidum radicale, menstruum, cor- is potentiale, rem omnium formarum ca- cem, eam vocant, insuper ei varia tribuunt eroglyphica nomina, Reginam enim, fœ- inam, Aquilam, serpentem, Aquam cœle- em, sputum Lunæ, Clavem, Mercurium philosophorum, Aquam vitæ & mortis, ce- um cui sigillum Hermetis imprimitur, A- uam glaciale, pluviam Philosophicam, fœ- nam, balneum corporum, acetum acerr- um, saponem, vocant, quæ nomina cum pluribus aliis in titulo septimo, §. I. sub ter- minorum resolutione, explicabuntur. Intel- exit ex prædictis procul dubio, Lector quid am per sulphur, quid per sal intelligamus unde, si horum terminorum in sequentibus

C

men-

mentio fiet, non confundetur, præcognitis
epithetis & synonymis. Ut autem uberio-
rem rationem prædictorum Lector habeat
sequentem annectam discursum: Maximè
Philosophorum pars, statuit, omnia ex aqua
esse producta, eam autem principio fuisse
confusam, cum chaos, atque ut sic loquar
Archæ quoddam fuerit, seu ut veriùs loqua-
mur, Alca est, materia nempe Saponata, qualitate
ex olei & salis commixtione oritur. Hanc
aqua Chaos omnium rerum vocata fuit
cum potentialiter omnes formas in se con-
tinuerit, postmodum in duas à Deo diuisa
fuit partes, nempe in aquam grossam & te-
nuem, grossa fuit oleosa viscida, & sulphurea
ta, tenuis autem salsa & mercurialis extitit
grossam in tres partes generales diuisam
subtiliorem animalibus, mediocrem vegeta-
bilibus, crassam autem & fixam metallis sub-
stituit, quæ diuisio, de aqua tenui quoque in-
telligenda est, ea enim etiam triplex existit
triplicem aquam grossam in quolibet regno
specialiter in tota diuisit gradus quot ejus re-
gnum continet corpora, horum graduum
arte & natura alteratio & commutatio datur

erum aquæ grossæ & tenuis unius regni in
 liud, nulla datur transmutatio, cum separa-
 tionem & divisionem hanc Deus confundi
 non velit ne artificii in ejus potentiam mul-
 tum nimis liceat, habent ergo sulphura re-
 gni animalis unam aquam tenuem quam
 menstruum vocant, vegetabilia quoque sul-
 phura, unam habent materiam, aquam plu-
 viam. Metallica sulphura unam quoque ha-
 bent materiam aquam nempe Mercurialem,
 & sic omnia corpora ex duplicata Mercuria-
aquâ constant. Mercurialem vocamus, à
 parte formæ quod sit viscida, agglutinaris; à
 parte verò materiæ, quod / Mercurij instar
 ignis impatiens, rudis omniumque forma-
 rum capax sit, ne verò hæc dicta nugæ esse
 putet, scias nobilissimam artem spagyricam
 ipsa praxi tibi in omnibus corporibus & re-
 gnis juxta eorum constitutionem hanc du-
 plicatam aquam exhibituram, ut in sequenti-
 bus, præsertim titulo sexto & septimo pluri-
 bus docebitur, concludimus interea, sulphur
& sal prima esse substantiæ essentialia
principia.

*Corollaria de Sulphure &**Sale.*

1. Quæritur an oleum possit reperiri abs-
que ulla aqua? dico quod non, cum oleum
pro materia certam quantitatem aquæ re-
quirat, quæ si igne privatur, corrumpitur
etiam oleum ut forma, neque enim formæ
potest esse absq; materia, idem sentiendum
est de aqua, quam nunquam absque oleo in-
venies, sicut materiam nunquam absque for-
ma, à prædominante autem sumitur deno-
minatio, & hæc est ratio, cur philosophi
non raro materiam pro forma, formam pro
materia sumant, cum quodlibet alterum
contineat.

2. An omne oleum & sulphur aut pin-
guedo ad formam pertineat? Respondeo,
quædam ad formam essentialiter, quædam
accidentaliter necessaria esse, ad essentiam
formæ purissima sulphuris pars requiritur,
reliquæ crassiores & minus puræ, accidenta-
liter ejus incremento & nutrimento inser-
viunt, sic ex sanguine semen fit, ex sulphure
com-

DE PRINCIPIIS SVBSTANTIÆ. 53

omuni sulphur metallorum, expingue-
ine fimi, roboratur semen terræ.

3. Quomodo sulphur agat in salem &
contra?

Respondeo sulphur agit in salem ag-
lutinando, astringendo & formando, sal ve-
ò agit in sulphur, dissolvendo, reducendo,
& putrefaciendo, sal autem cum sulphure in
rimo gradu constituit aquam viscosam,
itriolatam quæ prima materia Naturæ &
artis est, oleum enim mediante sale potest
niri aquæ.

TITVLVS TERTIVS,

De Principiis Qualitatis nempe
Mercurio, Sulphure &
Sale.

Proœmium.

Magna Chimicis Contro-
versia est cum Aristotelicis &
Galenistis, à quibus incertorum
C 3 prin-

principiorum & per consequentiam falsæ artis arguuntur, eò quod plerisque videantur sibi circa definitionem & numerum principiorum contradicere. Aliqui enim sulphur & sal, alij Mercurium sulphur & sal, alij spiritum, animam & corpus, alii phlegma, oleum, sal & caput mortuum, pro principiis statuere videntur, ita enim ait Basilus sunt tria, duo, unum quæ nisi attendas in vanum laborabis, vulgò.

*Seynd zwey und drey/und doch nur eins
Verstehestu es nicht/so triffstu teins.*

Verum quæ ratione sulphur, sal, phlegma, spiritus, oleum, & caput mortuum sint concilianda, præcedens docet titulus, heic restat, ut doceamus quâ ratione tria principia qualitatis à substantiæ principiis differant, tum quomodo probentur, atque inter se conveniant.

I. De differentia Principiorum Qualitatis,
cum principiis substantia.

Diximus ante hâc quid sit substantia, & quæ ejus principia sint, sulphur nempe & l, ex quibus materialiter omnia corpora constant, non autem implicat principia hæc certas habere qualitates, easque esse vel primas vel secundas, primæ sunt, dum sulphur cum sale certis gradibus miscetur, quotquot enim gradibus forma materiam informat, tot ea perficitur, siccior atque calidior red-
ditur, quot verò punctis materia prædomi-
natur, tot etiam corpus humidius & frigi-
lius existit, unde gradus quatuor, atque ex
his varia exoriuntur temperamenta, quæ
suas habent mansiones, prima etiam sexus
differentia exinde ortum & causam sumit,
quo enim forma validior, hoc etiam perfe-
ctior est, materiamque perfectius efformat,
juxta cujus informationem aut mas aut fœ-
mina nascitur.

Hæc quoque est ratio cur Galenici
corpora ex quatuor temperamentis & hu-
moribus constare affirmant, enim verò si

multum terræ, vel aquæ, tanquam principiorum accidentalium mixtum ingrediatur, corpus aut fiet melancholicū, frigidum, secum aut pituitosum humidum, sin verò multum sulphuris vel salis tanquam principiorum essentialium substantiam ingrediatur, corpus biliosum, calidum, aut sanguineum, succulentum evadet, prout si singula paritatem observent, corpus producetur temperatum.

Secundæ principiorum qualitates tres sunt, Mercurius nempe, sulphur & sal. Duo principia substantiæ enim, in gradu subtiliori posita, Mercurij nomine insigniuntur, non quod naturâ aut substantia Mercurius, sed quod ob volatilitatem, qualitatis Mercurialis sint, Mercurius enim qualitatis volatilis est planeta.

Eadem duo principia (sulphur & sal) substantiæ, si temperata sunt, sulphurata seu media inter volatilitatem & fixitatem vocantur, sulphuris autem nomen habent, non quod hic ab eis natura sulphurata requiratur, sed quod in mediò constituta qualitatem sulphuris imitetur, sulphuris autem quali-

ualitas, inter volatilitatem & fixitatem
ocum medium obtinet.

Eadem duo principia (sulphur & sal)
abstantiæ, si fixa sint Salinosa, seu salis no-
mine insigniuntur, non quod heic salis spe-
cie desiderentur, sed quod qualitatem salis
abceant, fali enim plerumque fixitas ascri-
bitur.

Ex his liquet non implicare tria prin-
cipia qualitatis, & duo substantiæ (quæ et-
am quantitatis principia vocari possunt,
um certâ quantitate ex corporibus separari
possint) principia verò qualitatis, non sub-
stantiæ sed qualitate quâ substantia prædita
est, corporibus inesse, unde principia qua-
tuor sunt, si principia primæ qualitatis; tria,
si secundæ; duo si substantiæ principia; u-
num si hæc unita consideres, sunt; nullum
alteri implicans, modò certâ ratione Philo-
sophorum scripta intelli-
gamus.

§. 2. *Quomodo probetur, esse qualitatis Principia, seu Principia essentialia substantia, nempe sulphur & sal, triplici qua litate, Mercuriali sulphureâ & salsâ, in corporibus reperiri?*

Dixi ante hâc corporibus essentialiter unum sulphur, unum sal inesse, qualibet autem horû triplicis prædictæ quod litatis esse sequentibus probabo, verûm demonstratione practica opus est, quâ regnum animale primum aggrediemur; in destillatione aliqujus corporis animalis, factâ elixatione, atque omnium principiorum separatione, caput mortuum suo sale liberatum & phlegma ante omnia reponendum, tanquam principium accidentale, postmodum quod reliquum erit, spiritus, olei, salis volatilîs & fixi nomine insigniri solet. Spiritum sulphur esse superius demonstratum est, hunc ergo cum sale volatilî in classẽ Mercurialem ponito, spiritus enim sulphur, Sal volatile, Sal Mercuriale est, ob subtilitatem & volatilitatem, prout antehâc in definitione principij Mercurialis dictum est.

℥ Oleum

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 59

Oleum spiritui innatans non absque qua pro sui conservatione est, quam experis si id rectifies, hoc ergo oleum cum qua in principium qualitatis medium pone, ultimò salom fixum elixatum ex capite sortuo habebis, qui sal gustu indicabit manum sulphuris calorem, & sulphuream substantiam in se continere, quare sulphur fixum separabis à sale fixo, atque ita tertium ualutatis principium, sal nempe & sulphur xum habebis, totius negotij compendium iuxta tria regna in sequenti spectabis scheinete, ubi tria reperiēs sulphura unius tamen substantiæ, licet triplices sint qualitates, unie apertè differentia inter qualitatis & substantiæ principia colligi potest, quod & de ale intelligi debet.

{	1. Spiritus sanguinis.	{	Sulph. Mercur.	{	Mercur.
	2. Spiritus Acetosellæ.				
	3. Flores Sulphurei.				
D {	1. Sal sanguinis volatile.	{	Sal Mercuri.	{	
	2. Sal absinthij volatile.				
	3. Sal volatile mineral.				

B	1. Oleum sanguinis.	Sulphur mediū	Sulphur.
	2. Oleum vini.		
	3. Sulphur metallicum.		
E	1. Aqua mixta cū oleo sanguis.	Sal mediū.	Sal.
	2. Crytalli salis acetosellæ.		
	3. Sal nitrosum metallorum		
C	1. Sulphur in sale fixo animalium.	Sulphur fixum.	Sal.
	2. Sulphur in sale fixo vegetabiliū		
	3. Sulphur fixum metallorum.		
F	1. Sal fixum animalium.	Sal fixum.	
	2. Sal fixum vegetabiliū.		
	3. Sal fixum mineralium.		

Ex hoc Systemate sequens promanat
Tabula.

Volatile - Sulphur & Sal -	Mercuriale
Medium - Sulphur & Sal -	Sulphureū
Fixum - Sulphur & Sal -	Salsum.

Principia substantiæ ---	Qualitatis
Duo	tria

Licet enim recenseantur
tria salia & sulphura, in
substantia tamen non nisi
Duo sunt,

Ex

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 61

Ex prædicto schemate Lector Chemicus, præsertim Practicus facile colliget, quò Philosophi, hac divisione colliment, ne verò quis imperitus putet, species in schemate recensitas, obscuras aut dubias nec pro generali demonstratione sufficientes esse, singulas paucis examinabo, inprimis sal & sulphur Mercuriale litera A. & D. in tribus regnis, numeris. 1. 2. 3. insignitum considerabimus: per spiritum sanguinis intelligo optimè rectificatum spiritum, ita ut totus quantus igneus ac sulphureus sit, hunc autem dari in omnibus corporibus animalibus, factâ destillatione & rectificatione, nemo peritus Chemicus inficias ibit, accedit in regno vegetabili spiritus vini, qui purum putum sulphur est, prout concepta flamma id ad oculum ponit, huc in circulo vegetabili referri possunt, omnes spiritus vegetabiles ad summum rectificati, qui ardentes vocantur ob suam sulphureitatem. ut verò Lector sciat unde talium spirituum vehementia & fragrantia, celare eum nolo, spiritus hos, nil nisi oleum medium rarefactum esse, in quod quoque reduci possunt, sicut in sequenti paragrapho

de

de principiorum qualitatibus convenientia demonstrabitur; Sulphur metallorum quod attinet, id omnibus metallis inesse vel ex hoc liquet, quod sulphureum vaporem omnia in igne spirent, sicut & in mineris, præsertim si sublimatione & elixatione tractentur, optimè verò sulphur volatile acquiritur ex mineris, nondum igne tractatis, hinc exinde flores sublimati, leviter in cinnabrium *Cinnabrium* abeunt, unde verò cinnabrium constat, vel primo *Chimie* abecedario notum est; quare eorum ignorantiam & temeritatem rideo, qui metallis sulphura negant inesse, cum optimis Philosophorum dictis, rationi & experientiæ contrarietur, optandum esset, ut quilibet suam coleret spartam, neque ea quæ ignorat, negaret aut contemneret, novi qui ante annum unum vel alterum ne Chiriquidem in Chemicis rebus noverunt, modò temerariè omnia negant, quæ in buccam veniunt, prout nasutus autor non Entium item verè Scepticus ille Scriptor ac compilator antiquarum & diu refutatarum objectionum in Chemicos quos Scepticus Scepticos vocat, exempla sunt, taceo alios, qui
ut-

ut cunq̃ue literati nimis maturè manum cum
 falce alienæ messi immittunt, cum in pro-
 priâ quod demetant, sufficienter haberent.
 Redeamus ad sal volatile, quod nemo perit, *Onel.*
 spagyricus animalibus inesse, negabit, est
 verò aqua subtilis congelata, unde etiam
 levissimè fluit ad ignem, ac humiditate re-
 solvitur. Dices cur in regno vegetabili tam
 rarò sal volatile congelatum reperiatur, sed
 in forma aquæ (nonnullis improprie, phleg-
 matis, cum grave residuum phlegma ab a-
 qua volatili seu sale volatili resolutò diffe-
 rat,) compareat. Dico sal volatile materiam
 associabilem & adæquatam esse sulphuri vo-
 latili, à quo non nisi multa destillatione, nec
 tamen penitus separari potest, quare ob vi-
 cinatam, non paucas subit alterationes à
 sulphure, ab eo enim si in destillatione com-
 buratur, empyrevma accipit, cum itaq̃ue sul-
 phura Mercurialia in regno vegetabili mul-
 tò sint calidiora (sunt enim omnia ardentia,
 unde ex omni vegetabili Spiritus ardens
 præparari potest,) Salia autem volatilia se-
 cum conjuncta habeant, mirum non est,
 quin intrinseco sulphurum calore ea lique-
 fiant

fiant ac resolvantur, quod & praxis in regno animali confirmat, in quo, si sal quoddam volatile, congelatum aliquoties destilletur, ita resolvitur & attenuatur, ut nunquam postea in forma coagulata haberi possit, ratio est, quod per ignem externum, internus & naturalis ignis sulphuris latentis in centro salis volatilis, (nullum enim absque altero reperitur quin non characterem alterius retineat) adjuvetur, excitetur & augeatur, unde sal volatile calefit, resolvitur, neque unquam congelatur, ob calorem intrinsecum, nisi potentius frigus extrinsecus accedat, ut hyeme cum omnia congelascunt, tum enim in spiritu vini, rei hujus experientiam videmus, enimverò is spiritus, licet non adeò rectificatus sit, ad mixtam tamen aquam à frigore & congelatione præservat, cum aqua alia sine eo statim congelasceret, & hæc est differentia, cur in regno animali sal volatile coagulatum, in vegetabili verò resolutum detur, quod, quamvis aliqui phlegma esse objicient, non moror, cum ea sit differentia inter sal volatile à suo sulphure Mercuriali
sepa-

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 65

paratum, puta in quantum possibile & nature conducibile, quæ inter aquam communem & destillatam est; hæc ratio quoque in regno minerali locum habet, ubi sal volatile quidum est, cum calido sulphuri coniungitur, sin minus, accidit contrarium. Spiri-um salis, nitri, vitrioli &c. sulphur volatile fse, nemo negabit, cui lingua in ore est, quæ gnem huius sulphuris experiri queat, taceo quod peritâ manu levi negotio inde separari in quantum possibile, queat, reliquum quod spiritui conjunctum est, phlegma vulgares vocant, verum falso, cum separato sulphure, coaguletur, atqua verum sit sal volatile, quæ coagulatio accidit ob calidi sulphurei spiritus absentiam, ut præcedentibus demonstratum est, non semel taliter, brevi compendio ex spiritu vitrioli sal volatile, ex spiritu salis communis, insipidû feci sal volatile, cum corrosio & vis spirituum, sulphuri Mercuriali insit, quo separato ex quolibet corrosivo levissimi saporis sal fieri potest, prout in sequenti titulo latius docebitur. Metallis autem quoque sal volatile inesse probari potest,

est, quod in tale resolvantur, nempe in flores resolutibiles, volatiles, non corrosivos, quæ ratione autem tale sal volatile ab eis eliciatur ex prædictis liquet, nempe sulphuris Mercurialis, tanquam formæ figentis separatione. Accedit Basilij Valentini autoritas, aliorumque mineralogistarum, tum metallicularum experientia, quæ in mineris probat, salem volatilem ad metallorum compositionem necessarium esse, posset autem is modus accipiendi paucis hîc doceri, nisi in alium locum hæc praxis reservata, atque majoris esset momenti, ob alium finem, quam ut temerè publici juris fieret; hæc de principio Mercurij, quo aliqui imperitè defendendo, ex omnibus corporibus currentem Mercurium elicere satagunt ac promittunt, sed nugantur, cum ipsum sulphur minerale, ac Mercurius currens mineralis non pro simplici & puro principio substantiæ haberi queat, magna enim differentia inter Mercurium vulgi & materiam metallorum est, cum hæc sit principium simplex, is verò sulphure & sale, reliquorum corporum instar,

ar, mixtim constet, prout ejus anatomia
ocet. Sequitur sulphur cum sale literâ B.
notatum, cujus exempla posita sunt, in
tribus classibus. 1. 2. 3. animali, vegetabili, &
minerali, per oleum sanguinis intelligo, ole-
um aquæ innatans, ad quod omnes pingue-
lines aquæ innatantes referri possunt, nul-
lum autem corpus animale invenies quod
jussimodi oleum non det, quamvis sceteat,
ob adustibilitatem, in vegetabilibus non
idem, cum fortioris sint compositionis, unde
olea non tam citò aduruntur, aut rancent,
mirandum profectò quod nullum vegetabi-
le reperiatur, quod non in destillatione ole-
um tale medium det, medium autem vocatur
neque volatile, neque fixum sit; fixum
non est, alioquin aquæ non supernataret,
volatile quoque non existit, alioquin spiri-
uum instar alembicum transcenderet, dif-
fert ergò ab oleo volatili & fixo. Qualiter
ex lapidibus oleum tale præparetur, docebit
optimus titulus, scias enim omnia corpora,
quæ in calcem redigi possunt, oleum pingue
& ardens dare, si calx ista debite separetur,
cum vulgari etiam calci sulphur insit quod
lardi

lardi instar in tigillo conflagrat, ab aliquibus non sine bono successu in mammarum cancro adhaeritum. An metalla verò sulphur medium habeant inquisitione dignum est, ex præcedentibus patet ea sulphur volatile habere, quod nullum sit, unde id, vel in floribus, vel in præparatione cinnabarii, vel sublimatione cum sale armeniaco aut lixiuijs, non elici queat. Metallum ergo tali sulphure privatum ulterius tractetur, præsertim extractione sympathicâ, puta per aliquod menstruum pingue, ut est spiritus therebinthinæ &c. & videbis illud diverso colore juxta diversitatem metallorum tingi, quæ sanè tinctura à sulphure venit, cum inspissata nihil falsedinis nobis relinquat, sed siccum sulphur existat, ut enim olea media in regno animali subtilia ac valde penetrantia, hinc liquida sunt, ita in vegetabilibus paululum spissiora, in metallis verò tanquam corporibus terrestribus planè sicca sunt, nec aquæ, ob gravitatem & compagem suam innatant, sed ad fundum subsidunt, prout in sulphure antimonij, vitrioli, reliquisque mineralibus, etiam vulgatis metallis, videre est, quæ

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 69

quæ triplex diversitas in reliquis qualitatibus principiiis juxta tria regna quoque locum habet, ubi species animales subtiliores vegetabilibus, hæ verò metallis penetrantiores sunt.

Restat ut de sale medio agamus; Sæpiùs dictum est, per sale[m] nos neque communem acris saporis, neque materiam semper coagulata[m] intelligere, quod & hoc loco præsumendum est, præsertim in regno animali, in quo sale[m] medium coagulatum nunquam videbis, ob olei admixti calorem, subtilitatem & penetrantiam, ut latius in sale volatili explicatur, aquæ tamen formâ ipsi oleo tenacissimè adhæret, prout in rectificatione ejus, praxis demonstrabit; in regno vegetabili verò in quibusdam, puta pauciori & minùs calido oleo præditis, crystallorum instar sola expressione herbæ, colatione & ad justam consistentiam evaporatione hunc sale[m] invenes, ut in acetosella &c. videre contingit, sale[m] hunc meritò tartareum & nitrosum vocamus, cum vegetabilia juxta ejus quantitatem in acetum abeant, neque ullum sit acetum quod hoc sale non abundet,

det, unde, ut dixi, non rarò hoc sal aceti formâ ex corporibus in ipsâ etiam destillatione præparatur. hunc autem salem medium in metallis dari, nemò equidem capiet, nisi qui sulphuris aut Mercurii usum intelligat, quibus tanquam instrumentis, non modo salia & sulphura media in metallis elici possunt, sed & vitriola inde fieri, ex quibus levissimo negotio vera possunt præparari salia acida, nitrosa, corpori humano in inflammationibus multum proficua, prout acetum antimonii reliquarumque minerarum, quod subacidum & solubile sal etiam in forma crystallorum nobis ob oculos præstantissimum exemplum ponit.

Converto me ad ultimum qualitatis principium, sulphur nempe & sal fixum in schemate lit. C. & F, signatum in triplici regno. 1. 2. 3. Salem fixum dari nemo Chemicus negabit, qui caput mortuum alicujus corporis elixabit, per salem fixum autem non intelligimus talem fixitatem, quæ suis corporibus sit inconueniens, ut enim ante hæc dictum, esse certos respectus regnorum in crassitie & grossitate, ita certi etiam gradus in præ-

prædictis regnis sunt, neque enim animale
 sal fixum in sua fixitate, vegetabile, idque
 metallicum æquat, quare heic id fixum no-
 minamus quod in suo regno & circulo præ-
 reliquis fixum est. Esse autem hoc sal quod
 in corporum cineribus reperitur, reliquis
 fixius, vel hoc unicum probat, quod non ni-
 si magnâ vi, & quidem ægrè alembicum
 transcendat, cum reliqua salia, puta volatile
 & medium, levissimo negotio id præstent;
fixum enim in Chemicis id vocamus, quod
 ignem non aufugit, quoque diutius eum su-
 stinet, hoc fixius esse censetur, prout in
 septimo titulo sub terminis latiùs explica-
 bitur. In metallis autem talem fixum salem
 dari, vitra, & calces eorum ac vitriola lucu-
 lentissime remonstrant. Sulphur fixum
 quod attinet nemo qui naturam sulphurum
 ex gustu ac sapore igneo in salibus cogno-
 scet, ijs præsertim fixis inesse negabit; Ignis
 enim ille acor salium non ex natura salis
 sed admixto sulphure promanat, unde sul-
 phura talia quoque fixa nominanda sunt,
 cum salibus fixis tenacissimè adhæreant,
eandemq; in igne fixitatem sustineant, imò
 in

in igne eâ augeantur, in metallis verò sulphura fixa esse, vel sola metallorum vitra aut philistæ, ad oculum ponunt, præsertim si id fixum sulphur cum sale inde extrahatur; in reliquis verò corporibus, cujuslibet corporis calx ignea suâ qualitate satis indicat quale in se sulphur contineat, nec est quod quidam nugentur, qualitates has igne vel aqua corporibus imprimi, de sulphuribus enim & salibus hic mentio solum fit, quæ si præparatione tantum fierent, iis mediis deberent procreari, quibus præparatio utitur, quæ ignis & aqua sunt, igne enim corpora destillantur aut calcinantur, aqua verò elixantur, extrahuntur & resolvuntur; impossibile autem esse, ut ex igne aqua generetur, ejus contrarietas docet; oleum verò ex igne corporibus communicari impossibilius est, oleum enim comburitur, ignis etiam oleo, non oleum igne fovetur, quod si in corporum calcinatione, ubi in igne tractantur, quis putet, corpora per igneam illam oleositatem & sulphureitatem accepisse, is nobis rationem dicat, cur præsupposita communicata hæc oleositas aut sulphureitas, in ipso igne ante-

antequam communicetur, non consumatur, cum ignis alia etiam olea perdat, corumpat & consumat, imò scire gestimus, ut ratione ignis oleositatem absque corruptione gestare possit, non quidem inficiamus, sulphur atque oleum naturâ corporis insitum, ab igne extrinseco, communi elementari foveri, & excitari, non per juxtapositionem, sed alterationem, coctionem, majoremque attemperationem.

Aquam quod attinet, non pauci sunt, qui statuunt, dum corpora per aquam tractantur, exinde aliquam pinguedinem ac falsedinem acquirere, cum constet quamlibet aquam nonnihil olei & salis in se gestare, velut totum aquæ plaustrum vix paucas unas olei, nec multò plus salis dabit, cum lixi-
j cinerum plaustrum, aliquos salis dabit centenarios, quare hæc objectio satis calvabit, tum etiam non obstat, quod coagulationem salium aliqui nasutuli ringendo mirentur, cum ambienti frigori potius, quam aquæ tribenda sit; frigus enim rarefactum aërem condensat, quare corpus, ne detur locus acui, necessario arctius se comprimit ac

D in-

inde congelatur, quod de veris salibus intelligendum est, de illis nempe, quæ suo sunt privata sulphure, communia salia e natura sui sulphuris coagulata sunt, tantum de hoc paragrafo.

§. 3. *Prædicta tria Qualitatum Principia, quæ habeant proprietates, & quomodo inter se convenient & alterentur?*

Explicatâ trium prædictorum principiorum naturâ, proprietates considerabimus, quas chimici eis assignant; Lique ex præcedentibus, Chimicos omnia corpora ex sulphure & sale constare, tanquam ex substantia, asserere, hæc autem substantiæ principia triplici qualitate distincta esse præcedens paragraphus docuit, modo restat ut explicemus quæ proprietas, & quis effectus cuilibet parti assignetur, & qua id ratione fiat, tum quomodo prædicta tria principia inter se convenient, alterentur, ac arte tractentur?

Mercurii principio, nempe sulphuri & salii Mercuriali, subtiliorem colorem, odorem & saporem ascribunt, Mercurium spiritum atque rerum vitam vocant. Subtiliorem co-

lorem

orem Mercuriali principio tribui non immeritò puto, cum apertè in vegetabilibus eo transpirante, optimum colorem evanescere præsertim in floribus conspiciamus..
Sanè color in sulphure Mercuriali consistit,
 cum eo cessante, aut calore alterato ac educto, prædictus color statim cesset, non nisi crudior post se relinquens, cum enim sulphur Mercuriale ignis impatiens maximè etiam levissimo calore alterabile sit, necesse est ut color ejus quam maximè etiam alterabilis atque juxta alterationem sui sulphuris mutabilis sit, quæ omnia subtiliori rerum colori optimè quadrant, accedit & hoc, quod nullus color reperiatur, cujus subiectum non pingue oleosum, ac adustibile sit.
 notandum per sulphur in omnibus attributis semper formam, per sal autem materiam intelligi, unde hoc loco subtilioris coloris, materia sal volatile, forma verò sulphur volatile est. Subtiliorem colorem in animalibus etiam in metallis, (quæ singula, ut superius demonstratum est, sulphura continent: Mercurialia) dari, experientia monstrat, præsertim in auro, vitriolo & antimonio; auri
 D 2 enim

enim Mercuriale sulphur, cum subtiliori colore ejusdem, qui flavus est, levi negotio extrahi, quod tamen sulphur cum colore, ex antimonio aut vitriolo rursus acquirere potest, notandum etiam est, corporis destructionem ob abstractum sulphur Mercuriale non sequi, licet proprietatibus & attributis sulphuris Mercurialis careat.

Sapor. Subtiliorem odorem Mercuriali principio tribui dictum est ante hac; neque absque ratione, cum corpus privatum sulphure Mercuriali, omni prorsus, odore sit destitutum, id compertum habemus in floribus, in quibus si sulphur Mercuriale destruat, cum subtiliori colore etiam odor cessat, nam cum sulphur Mercuriale, sulphur rarefactum sit, penetrantioris ceteris naturæ est, quare facile spirat, odoremque qui sulphuri aut oleo tribuitur, secum rapit, sanè omnes odores pro subiecto pinguedinem habent, qua calido tempore transpirante, intensius etiam olent; tertio cur saporem subtiliorem huic principio tribuant, ex ipsius natura patet, nam cum omnis sapor secundum gradus igneitatis suæ specificetur, facile colligi potest

DE PRINCIPIS QUALITATIS. 77

est subtiliorem saporem sulphuri Mercuriali tanquam igni penetranti inesse, quod in vino præ cæteris compertum habemus, cuius penetrantia in linguam, in sale & sulphure Mercuriali consistit, istis enim separatis, quod reliquum est, non vini sed vappæ saporem præ se fert. Hoc loco sciendum est, quid corrosio sit, & cui principio tribuatur; nico corrosione esse sulphur & sal nimum arefactum, volatile, Mercuriale, quod penetrantia sua atque igneâ sulphureitate, linguam ac corpora adurit & corrodit, hanc autem corrosione causam sulphur Mercuriale esse, ipsa aqua fortis monstrat, cuius sulphur Mercuriale, si præcipitetur, continuo amittit omnem igneitate & corrosione, præcipitatur autem per sulphuris Mercurialis fixationem, fixatio verò peragitur, er ejusdem condensationem, condensatione intrinsecâ refrigeratione, hæc salibus, unde lixivium præparatur, atque aquæ forti induitur, absoluitur, hoc enim lixivio sulphur Mercuriale, in puncto figitur, atque aqua fortis amittit omnem corrosione, unde quid constet, corrosione per sulphur

rarefactum fieri, & hæc est ratio, cur ex quolibet spiritu aut sulphure Mercuriali, frequenti destillatione nimium rarefacto, magnum possit fieri corrosivum, pro quo etiam *v.* spiritus vini tanquam sulphur Mercuriale vini rarefactum est habendum, ex his liquet saporem constare ex igneitate, hanc verò in sulphure & sale volatili existere.

Tandem quod Chimici huic principio spiritualitatem & vegetationem aut vitalitatem tribuant, non ineptè faciunt, hoc enim principio absente, nullam vegetationem dextrè absolvi, nullam quoque formam perfectè naturæ imprimi, experientia docet, eadem quoque testatur, vis formantis non parvam partem huic principio inesse, cum sal volatile, non rarè in destillatione corporis unde pròducitur, subtilem materialem re præsentet ideam ac formam, prout inferius sub sale fixo latiùs docebimus. Pro conclusione sciendum est Chimicos omnes spirituum materialium qualitates, puta odorem colorem, & saporem, in supremo suæ subtilitatis gradu huic ascribere sulphuri & sale volatili, cum reverà omnis spiritus destillat

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 79

unde constet, unde ejus & penetrantia & fragrantia.

Ad principium sulphuris me converto, nempe ad secundum qualitatis principium, cui reliquum colorem, saporem obtusiorum, ita & odorem tribuunt, principium hoc animam & balsamum ac gluten corporum vocant.

Quod color oleo seu sulphuri medio optimè ascribatur, non dubitandum est, cum eo separato genuinus & naturalis corporis color simul recedat, probant hoc hujus coloris cum sulphure extractiones, ubi extracto sulphuri color inhaeret, corpus verò unde sulphur extractum est, tali colore privatur, item omnes colores medij à sulphure preparari nequeunt, verùm ei tenacissimè adhaerent, imò ipsius olei instar comburuntur.

Saporem obtusiorum sulphuri medio tri- buunt, cum aliquantulum condensatum, nec tam spirituale, rarefactum ac penetrans sit, prout sulphur Mercuriale est. Unde tantam etiam penetrantiam habere nequit, ba-

fin tamen ac differentiam saporis præstat, enim verò juxta commixtionem hujus sulphuris cum suo sale, varii oriuntur sapores, acidi, amari, falsi, dulces, mixti, saporem enim ex sulphure venire ut antehac ita in Metallurgiæ meæ tertia parte sufficientissimè demonstratum est, cum juxta sulphuris hujus alterationem & colores, odores & sapores mutantur, sicut quotidianâ id experimentiâ compertum habemus, ubi tractatione sulphuris diversos arte floribus colores, ejusdem verò alteratione, diversos sapores causamus, eosque alteramus ac immutamus.

De odore non est quod multa faciam verba, cum clarum sit omne oleum olere, olet autem quod pars olei rarefacta & volatilis sit, unde levi compendio omne stillatitiū oleum rarefieri, ac volatilifari potest, ut spiritus instar fragrantissimè oleat, vicissim quodlibet sulphur Mercuriale, digestionem sic condensari potest, ut oleum fiat medium, atque aquæ innatet, odor ergo aquæ rosarum non nisi ejus parti olei rarefacti tribuendum est, quo condensato & separato, omnem

nnem amittit odorem; hæc quoque ratio est, cur rosæ in destillatione, tam parum dent olei medij, nempe stillatitij, aquæ innantis. Verum de his in sequentibus de horum principiorum alteratione.

Cur principium hoc qualitatis nempe sulphur medium, animam & balsamum vitæ vocent Chimici, sufficientem habent rationem, sicut enim anima, corpus in compage sua per debitum calidum & humidum præservat, ita sulphur hoc medium tanquam balsamus & mumia, glutine suo, totam corporum compagem & substantiam conservat. Hoc enim sulphure resoluta & dissipata, tota corporis materia & forma, confidit & corrumpitur: Veritatem hujus experientia monstrat, hoc enim oleo medio à corporibus separato, tota corporis corrumpitur substantia & forma, hoc enim est sulphur agglutinans & informans materiam, cujus asis sal & sulphur fixum, cujus crudimentum, sal & sulphur Mercuriale est;

Ad ultimum qualitatum principium ad aliam me convertam, huic Philosophi, ultimi

num coloris, odoris, & saporis gradum tribuant, in super corpus vocant.

col. Ratione coloris, etsi salia fixa plerumque diversum, album nempe colorem habere soleant, aut si sulphur eductum sit, rubeum, atque ita à colore corporis differant, tamen colori Mercuriali & sulphureo basin coloris præbent, non secus ac color albus, aut cineritius, pictoribus pro fundamento inserviunt, quibus tanquam principalibus varios colores superpingunt, tandem exornant coloribus superficialibus, quæ omnia in triplicium principiorum sulphurum colore, æquè eveniunt, color enim sulphuris fixi pro basi, color sulphuris medii, pro ipsa pictura corporis, color denique sulphuris Mercurialis, pro superficiali exornatione inservit, quæ sanè magna & admiranda plasticæ ac pictura naturæ est.

col. Odorem quod attinet, sciendum est, cum in infimo gradu heic subsistere, cum enim odor, sulphur rarefactum, in hoc autem fixo qualitatuum principio, sulphur substantiale condensatum sit, facile liquet non multum id olere posse; Sapore tamen compensat, quic-

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 83

quicquid odore negligit, sulphur enim cum hoc loco, cæteris duobus fixius sit, non quidem penetratius sed reliquis sulphuribus intensius & obtusius ignet, linguamq; astringit, prout in omnibus salibus fixis id experiri gustu licet.

Corpus denique hoc principium vocant, idque ideò quod animæ, nempe prædicti sulphuris mediæ habitaculum & vinculum sit. Tum quod corpori ultimam imprimat formam, & consistentiam, unde juxta diversitatem hujus principij, diversi corporum habitus, longi, parvi, crassi, tenues, duri, molles, levi, asperi, multifarii denique oriuntur, quare in puncto formæ principium hoc, non parum cum sale volatili convenit, cujus est primum materiæ imprimere characterem, hujus verò principii est eum indurare, perficere & elaborare, ne verò quis putet nos hic absque autoritate aliorum, huic principio ultimam formam tribuere, addam quæ Cl. Vir. D.D. Schröderus (in Pharmacopœiæ spagyricæ præfatione supra ejusdem quintam partem, nempe Zoologiam) sibi de hac

re Excellentissimum Virum, Joannem Danielem Horstium, in Academia Marpurgensi Medicinæ Professore publicum, in Epistola quadam scripsisse, asserit. Tenorem autem Epistolæ Horstianæ, quem prædicto loco citat, huc apponam.

Quod attinet suscitabilem vim formatricem, certè sæpeque D. Georgius Molterus Med. Wezlar. retulit, non semel se urticam vidisse in aquâ congelatâ.

Mihi est sal Absinthij, cujus ope, vera loquor, totum Absinthium tibi ponam ob oculos, quibus & hoc subjicit autor, quod certa quâdam operatione, sal absinthij volatile elevatum, alembici lateribus adhærendo plantam suam dilucidè repræsentet, hæc D. Schröderus loco. citato Confirmat, hæc Sennertus, ex Quercetano & Polono, ut & ex Libavio, attestatur itidem Vigenarius Galus in tractatu Gallico de igne & sale pag. 262. prædictus D. Schröder loco supra citato scribit, sibi cum Parisiis degeret, relatum esse à gravi Viro Medicinæ Doctore, nomine Certain, videlicet sibi, in maceratione cineris caneronum, tam perfectorum, quàm

quàm imperfectorum in liquore eo natantium, simili ratione in aquâ stillatitiâ spermatis ranarum, sibi illarum imagines, quoniam fuisse repræsentatas, præcitatus D. Horstius asserit, quod & Robertus Flud de Fluctibus in suis scriptis, Illustrissimus Philosophus D. Dygbi Anglus in dissertatione suâ de rerum vegetatione confirmat; Ego cum Breslæ degerem, atque in notitiam Expertissimi D. Schefferi venirem, relatum mihi est ab eo, quod salem fixum habeat, quem si in vitro calori exponit, monticulos varios, aliasque figuras repræsentet; cum aliquando CC. destillarem, in vase recipienti, ad latera sal volatile se cumulavit, cornuumque cervi naturalissimam repræsentavit ideam, quod autem vis formans & volatili & fixo insit salis sulphuri, & in metallurgiæ meæ tertiâ parte, & in aquâ forti clarissimè demonstratur, cum in præparatione sic dictæ arboris Philosophorum, Mercurium in arboream deducat formam, quæ vis formatrix magna ex parte sulphuri nitri & vitrioli ascribenda est. Hæc & experienciâ, prædictorumque autorum autoritate confirmata,

Henricus

m Henricus Meibohius Medicus in præfatione ad corpus gloriosum spizelii, nō tam glorio-
sè in dubium revocat, ac tandem negat, ve-
rùm cùm nullus dubitem, quin affirmatium
authoritas, hujus negantis ratione major sit,
non video cur is multis rationibus ad verita-
tem compelli debeat, qui ab eâ, alienus at-
que asymbolus studiose esse desiderat, dicta
interim de hoc parographo sufficiant.

§. 4. *Quâ ratione Qualitatis recensita principia
tria inter se convenient, & quomodo
alierentur.*

ci Primò sciendum est an sulphura pos-
sint uniri cum sale, id est, olea cum aquâ. Re-
spondeo affirmando, cum videamus sapo-
nem id præstare, unit enim oleosa aquosis,
prout omnia alcolisata hæc faciunt, præser-
tim si olea in liquore alicujus salis fixi, ali-
quamdiu digerantur, seu si oleum stillati-
tium cum oleo per deliquium digestionis
committatur: naturam enim ambo acqui-
runt mediam, saponatam scilicet, quæ se o-
mnibus miscet aquis, unde varia curiosa ar-
te

te produci possunt. His ergò extra controversiam positis, considerabimus an ipsa sulphura inter se commutari possint? Abstrahendum heic est, à regnorum diversis sulphuribus, neque enim ex sulphuribus animalibus vegetabilia, aut ex his mineralia, prout Glauber fabulatur, fieri aut arte præparari possunt, intelligimus ergò hîc commutationem sulphurum inter se, in suo regno, unde hîc quæro an sulphur Mercuriale possit fieri sulphur medium, idque medium tandem, possit existere fixum? Dico quod possit, & naturaliter & artificialiter hoc contingere, differentia enim volatilitatis, fixitatis & medietatis, in rarefactione, condensatione, coctione, & temperatura consistit, quæ ars omnia & igne & humiditate præstare, atque alterare potest, unde mirum non est, quod ex fixissimis quoque salibus & sulphuribus spiritus magnâ tamen ignis ^{vehementiâ} eliciantur, vicissim quod omnes spiritus subtiles, rursus figi possint. Digere spiritum vini, vel abstrahere eû super aliquo sale & videbis sulphur ejus Mercuriale tandem
in

in naturam mediam nempe oleosam abire, quod & de reliquis spiritibus intelligendum est, verum magna est prudentia & scientia, posse debito modo cum modestiâ & absque rerum destructione, earum principia alterare, cui usui corporum natura perscrutanda est, quis nempe corporum magnes, quod eorum vinculum, quæ perfectionis & destructionis causa sit, his enim benè consideratis, in rerum separatione mira conspicias, neq; in earû metamorphosi causandâ, quicquam tibi difficile erit, sed de his in titulo sexto & septimo latius agemus, hoc loco pro conclusione sciendum est, cum quodlibet prædictorum trium sulphurum alterabile sit in aliud, suo tamen in regno, dubitandum non esse, ea in corporibus reperiri, eandem rationem cum salibus esse, egò quidem heic mordicùs non defendam, dari actualiter hæc tria principia in omnibus corporibus, hoc tamen firmiter concludo, quod principium sulphuris substantiæ reperiatur in omnibus corporibus, quodque his tribus gradibus alterabile sit, plura in
Corol-

Corollariis. Quâ ratione sapores, odores, colores, reliquaque corporum accidentia, volatilis puta & fixitas, gravitas item & levitas, forma denique corporum per hæc qualitatum tria principia, Mercurium nempe sulphur & sal alterari ac immutari, destrui & perfici possint, partim explicat metallurgiæ hæc pars tertia, non paucis autem titulus quartus, sextus & septimus exponunt.

*§. 5. Cuiusvis cognitio trium Principiorum
qualitatis inserviat?*

Respondeo. Duplici, Physico & Medico. Physico trium horum principiorum notitia inservit, ut corporum compagem intelligat, eamque debite resolvere ac coagulare, imò si lubet immutare sciat, is enim in nobilissimæ istius scientiæ spagyricæ est, unde etiam nomen à græco Σπέρμα, semine, sortita est. Objicies, facile esse negotium corpora solvere, destruere & alterare, cum ea ipsa proprio motu id faciant, dico

dico contrarium, imò difficilimum esse, cum corporis incremento & perfectione, id resolvere, purgare, ac denuò dextrè conjungere, atque hunc totum laborem cum utilitate absolvere. Sunt multi ciniflones, multi agyræ, sophistæ, carbonarij, multi denique naturalium corporum perditores, carnifices non anatomici, aut veri spagyrici, qui corpora juxta sua principia disjungere, eaque rursus juxta naturæ leges conjungere sciunt, multi inquam tales reperiuntur, verum quam ab hac scientiâ, ejusdemque principiorum cognitione alieni sint, eorum exhibent opera, ex quibus eos cognoscetis, ex istis nempe fructibus, quos corpora illorum Machærone tractata, reportant, atque ob oculos ponunt, multos reperies doctos Physicos juxta Aristotelicos, qui infinitas rerum sciunt aut fingunt causas, quâ tamen ratione corpus debite resolvere, putrescere, fermentare, coagulare, purgare, fixare, volatilifare, exaltare, perficere, denique juxta naturæ leges tractare debeant, prorsus ignorant, atque ad talia obmutescunt, cum in Aristotelis Physicâ tale nec quicquam reperiatur, so-
lum

um enim Aristotelem sapuisse ejusmodi Philosophi putant; unde quæ ibi non reperiuntur, contemnunt, pudet enim illos scire id, quod eorum Magister nescivit, ego sanè censerem ut Aristotelis Physicæ adjungeretur doctrina de rerum separatione & conjunctione, neque flocci penderetur illa Physices pars, quæ omnium rerum artificium, ac curiosarum operationum Physicarum basis ac fundamentum est.

Medicinæ quidem omnium maximè spagyricæ fundamenta inserviunt, qui enim in corpore nostro reperiuntur morbi, ex sanguinis reliquorumque humorum corruptione maximè oriuntur, verum, unde quis corruptionem debitè intelliget, nisi ejus subjecti substantiam cognoscat? Omnes humores, ipsam carnem, ossiumque substantiam ex prædictis substantiæ & qualitatum principiis, sulphure nempe & sale constare, Vulcanus Anatomus docet, ex horum principiorum alteratione variæ ac periculossæ in corpore humano mutationes ac corruptiones oriuntur, quas corrigere profectò nemo dextrè

dextrè potest, nisi qui prima corporum materialia noverit principia, eorumque sciat permutare accidentia. Solis enim nominibus æger non curatur, nec sola nomina morborum, ægro causæ morborum existunt. Loquuntur multi de inflammationibus, multi de putredine sanguinis, de intemperie cerebri &c. Sed unde tales causæ oriuntur, quamvis varia obtrudant ac accusent, non tamen acu tangunt, taceo, quod ea quæ ignorant tandem imaginariæ cuidam occultæ qualitati tribuant; verum ut principiorum Chemicorum ante hac recensitorum usum in re Medica explicem, & morbos & medicamenta juxta principia Chimica resolvam, sciendum est Chemicos curare per similia & contraria;

Curat. Per similia, dum morbus Mercurialis curari debet per principium Mercuriale, neque enim fixa conducunt volatilibus, aut volatilia fixis. prout ex rerum solutione patet, unde tota medendi methodus juxta Chemicos desumpta est.

Per contraria curamus, dum principio substantiæ opponitur contrarium, ut si mor-

morbus sit Mercurialis sulphureus, curari
 debet per medicamentum Mercuriale sal-
sum, hæc enim ratio & experientia dictitant,
 faciendum esse temperamentum medica-
menti, cum morbi causâ, nam cum Metho-
 dus medendi duplex sit, apheretica & pros-
 tetica, i.e. auferens & addens; auferens au-
 tem evacuatione causam morbi tollat, ad-
 dens verò causam morbi contrarium adden-
 do, morbum temperet, atque ex causâ mor-
 bi nutrimentum faciat: humores enim juxta
Galenicos tùm peccant, cùm extra tempera-
mentum sunt constituti, atque alterati: faci-
 le colligi potest quæ methodus naturæ con-
 venientior sit, nam si id quod evacuare stu-
 demus illâ parte temperaremus, quâ excedit
 & peccat, morbi sanæ causam in alimentum
 verteremus, corpusque aleremus, quod eva-
 cuationibus debilitamus. Plethoram quam
 quis hîc objicere posset, & jejunium, &
 moderatum attenuat exercitium; novi ego
 præstantissimos Medicos, qui periculosos
 quosque morbos sola attemperatione
 curant, neque corpus evacuationibus
 ema-

emaciant, prout communibus Galenistis nihil tritius est; neque enim se Medicos esse putant, nisi purgantia præscribant, quæso, quid curatis? Quid evacuatis, quod corpori humano non conveniens esse putatis, sanguinem, bilem atram flavam, pituitam? Nam cur hi humores peccant, ut eliminationem mereantur? Dices vel qualitate vel quantitate, verum si quantitate, mirum mihi videtur, naturam tam cupidam esse, ut plura appetat, quam quibus indigeat, aut quæ possit discernere, cum herclè malè nobiscum actum sit, qui tot purgatoribus id evacuare cogimur, quod natura nostra pro nutrimento appetit, taceo, si evacuatione opus sit, multas dari alias leviores evacuandi vias, quàm ut necesse sit naturam irritare. Tum si qualitate humores peccant, quæso quali? Corruptione, alteratione, inflammatione, aut alio excessu? Sed quid est corruptio, inflammatio? nonne excessus temperamenti? Ita quidem, quare humorem taliter peccantem temperare potius quam evacuare deberetis, cum non suâ substantia, sed qualitate peccet, temperatus enim non peccat sec

corpus nutrire coadjuvat. Sin autem corruptum evacuatione curare intenditis, necesse sanè est, ut ad ultimam usque eum evacuetis guttam, quæ ejusdem corruptionis cum toto suo est, nec obstat per abstractionem aut diminutionem corrupti humoris reliquum corrigi, corpus quidem ægrum in quantitate corrupti humoris habebit minùs, quod tamen reliquum humoris in corpore est, corruptione non privatum aut intrinsecè correctum est. Multùm conduceret, ut rarefactionem & condensationem humorum benè intelligeremus, multis certè corruptionibus obviam ire possemus, illa enim talium corruptionum non postrema causa est, cum humores inde ebulliant, aut nimium constringantur. Verùm redeamus ad nostra principia, in quæ morbos dividemus.

Mercuriales morbi sunt duplices, juxta duplex substantiæ Mercurialis principium, sulphurei nempe & falsi, Morbi Mercuriales sulphurei sunt omnes inflammationes subtiles acutæ, corporis, cerebri præsertim & sanguinis non absque malignitate, corrumpitur autem in his morbis, sulphur Mercuriale

ale sanguinis reliquorumque humorum sanguini commixtorum, quæ corruptio ex nimia rarefactione inde ejusdem inflammatione exoritur, causas tamen habet varias pro catharticas; hoc sulphur Mercuriale extra suum temperamentum constitutum, agit in suum sal homogeneum, nempe volatile, tanquam forma in materiam, donec eam, ac tandem reliqua corrumpat principia, totum enim penetrat corpus, furit in massam sanguinis, cerebrum, spiritusque animales interturbans, tandemque calorem naturalem suffocans, hæc ergo morbi causa citius & jucundius curari nequit, quam per contrarium, nempe per sal volatile, eo enim tanquam materia frigida, tamen etiam penetrante, sulphur hoc rarefactum condensatur, astringitur, & in temperamentum reducitur. Quare usus salium volatilium hoc loco ad miraculum usque conducit, imò apud ipsos Galenistas in usu est, simili in casu; quamvis enim sudorem pellat, non tamen ideo corpori impedimento est, verum id liberat ac temperat, causam sudoris hujus vide in meis scriptis loco alio, curamus ergo hunc morbum per
simi-

mile principium qualitatis nempe Mercu-
 ale, sed per diversum substantiæ, nempe
 sulphur temperamus per salem, oleum per
 quam, similitudo enim principiorum ratio-
 ne operationis, diversitas verò ob tempera-
 mentum requiritur, nam si quis ægro tali
 sulphure Mercuriali excedente affecto simi-
 vellet propinare principium substantiæ
 sulphureum nempe, puta spiritum vini, aut
 milem, nã ille oleum igni affunderet, quare
 naturam temperamentum quærere vel hoc
 solum exemplum, tùm & ipsa ratio dicitur,
 huius principii medicamentum sit quæren-
 dum. Eadem ratio est, cum excessu salis
 volatilis, seu Mercurialis: Peccat autem
 quantitate & qualitate, hãc quidem, dùm in-
 rassatur aut nimium subtilisatur ac inqui-
 natur, illã verò, dùm sulphur mercuriale de-
 icit, sic enim sal volatile augetur: utroque
 modo multum damni ægro affert, cum enim
 principium hoc Mercuriale sedes quasi spi-
 rituum vitalium ac animalium sit, facile tales
 inde afficiuntur, unde vertigines, cerebri fri-
 gidæ intemperies, epilepsiæ, ac lipothymia
 cordisque defectiones oriuntur, has autem
 E affectio-

affectiones sulphure Mercuriali in qualita-
 tibus tertiis convenienti felicissimè curantur
 & experientia & ratio dicitur, fragrante
 enim spiritus cerebrum & cor corroborare
 spiritusque vitales confortare, præsertim
 cerebrum, nemo peritus Medicus negabit
 ratio autem accedit, cum enim peccet salis
 Mercuriale, per contrarium, sulphur nem-
 pe, temperari debet, magna quoque sulphu-
 rum Mercurialium est penetrantia, quod in
 dentibus humanis conspiciamus, qui à sulphu-
 re Mercuriali non leuem subeunt vicissitu-
 tudinem cum ab eo inquinantur ac tinguantur,
 ex ipsis etiam Medicamentis Mercurialibus
 liquet, quæ subtilitate suâ totum penetran-
 trant corpus, sunt autem Medicamenta Mercuria-
 curialia à parte salis volatilis omnes subtile
 aquositates, à parte sulphuris omnes rectifi-
 cati spiritus, mixta autem sunt communia
 lia volatilia, ea enim ob saporem, admixtur
 quoque sulphur habent.

Jam morbos accedamus qui ex sulphu-
 re ac sale medio proficiuntur, sunt autem
 tem vel ex sulphuris resolutione, aut ex ejus
 coagulatione nimia, ut enim morbi Mercuriali

iales partes nobiliores & subtiliores, ita hi
 iuxta suum principium mediam plerumque
 efficiunt partem, tum quoque ex præceden-
 bus notum est, totam corporis substantiam
 ex compagem ex sulphure medio tanquam
 lutine constare, unde eo resolutio pericu-
 losi oriuntur morbi, corruptiones, *Corruptio*
 ultra denique solutiones continui; pu- *colliques*
 redines, colliquationes, defluxiones, *Siphon*
 ex nimia verò ejus incrassatione obstructi-
 ones oriuntur, omne enim sulphureum mu-
 cosum ac viscidum est, prout excretiones &
 putra in corpore humano id satis docent, hi
 ergò morbi qui ex sulphuris resolutione
 proficiscuntur, curantur ejusdem agglutina-
 tione, quo loco oleosa balsama reliquaque
 sulphura media agglutinantia, nempe olea
 illatitia primum locum obtinent, qui verò
 morbi ex sulphurum nimia incrassatione o-
 riuntur, per salem medium resolvuntur, *Salem*
 quod in corporibus abundantissimè reperi-
 tur, sal enim tale tartareum ac nitrosum est,
 inc incidit, atque abstergit, unde ejusmodi
 alibus mediis omnis generis sputa viscida,
 nucleos ac obstructions referuntur, repe-

riri autem sulphur tale medium in homine
 ejusmodi obstructionibus obnoxium, vnde
 sola sanguinis anatomia monstrat, sanguis
 enim exiccatus, limi instar indurefcit, atque
 igni inspersus lardo quam simillimè urit at-
 que conflagrat, quod sanè non faceret, nisi
 substantiæ esset oleosæ. Bilem si exicces re-
 peries plus sale abundare, quam oleo, id ta-
 men quod ei inest, non tam glutinans exi-
 stit, prout id quod in sanguine est, de quo
 antehâc diximus, unde liquet quis bilis usu
 sit nempe resolvere, abstergere, ut inferius
 latius dicetur.

Morbos falsos quod attinet, qui ex prin-
 cipio salis & sulphuris fixi oriuntur, mole-
 stiores sunt reliquis, nam cum subiectur
 habeant, quo vel solo existente in corpore
 homo se ægrè habeat, facilimè colligi pot-
 est, quantum causet dolorem, si excessu et
 iam suæ qualitatis peccent. Ut enim juxta tri-
 regna triplicia sunt corpora, ita triplices ha-
 bent compositiones, fixioris compagis me-
 tallæ, mediocris vegetabilia, minimæ & levis-
 simæ structuræ animalia sunt; unde sequi-
 tur

DE PRINCIPIS QUALITATIS. 101

ur, prout etiā ipsa docet anatomia spagy-
ca, metalla fixi salis & sulphuris quā plu-
mum, vegetabilia non adeò multum, ani-
malia autem omnium minimam quantita-
tem habere: quare animalia à fixis salibus & *Nat*
sulphuribus etiā abhorrent, unde comper-
am habemus, eorum naturam hoc princi-
piū respuere, atq; per hypercatharsin rejice-
re, & hæc est ratio cur Galenici salia fixa diu-
etica vocent, aut urinam pellere putent,
ūm natura talia salia fixa respuat atque per
osam urinam secernat, idem facit cum sul-
phure & sale fixo antimonij, nempe quod *id est*
vitro ejus inest atque vino elixatur, hoc *Aug*
nim per vomitum tanquam corpori huma-
no heterogeneum, ac humanis constitui-
is inconueniens excernit, idē sentiendū est
de sale fixo vitrioli, ex quibus omnibus li-
quet naturā animalem à sulphure & sale fixo
abhorre, cum & illa per excrementa tam
urinæ quam alvi excernat, unde ab ipsis
Galenistis, quo similia excrementa gravio-
ra, hocque sulphure & sale fixo ma-
gis repleta sunt, homo excernens
E 3 sani-

sanior iudicatur, cùm enim, ut in præceden-
 tibus demonstratum est, in omni corpore
 tria prædicta qualitatis sint principia, in ipso
 etiam homine reperiuntur, necesse est ut ci-
 bo & potu conserventur, cibi itaque cum
 potu, non nisi in corpore humano & qui-
 dem primum in ventriculo, mediante elixa-
 tione hæc principia suppeditant, separari au-
 tem excibis debent, quæ corpori humano
 conducunt, reliqua excernenda: conducunt
 autem principium Mercuriale & medium,
 quare causa elixans sic disposita esse debet,
ut sal & sulphur fixum intactum relinquat,
 quod faciet, si similis cum solvendo erit na-
 turæ, unde potus, qui in ventriculo, bile, tan-
 quam sapone inficitur, lixivium Mercuriale
 & sulphureum præstat, quo ex cibis elixatur,
 quicquid ad conservationem & nutritio-
 nem principiorum in corpore humano re-
 quiritur, elixatum ergò seu Chylus Mercu-
 rialis & sulphureus est, prout de hac re alibi
 à me clarè adducuntur demonstrationes &
 experientiæ. His præpositis, sciendum est,
 magnam partem boni alimenti, hoc in lixi-
 vio

io sitam esse, id enim si virtute sua deficiet, parum nimis elixat, omnemque oleositatem seu sulphureitatem relinquit insolutam, aqua enim sapone infecta, oleosas tollit maculas, quod sine sapone non præstat, & hæc est ratio cur sale & oleo aut butyro ad omnes cibos indigeamus, nempe ut lixivium in ventriculo corroboretur, accidit ergo, ut dixi, non raro, ut lixivium hoc stomachale (ideò sic voco, à simili lixivij communis operatione, ut enim lixivium salsa, acida, dulcia, oleosa, aquosa omniaque resolvit, ita lixivium hoc stomachale, omnes, quibuscunque vescimur, cibos, caseum nempe, carnes, butyrum, salsa, acida, dulcia, &c. omnia denique quæ etiam fermentationem impediunt, resolvit) aut impediatur, aut nimium promoveatur. Impeditur verò, omnibus aquosis, unde aquæ nimium usus bonam elixationem & per consequentiam, bonam digestionem impedit, sequitur inde totius corporis cacoehymia, ventris dolor, tormina, cruditates, sudores, scabies, variæque putredines, solutiones, colliquationes. Vicissim promovetur

nimiùm bilis , atque per eam lixivium stomachale perque id elixatio, rebus omnibus nimiùm falsis, nimiùm oleosis, unde vina calidiora bonam digestionem causant, modicè sumpta , immodicè verò nimiùm elixant, quod & de aromatibus & nimiùm falsis aut conditis intelligendum est , à quorum usu abstinendum, cum periculosi ex nimia elixatione morbi oriantur. Dùm enim elixatio talis nimia est, præter sulphur & sal Mercuriale ac sulphureum , nempe medium, etiam falsum sc. fixum elixat , unde sulphur & sal fixum ex cibis extrahitur atque chylo communicatur, cum excerni deberet, quare chylus taliter sulphureus & falsus ab excrementis in intestinis separatus , hepar tanquam transcolatorium petit, excrementa autem alvi toستا ac sicca fiunt, urina verò tenuis evadit, si nempe sulphur & sal fixum ex cibis ob nimiam elixationem chylo communicatum , ab hepate non separetur, sed libero transitu cordi communicetur, ubi sanguinis induit naturam cui falsum hunc & sulphureum imprimit characterem, unde multæ corporis dolent partes , cum enim ejus partes

tes nervi, & articuli, reliquaque interiora viscera, sanguine foveantur & nutriantur, magnâ cum molestiâ ejus falsedine & sulphureitate fixâ afficiuntur, è contra, si tale sulphur & sal in chylo ab hepate separaretur, sanguis quidem eo non coinquinabitur, verum renes & vesica non parum inde afficiuntur, præsertim si sulphur quantitate salem excedat, tum enim hoc sulphur fixum coagulat suum salem, unde arena, fabulus, lapilli, ac calculi, sicuti in sanguine & articulis tophos generat, quare dico ortam podagræ primarium, ventriculum ob immodicam elixationem, secundarium autem in malè affecto hepate esse, quo separandum sulphur & sal non secernitur, atque ita unam eandemque originem podagræ & calculi esse, solâ tantum hepatis officinâ distinctam, quâ materia vel in sanguinem, vel in vesicam trans aut remittitur. Vitandi ergo his sunt omnes cibi, multo sale & sulphure fixo tanquam suis calcibus præditi, vitanda etiâ vina sulphurata & fixo sale plena, quæ calcata vocare solent, prout in Gallia reperitur: unde illic locorû non pauci aut calculo aut podagra laborant.

Vitandi quoque sunt omnes affectus, quibus bilis irritatur ut in ventriculum se effundat, potumque ibi contentum inficiat, accedunt alia quæ ventriculum ab ejusmodi immodicâ elixatione præservant, imò quæ aut coagulatos tophos, etiam lapillos & sabulum resolvunt, verum de causâ hujus solutionis, in sexto titulo agetur latiùs. Hoc loco non est mei intenti Medicinam Chemicam scribere, cum id alibi in Tractatu de corporum Magnetismo abundanter, faciam, potuiss. sem alioquin hoc loco plurima addere experimenta, multasque rationes quibus hæc dicta probantur & stabiliantur, sed illa in suum sunt reservanda locum, sufficiat hîc tanquam in prodromo aut speculo multarum abstrusarum rerum, multorum morborum & dextrè appropriatorum medicamentorum, indicationes, causas, ac vias, ad multa alia investiganda, detectas ac expositas esse, alio loco Deo volente plura.

Sed hîc mihi concludenti hunc paragraphum obgannire quendam, ut puto Galeni affeclam scævola non ambidextrum, qui in unius Magistri verba saltim juravit

audio, in hunc ferè modum. Vera quidem quæ hætenus dicta & probabilia, verùm ejus ergò non opus esse ut novis nominibus atque in consuetis, res denominentur, cum ridiculum sit absque necessitate antiqua nomina immutare, atq; rebus Mercuriũ, sulphur & sal in cognomentum sumere. Respondeo denominationẽ debere rei esse convenientem, utrum autem sulphur, & sal, tum Mercurius sulphur & sal, juxta substantiam & qualitates rerum eis magis aut minùs, quam hætenus usitati Galenici termini conveniant, quilibet judex esto, sanè ex definitione aut denominatione Chimica alicujus morbi aut medicamenti, uno intuitu, rei natura, substantia, morbus, accidens, ac cura & Medicamentum detegitur: cujus sequens tabula testis sit. De cætero sciendum est, hos terminos non novos sed ipso Galeno antiquiores esse, prout id in septimo titulo sub paragrapho primo de terminis ad oculum demonstrabitur, quod autem non æque ac Aristotelici vigeant, atque in omnium ore sint, ut cholera, sanguis, melancholia, pituita,

&c. ratio est, quod Chimiæ studium non tam vulgare aut prophanum sit, cujus & termini & materiæ omnibus philosophastris noti sint.

Tabula pro morbis & medicamentis
cognoscendis, combinandis ac
Chimicè definiendis.

Morbi.	{	Mercuriales - - -	Mercurialia	{	Medi- camē- ta.
		Sulphurei - - -	Salva		
		Salvi - - - - -	Sulphurea		
		Sulphurei. sc. medij	Sulphurea sc. mē-		
		Sulphurei - - -	Salva (dia.		
		Salvi - - - - -	Sulphurea		
		Salvi sc. fixi - -	Salva.		
		Sulphurei - - -	Salva		
		Salvi - - - - -	Sulphurea.		

Hi morbi curantur per hæc Medicamenta.

Hæc paucula sufficiant de usu cognitionis trium qualitatis principiorū in re medicā, alio loco recensēbimus specialiter morbos cum suis appropriatis medicamentis, juxta tabulam præfixam, cujus ratio; est ut morbi curentur per similia qualitatum,
per

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 109

per contraria verò substantiæ principia, sic morbus Mercurialis curatur per principium Mercuriale, sulphureus verò Mercurialis, per Medicamentum Mercuriale falsum, & sic in reliquis.

§. 6. *De Principiorum Qualitatibus Tertiis.*

In præcedentibus, dictum est principia substantiæ juxta suam conjunctionem quatuor temperamenta & quatuor complexiones causare, deinde juxta triplicitatem principiorum, Mercurij nempe, sulphuris & salis, tres præcipuas, varias verò alias in accidentibus qualitates causari, puta, ratione coloris, odoris, saporis, compagis, corporalitatis, volatilitatis, fixitatis &c. Modò restat ut consideremus qualitates tertias, præcedentes enim secundas vocamus, tertiæ autem reperiuntur in prædictis primis & secundis, in quibus certas sibi mansiones & gradus vel manifestarum vel occultarum qualitatum, juxta à Deo sibi implantatam naturam constituunt; cognosci autem ut plurimum ex qualitatibus primis ac secundis, unde

unde originem trahunt, possunt. Nam juxta principia substantiæ sulphurea plerumque sunt farcotica conglutinantia, vulneraria, cicatricem inducentia, &c.

Sassa verò Emollientia, Ora valorum dilatantia, laxantia &c.

Deinde juxta principia qualitatis vel huic vel alij tribuuntur membro & corporis parti, ut in præcedentibus explicui, Mercurialia enim in genere capiti tribuuntur, tum eadem, juxta suæ substantiæ principia, si sulphurea existunt sunt Anodyna, attenuantia, rarefacientia, discucientia, corrodentia &c. Si Mercurialia falsa sunt, astringentia, repellentia, incrassantia, Hypnotica &c. existunt.

Eodem modo & reliqua principia suas habent facultates, in iisque certos gradus, prout suo loco hæc omnia fusiùs explicabuntur, nunc restat, ut pro conclusione hujus tituli aliqua explicemus dubia.

Corollaria ad Titulum
Tertium.

I.

An tria principia qualitatum, Sal, Sulphur & Mercurius in omnibus corporibus reperiantur, & an inde educi possint?

R. Distinguendum esse inter ipsa corpora & inter ejus partes, sulphura enim, axungia & pinguedines in hæc principia reduci nequeunt, cum non sint integrum corpus, sed tantum ejus pars, sic multæ reperiuntur species Metallicæ, quæ tota metallica corpora non sunt, sed tantum aut metallorum excrementa, aut eorum nutrimenta, similitudine lapides reperiuntur, qui neque totaliter minerales, neque alia perfecta corpora sed tantum eorum partes induratae existunt, ex quibus prædicta tria principia urgeri non debent, quamvis habito uno, arte id facile in reliqua duo commutari possit.

Corpora ipsa quod attinet, alia sunt perfecta, alia minus perfecta, ex his levi negotio principia eliciuntur, ex illis verò difficilius, præsertim sulphur medium tanquam compagis anima educitur.

2. An

2.

An ex capite mortuo & phlegmate eadem tria principia præparari possint?

Dico caput Mortuum vel phlegma prout in communi sumitur, multâ ex parte in hæc reduci posse principia, uberiori calcinatione & destillatione. Sin verò prædictum caput mortuum & phlegma strictè supponamus, qualicunq; etiam tractatione, aliqua particulâ ob oculos cadet.

3.

Cur tria sint qualitatis principia? Sal, sulphur & Mercurius;

R. Sic Deo & Naturæ placuit, ut subtilius involveretur mediocri, hoc verò corpore regeretur, taliter enim, unum, quodlibet vinculum est alterius, neque uno vacillante tota corrumpitur massa, fovetur ergo unum ab altero, unumque alterius matrix est.

4.

Ad quodnam principium referenda sint, Sulphur, Mercurius, sal communia.

R. Mercurius communis purum principium non est, sed corpus mixtum existit,
con-

DE PRINCIPIIS QUALITATIS. 113

constans ex sulphure & sale tanquam substantiæ principiis, quæ in principia qualitatis resolvi possunt, quamvis sulphure & sale fixo careat, substantiæ enim principia, nondum benè per mixta aut concocta in eo sunt, unde varia & sulphura & salia appetit, prout in præparatione cinnabrij videre est, ubi sulphuri unitur atque alembicum cum eo petit, unde cinnabriū nominatur, eadem ratione in sublimatione cum vitriolo & sale, salē attrahit, ejusque se vestit figurā, atque sublimatum vocatur. Hinc clare liquet, Mercurium sulphur & sal desiderare, pro sua coagulatione. Multa etiam salia sunt & sulphura per quæ accidentaliter coagulatur, cum tamen talia coagulantia ejus naturæ non sint, cum ergo Argentum vivum ex sulphure & sale volatili ac medio, quod satis probari potest, constet, concludendum illud esse corpus imperfectum, & hinc non purum ac separatum principium.

Sulphur commune, ad puritatem principij sulphuris, propius accedit, acidū tamen liquorē, terreitatem insuper, etiam aliquid
sa-

salis fixi continet , unde purum sulphuris principium nominari nequit.

Sal commune omnium, minimè pro puro & abstracto substantiæ principio habendum est, cum triplices in se oleitates tot etiam aquositates contineat , prout ejus anatomia demonstrat ;

Cur autem Philosophi à prædictis tribus corporibus denominationem suorum principiorum sumserint, ab eorum natura, quàm principia aliquammodo imitantur, causam nacti sunt, sicut in præcedentibus plurimis expositum est.

TITVLVS QVARTVS,

De Quatuor Elementis Chemicè

*sumptis, nempe igne, aëre, aqua
& terra.*

Procæmium.

EGimus hætenus de principiis, eorumque cognitione juxta Chemicos, nunc ordo vocat, ut elementa consideremus. Missas hinc facio theorias

Ari-

DE QVATVOR ELEMENTIS. 115

Aristotelicorum de elementis, ut sunt vel corpora simplicia, vel ut sunt principia mistorum, denique quomodo adinvicem agant, patiantur, misceanturque. Hoc loco Chemicis scribo, & quidem Chemicè, neque enim si aliter scriberem, aut aliis terminis uterer, me intelligerent. Quare omissis Aristotelicorum controversiis de elementis, hoc loco generaliter & specialiter, quæ praxi Chemicæ inserviunt, pro compendio & chartæ angustia differam.

§. 1. *Quomodo vocabulum Elementum à Chemicis sumatur?*

Elementum à Chemicis quadrupliciter sumitur, 1. Pro vulgari Aristotelico, & prout est corpus simplex cum cœlo mundi hujus molem constituens. 2. Prout est principium mistorum, corporibusque sublunaribus actu, vel potentiâ inest. 3. Prout vel Physicum vel Mathematicum existit, dum enim Physicè operatur, corpora vel producendo, nutriendo, aut corrumpendo, Physicum vocatur, tale sc, ut à Physico considera-

deratur, cum verò Mechanico usui infervit, ut ad ligna cremanda, ad impulsus & navigium, ad pondera movenda, mathematicum vocant, nempe prout mathematicè consideratur. 4. Elementum non rarò sumitur pro formâ corporis pro ipsa ejus essentia aut substantiâ, sic Elementum Veneris est essentia cupri, sicut enim principia alicujus scientiæ Elementa, ita etiam principia substantiæ, rerum Elementa vocantur, id nempe unde corpus tanquam ex fundamento componitur.

§ 2. De alteratione & connexione
Elementorum.

Nullum Elementum, adeò simplex reperitur, ut nullum admixtum habeat; neque enim unum absque altero consistere potest. Ita terræ admixta est aqua, aër, & ignis, quod & de reliquis sentiendum, ab eo autè quod prædominatur, sumitur denominatio. Elementa excessu alterationem, temperamen-

DE QVATVOR ELEMENTIS. 117

mento requiem causant, firmiter nunquam sic connectuntur, ut alterationē nō subeant, nisi quodlibet Elementum per reliquos gradus sit alteratum ac dispositum, prout in metallurgiæ meæ parte primâ sub titulo de variatione elementorum uberius tractatur. Ignis per aërem agit in aquam, & per eam nutrit terram, secus comburit ac corrumpit eam, taliter & reliqua Elementa agunt in se mutuò per media, sicut de hâc mutuâ actione Chemicâ, Cornelius Drebbel singularem edidit tractatum, ex quo plura peti possunt; sciendum autem est, terram ignis, aquam verò aëris esse nutrimentum, aquæ cum terra esse conjugium, quod ergo elementum cum sua rora à corpore resolvi debet, id vinculo suo solvatur, nutrimento suo autem relinquatur necesse est, terra agit in aquam formatione & generatione, hæc verò in terram resolutione & corruptione, ita igni cum aëre negotium est, quare si utraq; copula fuerit firma, ac quodlibet elementum alterius induerit naturam, facile immota quiescent, terra enim in aquâ, aërē & ignē;
sic

fic quoque reliqua elementa reduci ac alterari possunt. Verùm aqua in aërem mutata, communis aër non est, sed aqueus, quod & de reliquis elementis taliter tractatis intelligendum est, ex quibus denuò conjunctis, vinculum oritur incorruptibile, verùm de his plus in sexto titulo.

§. 3. *De igne in specie.*

Ignem Chimici dupliciter sumunt pro vulgari & Philosophico.

Per vulgarem, Elementarem, & solare intelligunt, quem etiam Naturalem vocant, cùm natura eum nobis suppeditet; Artificialem verò nominant, qui arte rebus applicatur, ut per specula caustica, per attritiones & commotiones, quadrupliciter autem applicatur, primò cum datur ignis putrefactionis per simum aut terram. 2. Ignis conjunctionis & separationis per aquam tepidam vulgò Balneum M. vocant. 3. Ignis generationis per aërem tepidum vulgò Balneum roris. 4. Ignis perfectionis, vulgò ignis arenæ, & ignis apertus, qui etiam inflamm-

DE QUATVOR ELEMENTIS. II9

flammans, torrens, candens, incubans, calidus nominatur, mirandum sanè, quòd, quamvis ignis externus agens, vulgaris lignorum vel carbonum sit, attamen, juxta prædictos quatuor modos applicatus, diversos causet effectus, neque enim comperies corpora in arenâ putrescere, vicissim in Balneo M. siccare, & hæc est ratio cur corpora quæ digestionem committuntur, juxta ignis differentiam, mox sicca, mox humida, calida aut frigida fiant, quare non tam ignis, quam modi ignem applicandi ratio est habenda, *Not.* habet enim & ignis in prædictis quatuor modis, quatuor suos gradus, in quolibet, qui gradus juxta ignis potentiam numerantur; Ignis usus vulgaris est, ut ignem corporum, de quo post agemus, excitet, eumq; alteret, solo enim hoc igne naturam adjuvare possumus, cum præterea nullum aliud habeamus auxilium, prout Philosophus Empedocles ait.

Philosophorum ignem quod attinet, sciendum est, eum esse ignem corporum, *calor* vocant autem hunc ignem calorem *naturæ* naturalem,

lem, nempe sulphur naturæ, de quo in præcedentibus egimus, unde sulphur corporum eorum calidum innatum & Philosophorum ignis vocatur, hæc ergò est causa, cur Philosophi non rarò suum ignem à vulgari distinguant, ei que diversas attribuunt qualitates, nempe quod ignis vulgaris comburat, & sic ens sit, Philosophorum verò ignis nutrit, humectet, imò ignis humidus & frigidus sit, hunc ignem quoque incombustibilem, lumen perpetuum, scintillulam corporum vocant, distinguitur autem ab igne corrodente, seu aquis causticis, quæ quidem ex sulphure, sed rarefacto nimium, constat, ut superius demonstratum est. Denique sicut ignis vulgaris corpora combureret, nisi aqua munirentur, quamdiù enim caro in aqua coquitur, tamdiù non adurit, ita Philosophorum ignis suam corrumpere substantiam, nisi aqua suâ foveretur, sed de his plura loco alio, hoc hinc addo, elementarem ignem rarefactum, Philosophorum ignem autem condensatum esse, vulgaris ignis sedem & pabulum in aëre, Philosophorum verò in aqua esse, unde quodcunque superius

rius est, simile est ei quod est inferius.

§ 4 De Aëre.

Post ignem in ordinem venit aër, qui duplex juxta Chimicos est, communis & Philosophicus.

Communis rursus duplex existit, nempe Naturalis aut Artificialis; Naturalis aër est qui indies à nobis aspiratur, quique poris omnium corporum inest, hujus causa corpora & dissolvuntur & congelantur, prout in meâ metallurgiâ latius docetur.

Artificialis aër est, qui arte applicato calore, frigore, aut aliis mediis, rarefit aut condensatur, extra modum ei convenientem, hâc enim ratione evenit non rarò ut in distillationibus vitra rumpantur.

Philosophorum aër, aqua corporum rarefacta, sal nempe Mercuriale est, unde non rarò aër congelatus vocatur, item aër corporum, qui in generatione præsertim metallorum inhalat, exhalat & coruscat, hîc aër corporum, eorum Mercurius aut Mer-

F

curi-

curiale principium est, de quo superius pluribus actum est. Aër communis subjectum est aëris Philosophici, eo enim transfertur aër Philosophicus in varia loca, cum vulgarem perpetuâ sua transpiratione inficitur, communicat se ipsum aliis corporibus, prout autem odore sympathia & antipathia hoc duplici aëre perficitur, prout hæc latius demonstrat Excellentissimus Vir Dominus Digby in tractatu de sympathiâ. Sic ignis communis proprium est consumere & corrumpere, Philosophorum verò ignis præservare, ita communis aër penetrat & siccat, Philosophorum verò aër humectat & vegetat.

§. 5. De Aquâ.

Elementum Aquæ duplex est, datur enim aqua communis & Philosophorum.

Communis est vel liquida vel congelata liquida vel fluida vel vaporosa, destillata & congelata verò vel frigore ut glacies, vel naturâ ut crySTALLUS.

Philc

Philosophorum aqua vocatur humidum radicale seu aqua primordialis corporum, quæ triplex existit, animalis, vegetabilis, mineralis, adæquata ad recipiendas formas sulphurum in regno suo, vita & mors rerum, in regno minerali, aqua incombustibilis, aqua cœlestis, spiritualis, vocatur. Huic hoc tribuunt Philosophi Encomium, quod in ea corpora sui regni debitè solvantur, reviviscant, ac regenerentur, unde distinguendū est, quando Philosophi de suâ aquâ loquuntur, quæ non est aqua communis, sed Balneum & materia corporum, triplicis substantiæ juxta triplicitatem regnorum & corporum hac aqua abluendorum, nam dum de corporibus metallorum loquuntur, aquam eis convenientem, nempe Mercurialem manus non inadefacientem, extrinsecè videm volatilis, intrinsecè verò fixæ dispositionis subintelligunt, cum de aliis regnis & corporibus loquuntur, aquam etiam intelligunt aquam. Est autem aqua Philosophorum medium, quo coim terrâ, quæ in hac aquâ coquitur,

ab igne præservatur, ne amburatur, verum
perpetuâ fixitate dominetur aquæ.

§. 6. De Terrâ.

Ultimam Elementorum Classem Terra omnium Mater claudit, hæc sorores suæ nempe reliqua Elementa imitatur & quodque duplex existit, Vulgaris nempe & Philosophica.

Vulgaris triplex est, Animalis, Vegetabilis, Mineralis, sic & Philosophica subdividitur, differentia autem inter Vulgarem & Philosophicam est, quod illa sterilis, mortua, hæc viva & vegetans sit, vocatur etiam matrix, terra foliata, creta, terra virginea, fumus Philosophorum, terra quam aer in utero portat, sepulchrum & revivificatio rerum: Sed de his loco alio plura dicam.

Corollaria.

I.

Vulgarium Elementorum, tales sunt operationes, ad quas illis Chimici utuntur.

Te

DE QVATVOR ELEMENTIS. 125

Terra inspissat, transcolat, attrahit.

Aqua, elixat, resolvit, purgat.

Aër, volatilifat, penetrat, siccatur.

Ignis, separat, alterat, perficit.

2.

Philosophicorum Elementorum operationes sunt.

Terra, vegetat, nutrit, corpusuppeditat.

Aqua abluit, humectat, agglutinat.

Aër, penetrat, efformat, circumdat.

Ignis, exaltat, copulat, fixat.

3.

Differentia Philosophicorum elementorum cum communibus talis est.

In terrâ Philosophorum tanquam vegetable, balsamo corpora conservantur, in communi terrâ corrumpuntur.

Aqua Philosophorum igne fixatur, a communis igne rarefit.

Aër Philosophorum ignem sustinet, vulgaris eum fugit.

Ignis Philosophorum vegetat, vulgaris destruit.

4.

Ignis & terra: Aër & aqua sunt Synonyma.

F 3

ma

ma apud Philosophos. Terra continet
ignem, aqua aërem, ignis communis medi
ante aqua agit in terram Philosophorum.

5.

Nota. Quæ sua vocant Philosophi, re
spiciunt regnum Minerale, in Metallic
enim regno potissimum versantur Philoso
phi, cum Nobilissimus ibi lateat Natur
Thesaurus, omnis corruptionis expers.

TITVLVS QVINTVS,

De Generatione,

*Spermate, Menstruo, Matrice pondere,
calore.*

Proœmium.

Not. **F**Ints Scientiæ spagyricæ et
corpora purificare, perficere & a
terare: Commodè dupliciter con
der

deratur, ad Medicinam & ad rerum generationem, ad utrumque corporum solutio conducit, hanc autem perfecte scire non possumus, nisi eorum constructionem sciamus, constructio verò perfecte intelligi nequit, nisi rerum generatio & hujus principia nota sint; quare non parvam acquireret rerum Chemicarum notitiam, qui fundamentis generationis operam dabit, quæ fundamenta quinque sunt, prout in sequentibus quinque Titulis explicantur. Ante omnia autem sciendum est, Chemicos in eo regno magis versari quod nobilius & compage suâ fixius, alterationibusque elementaribus minùs obnoxium est, tale regnum minerale censetur, unde dicta nostra ad id applicanda esse, Lector facilè capiet, non autem putet, quemlibet ad cognitionem hanc pervenire posse, nisi qui præcedentium duorum regnorum exactam Cognitionem habeat, unde istorum cum regno minerali, in sequentibus semper faciemus combinationem, quamvis quodlibet regnum, diversum quid ab altero habeat, ita animalia præter reliqua animam habent irrationalem,

homo verò rationalem; vegetabilia vegetationem; mineralia ut quidam volunt accretionem habent; tùm ars in uno regno, præ altero operari potest, combinationis naturalibus requisitis, ita arte in Ægypto excluduntur ova, arte colorantur pulli, arte varia producuntur vegetabilia, formâ, colore, odore, sapore differentia, arte denique metalla produci posse, nec implicat, nec repugnat, cum & experientia id factum esse, & ratio id fieri posse, ipse quoque omnis Naturalis Philosophiæ parens D. Thomas in authentico suo, suprà citato scripto, Commentario suprà tertium librū Aristotelis, de meteoris, sequentibus verbis approbat; *Vnde etiam ipsi Alchymista, per NB. Veram artem Alchymia, per prædicta principia, seu potius per principiatorum conjunctionem & combinationem, aliquando veram generationem Metallorum faciunt.* Hactenus pro veritate Alchymia, aurea verba, D. Thomæ.

§. 1. De spermate.

Sperma ex optima sanguinis substantiâ constare, imò unctuosum humidum esse, nemo negat, quod & quale in regno animati sit, quomodo acquiratur, quæ sit ejus differentia & sympathia, alteratio, corruptio, & unio, ac tandem generatio cum menstruo, hoc loco non necesse est quæ-
 re, cum harum rerum notitiam, ipsa nobis exhibeat natura.

Sperma vegetabile, illorum semen est, substantiæ oleosæ & unctuosæ, quod eorum expressio demonstrat, nullum enim vegetabile semen reperitur, quod seu in destillatione, seu expressione oleum non det satis copiosum, & hæc est ratio, cur semina seu spermata, sulphura vocemus, nempe ob oleositatem, agglutinationem, & formam, hæc enim substantia oleosa, viscida, aquam tenuem incit, incrassat, agglutinat, ac tandem informat, quare non immeritò Balsamus sulphuris Philosophorum vocatur.

Sperma seu sulphur metallorum quid sit.

F 5

qua-

qualiter naturaliter ac artificialiter operetur, paucis quoque explicabo. Metalla ex duplici fumo & lapide fusibili generari, accedente nutrimento, ipsa ratio, experientia, natura docet, Aristoteles ea ex vaporibus nasci tradit, quod de vaporibus unctuosiss. sulphureis ac Mercurialibus intelligendum esse, commentatores in eum defendunt Maria Moyſis soror ait fumus completit u. fumum, & herba alta in monticulis, nempe lapis seu Matrix mineralis capit utrumque his anatomia Metallorum accedit ubi ea in fumum abire praxis & experientia monstrat, non parum hæc confirmat *avoloſia* ait mineris, vapores enim istos, non raro cum suo damno animadvertunt metallicolæ quos vapores, *die Bitterungen* vocant, Sulphureum quidem vaporem, Philosophi li. quorem æthereum nominarint, salubris est cum unctuositate sua phtificos in mineris curet, atque ab illis liberet morbis, quibus a vapore Mercuriali periculose laborant.

Paucis vapor hic, Sulphur minerale est lapides minerales penetrans, inque illis cum socio vapore minerali se figens, hujus vaporis

poris principium remotissimum sulphur commune esse, cui major coctio atque purificatio à naturâ accedit, non negamus, cum & metallis magnam cum sulphure communi affinitatem, neque ullam metallifodinam divitem esse, quæ non commune sulphur aut vitriolum gerat, videamus. Statuimus tamen, solam naturam hoc sulphur seu spermaticum metallorum elementum in tantam puritatem posse perducere, atque naturali suo calore perficere, coquere, & variis in terrâ circulationibus occultarumque seu cœlestium qualitatum impressionibus specificare, ut juxta suæ puritatis, & fixitatis gradus diversa operetur metalla, de hoc sulphure in tertiâ meæ metallurgiæ parte pluribus tractatum est, hoc loco verum esse dicimus quod Geber de hoc spermate minerali ait. Nos omnia experti, & magnâ ratione speculati sumus, sed nihil invenimus in prælio perstans, præquam humiditatem unctuosam in igne permanentem. Hoc enim sulphur non urit, sed est oleum incombustile, potentia fixæ, quæ perfecta est, sicut Hermes ait: in terram mutetur, i. e.

in sua matrice figatur, Sol est Philosophorum, qui Sole seu igne communi excitatur arte, in mincris verò fovetur calore minerali.

§.2. De Menstruo.

Egimus hætenus de semine Masculino, sequitur fœmininum, quod Menstruum vocant, eo quod in regno animali sanguis sit, qui singulis mensibus effluxione, ex utero apud fœminas egeritur, unde à menstrual fluxu sanguis menstrualis aut menstruum vocatur, quod tamen propriè regno animali competit, impropriè verò vegetabilium & mineralium humiditas sic appellari solet, unde aqua metallorum Menstruum, paucis per abusum quodlibet solvens taliter nominatur.

Menstruum ergò metallorum, ut eodem trito, quâvis improprio utar termino, aqua Metallorum, hæc verò Mercurialis, Mercurialis autem non à Mercurij currentis, sed ejus volatilitatis proprietate desumpta ac nomen sortita est, denique hæc aqua Menstrualis, & Mercurialis, Mercurius Philosopho-

phorum vocatur, cum regnum minerale, & per consequens ejus Menstruum id sit, in quo Philosophi operantur plurimum, unde hujus regni aqua, Menstruum seu Mercurius Philosophorum vocatur. Est autem Mercurius Philosophorum non aqua madefaciens manus, sed fumus subtilis frigidus, crudus, Mercurialis, venenosus, paucis sal volatile minerale vaporis instar cum sulphureo ac unctuofo prædicto fumo aut spermate se miscens, ab eoque formam recipiens, & hoc est quod Maria Mosis soror ait, fumus complectitur fumum, nempe fumus sulphureus complectitur fumum Mercurialem, quod confirmat Arnoldus de Villâ Novâ dicens, ex sulphure & Mercurio ut Natura, sic ars producit metalla. Denique ut una eademque aqua vegetabilis omnes formas variorum vegetabilium seminum, ita materia, seu aqua metallorum una & eadem variorum diversorum sulphurum mineralium formam recipit, & secundum ejus dignitatem coagulatur, & formatur, quâ ratione materia per formam coagulari, hæc verò per illam resolvi possit, in titulo septimo

mo de solutione docebitur. Clarum autem est sperma absque menstruo in perfectam generationem venire non posse, quod & in regno minerali intelligendū, in quo mēstruū tanquā aqua vegetabilis (à vegetando, dicta, non à regno vegetabili ut Basiliius doctè distinguit) requiritur, ut substantiva metallica, sulphura nempe Solis & Lunæ in eo plantari possint, sicut doctissime Philosophatur Raymundus Lullius.

§. 3. De Matrice.

Matrix Metallorum à Philosophis tripliciter fumitur, primo pro Mercurio Philosophorum, ille enim matrix, vas & ovum est, in quō eorum sulphur coquitur & perficitur, secundò pro matrice ipsa, nempe lapide minerali, quo duo prædicti fumi aut vapores capiuntur, & in quo tota fit generatio, non enim in omnibus lapidibus crescit metallum, sed tantum in igne fluxilibus, esse autem tales lapides, Matrices metallorum & ἀνοσία & anatomia monstrat; nam metalla igne tractata vehementiora

tiora resolvuntur & corrumpuntur, fumi duo aufugiunt alterati, & lapideum fluxilem vitri instar relinquunt, unde metalla in vitra aut philistæas reduci possunt; in operatione Philosophica talis quoque matrix requiritur, quare principio metallum perfectū addunt ut ejus vitrum operationi inserviat, vel postea massam metalli in tigillo fermentant. Tertio sumitur Matrix pro ipsa minera & metallifodinâ, in quâ hæc omnia operantur, ita loco hujus Philosophi vitrū capax sumunt, non enim est quod objiciamus, fodinæ & mineras singulari & arte inimitabili spiritu vegetante esse præditas, sanè vitrum Philosophorum quod, eorum etiam cœvum vocatur, si aëre Philosophico supra citato repleatur, adhibitis reliquis elementis, æque fit vegetativum, ac spatium aut minera, verum de his alio loco plura, præsertim in Commentario super hæc.

§. 4. De pondere.

Certa proportio spermatis cum menstruo requiritur; hujus enim defectu, mixtū vel corrūpitur vel siccatur, ut videre licet
in

in vegetabilium generatione, ubi defectus aut abundantia pluviz, vegetabilia notabiliter alterat, est autem pondus duplex, unum ad quantitatem, alterum ad qualitatem mixtorum, quorum postremum pondus secretissimum Philosophorum vocatur, noscitur ex operatione, quando ignis extrinsecus ignem intrinsecum naturæ excitat, isque materiam alterat, unde qualitatum certa oritur proportio, hinc temperamentum ad pondus & ad justitiam exsurgit.

§.5. De Calore.

Calor quoque, tanquam instrumentum ad generationem requiritur, in regno animali unum, in vegetabili duos, in minerali tres, in operatione Philosophicâ quatuor gradus requirit. Primus est putrefactionis, alter digestionis, tertius coagulationis, quartus plusquamperfectionis gradus, verum de igne, calore & ejus subjecto in titulo de Elementis sub paragrapho de igne superius egi, pro inde uberiore ejus pertractatione supersedeo.

Corol-

Corollaria.

I.

An ex solo Mercurio Philosophorum possit fieri metallum? Dico nunquam dari aquam metallorum sine sulphure, quod semper in minimis particulis, tanquam in centro secum gerit, sicut nullum datur sulphur absque materia, & taliter longo tempore potest scintillula hæc sulphuris latentis in Mercuriali aquâ excitari, ut partes Mercuriales coquat, temperet atque, in metallum, imò planè in lapidem Philosophorum efformet.

2.

An arte possit produci metallum? Respondeo affirmâdo, sicut enim semen vegetabile impositum terræ (quæ in ollis ante fenestras servari solet) atque debito tempore aqua humectatur soli que exponitur, non aliter quam naturaliter crescit, ita habitis & applicatis quinque requisitis generationis mineralis, etiam metalla produci possunt, perfectiora quidem & fortiora. Ars enim naturam adjuvare potest, quod in artificiali florum generatione videre liquet, adjuvatur

tur autem natura arte, quinque nimirum
prædictorum requisitorum debitâ appli-
catione.

TITVLVS SEXTVS,

DE

*Chimicorum sex Operationibus
Realibus, Accretione, Decretione, Solutione,
Coagulatione, Destructione & pluquam
perfectione.*

Procœmium.

HActenus principiorum ra-
tionem habuimus, sequuntur ope-
rationes, quarum causas & fines
probè intelligere decet, inservi-
unt enim ad cognitionem multarum elabo-
rationum naturalium, referuntur in genere
vel ad medicinam, vel ad rerum generatio-
nem, ac perfectionem, in specie verò ad sex
classes. Quas sub tituli initium recensui-
mus, in sequentibus autem paragraphis ex-
plicabimus.

§. I. De Accretione.

Antequam accretionem elucidemus, præstat ut sciamus quæ partes à Chimicis Heterogeneæ, quæ homogeneæ vocentur? Heterogeneum autem vocatur quodlibet regnum, respectu alterius, ita animalia respectu vegetabilium, hæc verò intuitu mineralium in commixtione heterogenea vocantur, nam heterogeneum est, quod cum alio corpore se non radicaliter miscet, ut in ejus vel naturam vel mixtionem abeat perfectam, cum igitur notum sit, vegetabilia non cum metallis, & hæc è contra non illis misceri, colligimus hæc regna cum suis corporibus ad invicem heterogenea esse, deinde heterogenea vocantur, quæ in alterius naturam non transeunt, aut accrescunt, ut ossa carni, lapides crudis metallis;

Homogenea vocantur, quæ in uno regno & quæ talis naturæ sunt, ut ad invicem commutari possint, perfectè verò homogenea existunt, quæ prorsus unius sunt naturæ, atque conjunctæ, continuum quoddam constituunt.

Juxta

Juxta primum modum homogenea sunt, argentum & aurum, hordeum, frumentum, caro bubula, caro humana &c. Juxta secundum verò homogenea sunt, aqua cum aqua, oleum cum oleo, homo cum homine, aurum cum auro; sicut partes dulcices sunt heterogeneæ & homogeneæ, ita accretiones quoque duplices existunt. partium nempe heterogenearum & homogenearum. Quarum prior impropria, altera vero propria vocatur accretio.

Prima nempe impropria accretio fit, quando in mixto quædam res heterogeneæ accrescunt aut agglutinantur, à Galenicis res præternaturales vocantur, ut in regno animali, vermes, lapilli &c. in vegetabilibus ossa, aranæ, crines; in mineralibus, terræ lapides, &c. Accidit etiam accretio impropria heterogeneorum, quando res heterogeneæ juxta ponuntur & extrinsecè agglutinantur, ut quando duæ res diversæ limo agglutinantur aut alio modo, sicut hedera muro, ut lapidibus ut saxifragia, denique quando res diversæ in generationem miscentur, ut quando metalla mixto vegetabi-

DE OPERATIONIBVS REALIBVS. 141

li se sic adiungunt, ut cum eis crescant, ac in foliis eorum rursus in substantia immutata per reductionem reperiuntur.

Secunda nempe propria accretio fit dupliciter, juxta duplicem homogeneorum gradum. Primò per juxtapositionem, quando res aliqua per sui simile augetur, ut quando vinum vino, aurum auro additur. Secundo per veram accretionem intrinsecam, quæ alteratione & generatione fit, cùm partes aliquæ dispositæ ad recipiendam aliam substantiam aliasque qualitates, formâ sibi conveniente alterantur & accrescunt, quæ accretionis veræ causa efficiens soli spermati convenit, tanquam reali glutini, id enim cùm substantiæ unctuosæ sit atq; viscidæ, aquam tenuem (quæ accrescere debet) casei instar primum inficit, incrassat, tandem formam à Deo sibi insitam, factâ inspissatione & accretione ei imprimit, aliquam autem admixti partem pro seminis augmentatione, in feminalem substantiam alterat, immutatque, quare in vegetabilibus ipsum quoq; semen, singulâ generatione augmentari videmus, & hæc est vera distinctio, inter accretionem &

& immutationem, quam in vegetabilibus apertè conſpicimus, ubi aliqua pars admixti in ſemen mutatur, reliqua verò accreſcit. Hæc accretio in generatione metallorum locum habet, verum non illa, quam aliqui per ſolam juxta poſitionem extrinſecus tantum fieri ſtatuunt, prout in Metallurgiâ latiùs demonſtravi, notandum autem eſt, accretionem promoveri per ſulphuris aut pinguedinis augmentum, unde ſimo pingui ſolum ſaturatur, taliter enim ſemina & eorū vis agglutinans ac cauſa accretionis promovetur; deinde caloris exhibitione, is enim dum tenuia coquit, nonnihil inſpiſſat, atque ſic materiam magis accreſcibilem reddit.

§. 2. De Decretione.

Decretio opponitur accretioni, ſeujuſ contrarium eſt; peragitur mediis contrariis, quibus accretio fit, hinc quoque duplex exiſtit, vel enim eſt Decretio partium heterogenearum, vel homogenearum.

Decretio partium heterogenearum fit ſolutione ſimi vel vinculi, quo partibus præternaturaliter adhæret; uti in metallis, ignis pro-

probatione, heterogenea ab homogeneis ita
in regno vegetabili, partes heterogeneæ
quæ impuræ vocantur, destillatione aut ab-
latione, in animalibus, ablatione, vel purga-
tione vel chirurgicè separantur, aut immi-
nuuntur.

Partium verò homogenearum decretio,
fit vel in quantitate vel in qualitate; in quan-
titate, quando una pars ab altera dividitur ut
si à marca auri sumantur quatuor uncia, tùm
marca hæc tot decresceret, quot ei ab-
latæ sunt uncia.

In qualitate fit decretio dupliciter,
partialiter & totaliter; partialiter cùm mix-
tum aliquâ parte unctuosâ vel humida, sic
decrescit, ut harum vel aliqua particula tota-
liter auferatur, vel una in alteram mutetur,
unde minor fit, tùm hæc pars unde immuta-
tur, decrescit. Totaliter verò mixtum decre-
scere dicitur, non quidem quod in quantita-
te, sed quod in qualitate decrescat, cùm suâ
in qualitate retrocedit, atque quod antehâc
coctum fuit, nunc crudum redditur.

Hæc verò Decretio veræ accretioni pla-
nè contraria est, atq; per contraria peragitur
me-

media; Diximus antehâc veram accretionem per agglutinationem fieri.

Unde claret, veram Decretionem per accretionis contraria contingere, contraria autem agglutinationi est colliquatio, quæ ex putrefactione oritur.

Unde putredinem causam efficientem decretionis statuimus, quâ verò ratione putredo & per eam colliquatio corporibus contingat, maximopere scire præstat.

Ex præcedentibus titulis præsertim secundum liquet omnia corpora constare ex aquâ crassâ, & tenui, crassa, pingui, oleosâ, tenuem informantem, eique folium, nempe formam præbente, paucis, aquam hanc unctuosam sulphuream, balsamum corporum esse, cui à Deo inditum est, quantum aquæ tenuis, tanquam materiæ formare, inspissare, coagulare, figere, astringere in corpus, idque conservare possit, sic sulphur roris marini certâ proportionē habet, quam in conservandâ suâ admixtâ aquâ observat, ad quâ dum integram nondum habet, omnem sui regni affluentem aquam tenuem assumit, eamque informat, quam primum verò ultra hanc pro-

DE OPERATIONIBVS REALIBVS. 145

roportionem ei aqua admiscetur, illicò aqua multitudo superat sulphur nempe causam coagulantem, & sic ex agente sulphure fit patiens, vicissim ex aqua patiente fit agens, dùm pinguedo sulphuris in nimia aqua dissolvitur, atque sic colliquescit, sulphur nim cessans à sua actione retrocedit, & sui conservationem quærit, unde se concentrat, & hinc in putrefactione varij conspiciuntur colores, ob sulphuris mutationem; imeditur putrefactio nimio calore, qui ab humiditate præservat, & nimio frigore quod humiditatem congelascere facit, promovetur calido humido aëre, sicut ergo sulphur causa fuit accretionis & coagulationis, ob agglutinationem, ita aqua est causa decretionis & solutionis, ob sulphuris colliquationem & dissipationem. Et hæc est ratio, cur Philosophi humiditatem, vitam & mortem rerum vocârint, vitam, quod rebus corpora suppeditet, mortem, quod corpora rursus dissolvat. Verùm de accretione & decretionem plura in sequenti paragrapho de solutione & coagulatione.

§. 3. De solutione.

Solutio apud Chymicos triplex est, nempe solutio continui, partis, & totius.

Solutio continui est, quando corpus in continuo solvitur, continuum autem vocant, quicquid ad unitatem pertinet tam a partes similes, quàm dissimiles, sic corpus humanum vocatur continuum cum omnibus membris, ita herba cum radice, caule, foliis, &c. nullum corpus reperitur quod tam continuum sit ac corpus metallicum cum ergo corpora hæc in unitate solvuntur dicitur in continuo solvi, hæc solutio continui duplex est, prima peragitur conquassatione, pulverisatione sive pistillo, sive lima, sive alio modo fiat. Ut quando herba in mortario cōquassatur, quando metallum aut in folia redigitur, aut pulverisatur, quando animalia secantur, contunduntur. in servit solutio hæc ad reliquas solutiones, quarum ministra est: dum enim corpus in continuo solvitur, punctula ejus magis superficialia fiunt, unde postea in aliis solutionibus citius resolvūtur, meritò ergò solutio hæc præparatoria vocari posset. Altera solutionis con-

tinuæ

inuæ species per aquas causticas peragitur,
 quas corrosivas vocant, potioreni usum in
 metallis habent, quorû corpora de puncto
 ad punctû corroduunt, atq; ita in pulverem
 redigunt impalpabilem, circa hanc solutio-
 nem notabis, 1. Aquæ corrosivæ proprietatē,
 auro enim aqua Regis, reliquis metallis aqua
 fortis competit, quo pinguius est metallum,
 hoc libentiùs ab aqua Regis solvitur, pingua
 enim in aqua fortioresistunt, causam vide in
 næ metallurgiæ tertia parte. 2. Ipsam solu-
 tionem continui, ratione solventis & solven-
 di, hujus ergò ut primo modo in continuo
 solvatur, prius in folia aut lamellas redigatur,
 hæc candescant, sic enim citiùs solventur, il-
 lius verò causâ, ut solvens certâ habeat pro-
 portionē, deniq; initiû, mediû & finis solu-
 tionis consideretur, sicut & calor, vasa, tripus
 ac instrumenta reliqua quæ ad talem solutio-
 nem requiruntur. 3. Præcipationē, quâ nē-
 pe ratione solutû sit præcipitandû, ac ab a-
 quâ causticâ separandû. 4. Edulcorationem
 à spiritibus corrosivis, etq; exsiccationem, tû
 notabis qualitatem, quam à spiritibus cor-
 rosivis solutum metallû, quod præcipita-
 tum

tum & edulcoratum, calx vocatur, accepit,
 ita calx auri qualitatem fulminantem,
 calces metallorum plerumque volatilitatem
 acquirunt, aut difficulter reducuntur, ut Luna,
 cornua &c. §. Usum & reductionem. Usum
 solutionis continui metallorum, duplex est,
 vel ad separationem metalli à metallo, ut
 auri ab argento, vel ad medicinæ præpara-
 tionem, cui si reseruas usui, ut à spiritibus
 corrosivis quam optimè liberetur, necesse
 est; tùm reductio calcis Metallicæ salibus
fusibilibus & concentrantibus fit, quæ redu-
ctio Calcis, rursus in continuum, indicat so-
lutionem corrosivam metallorum tantum
solutionem continui esse.

Solutio partis, est, quando aliquod seu
substantiæ, seu qualitatis principiū à corpore
separatur, ut quando spiritus, oleum vel sal ex
corpore præparatur aut extrahitur, dupliciter
peragitur, primò destillatione, fermentatio-
ne, calcinatione, vitrificatione, reverberati-
one &c. secundò sympathicè per extractio-
nem, sic pingua & sulphurea ex corporibus
sui simile extrahunt, unde extracta, tinctu-
ræ; & hæc est ratio cur spiritus vini There-
 ben-

benthinæ, oleum commune, ex omnibus corporibus sui simile extrahât, ac tingantur;

Solutio partis Medicinæ inservit, nam cum non omnes corporis alicujus partes interdum requirimus, sed ad diversos affectus, diversis principiis utimur, unde olea, spiritus, salia, separata prostare in officinis necesse est, ars spagyrica docuit qua ratione principia è corporib⁹ elici possint, sic fermentatio vinculum trium qualitatis principiorum resolvit, destillatio principium Mercuriale & Medium, calcinatio vero ultimum nempe salem nobis ob oculos ponit, quare solutio partis ad Medicinam propriè inservit, non tam pro præparandis medicamentis, quam pro cognitione morborum solutionis partis, sicut enim arte corpus ex parte solvitur, ita in corpore humano continui, partium, imò totius nonnunquam resolutio datur, cujus solutionis causas hîc exponere quidem utile & necessum esset, verùm in commentario super hæc latius explicabuntur, compendij leges hoc loco transgredi nec lubet, nec licet, Philochimicus ex prædictis, nisi prorsus stupidæ mentis sit, faciliè

solutionum & coagulationum causas tam activè quàm passivè, tam in morborū causis quàm in medicamentorum præparationibus addiscet & enucleabit.

Solutio totius est, quando corpus sic resolvitur, ut ejus forma, ejusq; qualitates propriæ immutentur, duplex est, præternaturalis & naturalis; præternaturalis accidit quādo corpus igne præter ordinem & naturam suam comburitur, unde forma substantialis nempe sulphureitas concentratur, atq; in carbone corrūpitur, humidū verò separatur atq; diffunditur, ignis vi evaporat & in fumo aut fuligine alteratur; Naturalis verò solutio totius est, quando corpus putrescit atq; naturaliter in sua principia reducitur; hæc reductio vocatur solutio radicalis & Philosophica. cum enim Philosophorum finis sit regenerare, ad regenerationem autē, corporis reductio in primam materiam seu substantiam seminalem pertineat, hæc verò non nisi putrefactione contingat, merito putrefactio seu solutio radicalis, Philosophica operatio vocari potest, cum autem in præcedentibus, præ-

DE OPERATIONIBVS REALIBVS. 151

præsertim titulo de reductione in primam materiam, item titulo de Decretione, sufficienter de putrefactione scripserim, eadem repetere molestum & supervacaneum esset.

Conclusionis loco artificem moneo, ut discrimen inter primam & secundam solutionis totius speciem attendat, sunt enim istæ è diametro sibi met contrariæ, in calcinatione corporum sulphur corrumpitur, & humiditas destruitur; in putrefactione verò seu calcinatione Philosophica, humidum apud calidum conservatur, hæc enim ratione novo possunt uniri vinculo, cum sulphur concentratum, tandem rursus peripheriam ambiat, suamque humiditatem figat, unde nova sequitur generatio, juxta sententiam Philosophicam, corruptio unius est generatio alterius, hinc liquet ratio, cur Philosophi dixerint, se corpora aquâ seu igne humido calcinare, cum vulgus ea igne communi calcinet, comburat, destruat, atq; corrumpat.

Tùm Lector finem solutionum prædictarum attendat, ne erret, nam solutio partis optimam, nostrisque con-

stitutivis convenientem partem nobis exhibet, sed longè distat à generatione, quæ solutione totius secundi modi peragitur, quod enim fermentatum, quod destillatum, quod elixatum quod calcinatum, aut denique solutione partis tractatum est, generationi ulteriori, inidoneum redditur, aliquod enim principium hâc solutione & separatione amisit, sive qualitatis sive substantiæ, quod ad generationem & totius continui constitutionem requiritur.

Errant ergò qui putrefaciendo medicamenta præparare, aut qui solvendo partes novam generationem causare conantur, cum putrefacta ob alterationem qualitatum ultimam, venena & catharctica potius sint, quam inedicamenta, vicissim, olea, spiritus, salia, medicinæ sunt, non principia apta ad novam generationem sui que augmentationem; solutionem continui quod attinet, sciat Lector hanc esse solutionis partis & totius, utriusque nempe ministræ, & per se aliud præstare non posse, quàm ut corpora secundæ & tertiæ solutioni apta atque magis reddat idonea.

§.4. De Coagulatione.

Ut tres sunt solutiones, sic tres quoque existunt coagulationes, quæ respectu regnorum inter se quoque triplices sunt, in animali enim regno, utriusque seminalis substantiæ unio tantum, in vegetabili coagulatio, in minerali autem regno fixatio existit, quas tres species in sequentibus sub uno nomine coagulationis complectemur; hæc coagulatio ergò triplex est, vel continui; vel partis, vel totius, in his tribus gradibus opponitur triplici solutioni.

Coagulatio continui duplex est, & fit vel impastatione, vel condensatione; impastatione, quando pulveres aqua miscentur, aut limo, unde evaporata humiditate mixtum coagulatur additâ autem rursus resolvitur, sic ignis omnia coagulat, aqua omnia resolvit. Condensatione peragitur, quando aqua frigore suo rem congelat & tùm calore resolvitur ut glacies &c. paucis, in hâc duplici coagulatione continui sequens axioma observandum est. Quicquid igne coagulatur, aquâ resolvitur, e contra quicquid aquâ coagulatur igne resolvitur.

Coagulatio partis est, quando oleo-
 fitas salsedini, sulphur sali, oleum aquæ, ma-
 feminæ, siccum humido, volatile fixo adhæ-
 ret, prout in paragrapho de accretione an-
 te hâc dictum est, solvitur sympathicè & an-
 tipathicè; sympathicè cum suo simili; anti-
 pathicè cum suo contrario, circa hanc coa-
 gulationem partium sequentia nota axioma-
 ta. Debile cedit fortiori, simile simili gau-
det, natura intendit perfectius, unius vita al-
terius mors est. Omnis separatio fiat cum
 modestiâ & sapientiâ, his benè consideratis,
 aditus tibi ad magna naturæ penetralia da-
 bitur.

Coagulatio totius est duplex, præter-
 naturalis & naturalis; præternaturalis quan-
 do heterogœna, naturalis verò quando ho-
 mogœna coagulantur, per modum genera-
 tionis, explicata est cum solutione suâ radi-
 cali in paragrapho de putrefactione, & §. de
 accretione ac decretionem verâ & Philosophi-
 ca, unde hic de coagulatione cōcludo, artifi-
 cem admonens, ne species coagulationis
 confundat; aqua enim communis nun-
 quam

quam coagulabit se eâ , quâ decet, fixitate cum auro, hinc omne solvens quod in coagulatione & fixatione soluto radicaliter per modum tertiæ solutionis & coagulationis adhæret; pro vero solvente, & talis operatio, pro verâ Philosophicâ est habenda, contrarium subintelligitur. Quare Naturæ leges observando, non faciliè quis errabit, cum è contrario inexplicabilem incurreret Labyrinthum.

§. 5. De Destructione.

Destructio duplex est vulgaris & Philosophica.

Vulgaris accidit, quando corpora aut contra aut præter naturam tractantur, quod fit variis modis, 1. Quando heterogenea confunduntur. 2. Quando in corporum solutione & coagulatione contra ordinem naturæ & petitum finem proceditur. 3.

Quando tractantur rebus non convenientibus, aut quando id ab eis petitur quod ipsa non habent, nec habere à naturâ eis concessum est. 4. Propriè autem destrui dicuntur per tertiæ solutionis primum modum, nempe quando corrumpuntur, & præter naturam separantur, 5. Destruuntur quando defectuosa aut contraria principia combinantur, ac dùm multâ præparatione proprias qualitates & vires amittunt, ac naturæ inacceptas induunt.

Philosophica autem destructio fit cū lucro, est corporis reductio, ac retrogradatio, facta per secundum modum tertiæ solutionis, nempe per radicalem solutionem, tali enim corpora quasi vilificantur & præ oculis nostris annihilantur atque in terram suâ, unde orta sunt, reducuntur, verùm ex tali destructione nova sequitur regeneratio, & in hâc plusquamperfecta & gloriosa augmentatio, sane quod sic destruitur, construitur, quare Philosophi dicunt, facilius est aurum construere quam destruere, cùm destructum Philosophicè, naturalimotu proprioque

priòque glutine se construat , artificis autem non inexpertâ manu destrui debeat.

§. 6. *De Perfectione.*

Perfectio est duplex, Naturalis & Artificialis.

Naturalis perfectio est , quando corpus in eum suæ perfectionis gradum devenit, in quem à naturâ positum est , sic monstrum respectu hominis est imperfectum , vinum aliis succis, aurum reliquis metallis perfectius est.

Artificialis perfectio est, quando Natura in suâ perfectione adjuvatur , ut eò citiùs & perfectius operetur , adjuvatur autem separatione heterogenearum , & concentratione ac perfectione homogenearum partium.

Partes heterogeneæ duplices sunt , aqueæ vel terrestres , hæ dupliciter separantur, primò ab invicem, deinde inter se ; ab invicem nempe partes aqueæ à terrestribus separantur, destillatione , filtratione, congelatione , præcipitatione , aut evaporatione ; partes heterogeneæ aqueæ ab aqueis separantur.

rantur, destillatione, vel præcipitatione; Terreæ à terris calcinatione, vel sublimatione, sic per destillationem aqua separatur à terra, per calcinationem sal à capite mortuo, per elixationem sal è cineribus, per evaporationem sal ab aqua; finis harum operationum est, ut partes impuræ separentur à puris, quæ separatio commode per ignem, aërem & aquam fit; per ignem, qui corpora purgat ab adustibilibus; per aërem, qui ea exsiccatione liberat ab humiditate; per aquam, quæ ea abluit & mundat; corpora igne purificanda sicca sint, aëre mundanda porosa fiant & rara, aquâ purificanda fluxilia reddantur.

Partes homogeneæ concentrantur heterogenearum separatione, alterantur accidentaliter & essentialiter. Accidentaliter, mutantur & præservantur, mutantur in colore, odore, sapore, compage, formâ, asperitate, lævitate, duritie, mollietie, volatilitate, fixitate, gravitate, levitate, quarum omnium mutationum causas in meæ Metallurgiæ tertiâ parte reperiēs. Præservantur causarum nocivarum amotione, & sui dispositio-

ne, ne quid nocere possit. Verùm hæc omnia ut in accidentiis fiunt, ita à substantia originaliter dependent, quæ Essentialiter alterari & perfici potest, alterari quidem, dum sulphur plus coquitur, & humiditas ita disponitur, ut coctione perfectionem acquirat, heic enim ars naturam sublevare potest, cum habitis naturalibus principiis & calidum & humidum suppeditare potest, humido res augmentantur, calido foventur.

Corollaria.

I.

Quid sit plusquamperfectio, &c. Juxta Chemicos, est corpus naturalibus principiis progressum, sed arte sic elaboratum, ut perfectius sit quàm absque illa Natura sola producere potuisset.

2.

Quid sit aurum plusquam perfectum?

Respondeo. Juxta Chemicos est aurum regeneratum, seu in novum generationis actum productum, in eoque, arte ac ignis administratione sic exaltatum, ut aurum
natu-

naturale multis gradibus superet, aliisque metallis communicatum, tot perficiat gradibus, quot auri perfectionem superat. Paucis, Chemicorum aurum mortuum, est aurum vulgi, cum extra actum generationis mortuum quasi sit, sicut omnis res quæ se non vegetat. Aurum verò vivum, est aurum in actum generationis productum, denique aurum plusquam perfectum, est Tinctura, Elixir & Lapis Philosophorum.

TITVLVS SEPTIMVS.

De Septem Requisitis Artificis.

Nempe de Terminis, instrumentis, materiis, operationibus, scriptis Chemicis, Methodo Chimiæ studendi, Methodo Chemicæ Philosophandi.

Proœmium.

R Estat ut hoc ultimo titulo septem requisita exponamus, quibus Artifex instructus esse debet, his enim ut vehiculo uti necesse est,

DE REQUISITIS ARTIFICIS. - 161

est, quare eorum cognitio utilis & necessaria
judicatur; Exponemus autem hîc eâ quâ
poterimus brevitate, cûm praxi illa scire, fa-
tiùs sit, quam theoricè multis verbis ex-
plicare.

§. I. De Terminis.

Termini juxta Chimicos trifariam acci-
piuntur, nempe Hieroglyphicè, per Chara-
cteres, tandem per verba.

Studium Chimicum ut antiquissimum, ita
ante omnes Ægyptiis notum fuit, qui pro
more in cippis hieroglyphicis id posteritati
commendarunt, prout Pierius, & de studio
Chimico optimè emeritus Mejerus, deniq;
ex his doctissimè explicuit R. P. Athanasius
Kircher. Distinguendum autem est, inter
literas Sinenfium, & Hieroglyphica Ægypti-
orum, quâ aut historias aut secreta Chimica
tractârunt. Secreta Chimica tractantur ple-
rumque per animalium figuras, ita Leo ru-
beus, Sol, aurum; Bufo, corvus, putrefactio-
nem; Columba, Aquilâ, serpens, Leo viri-
dis, Luna Philosophorum, eorum Mercuriû
denotant, Sole aurum, Luna argentum, Ve-
nere

nere cuprum, Marte ferrum, Jove stannum,
 Saturno plumbum, Mercurio argentum vi-
 vum Lupo antimonium, Dracone nitrum,
serpente arsenicum, &c. indigitatur, hanc
 autem inscriptionem non fortuitò esse fa-
 ctam sciendum est, cùm indicantia quandam
 proprietatem habeant, quæ indicatis com-
 petunt, quare circa resolutionem Hierogly-
 phicorum proprietates animalium conside-
 randæ sunt; Venenata & volatilia Materi-
am; fixa terrestria formam denotant, hinc
 sequens ænigma taliter enucleabis; Rubeus
 Leo pugnet cum Lupo cano, quem si vincet,
 gloriosus Victor evadet, tum in pellucidum
 carcerem cum decem aut duodecim Aquil-
 lis Virgineis eum occlude, clavemque car-
 ceris Vulcano tribue, & incipient aquilæ pu-
 gnare ac vincere Leonem, ejusque corpus
 dilacerare & discerpere, quod dum putrescet,
 quærent aquilæ aufugere, foetoremque vi-
 tare, ac Vulcanum rogare ut aperiat, omnes-
 que carceris rimas percontari, at Vulcano
 inexorabili, omnibus carceris partibus opti-
 me occlusis, foetore ex Leonis cadavere, ipse
 quo-

quoque Aquilæ corrumpuntur, inficiuntur ac putrescunt, unde horrenda putrefactio, Verum cum corruptio unius sit generatio alterius, ex duplicato hoc cadavere varia oriuntur; primò prodit corvus, qui rursus putrescendo evanescit, unde pavo caudâ multicolore prodit; hoc pereunte, columba venit, quæ, cum corvus siccum non potuerit invenire locum, eundem invenit, sed novum, cum pristina terra diluvio sit corrupta, hæc autem virginea ac Philosophorum creta existat, columba hæc omnis corruptionis nondum totaliter experts, sensim in Phœnicem immutatur, quam Vulcanus comburit in ipso carcere, unde ex ejus cineribus novus incorruptibilis ac immortalis oritur fructus, quo omnia reficiuntur, sublunaria.

Hieroglyphicum hoc ænigma taliter explicabis; Aurum purgetur per antimonium, ponatur in vitrum cum decem aut duodecim partibus Mercurij Philosophorū, seu aquæ Mercurialis metallorum, vitrum occlu-

occludatur exponatur convenienti calor
 forma auri superabitur à materia Mercuria
 li & putrescet, unde nigredo & colores va
 rij cōparebunt. Tandē, finitā putrefactione
 materia per gryseum colorem ad albed
 nem tendet, adhibito fortiori igne, citrine
 tandē rubeo tingetur colore, & sic ex volati
 litate in suam transibit fixitatem; Ex reso
 lutione hujus ænigmatis comparatio pote
 rit fieri ad alia.

Altera classis terminorum Chemicorum
characteres complectitur, qui duplices sunt
 vel indicant materiam, vel operationem
 Characteres Materias indicantes respiciunt
 ortum & differentiam. Ortum hic explica
 re, cur nempe hoc vel illud signum, huic ve
 alii materiæ apponatur, nec chartæ angustia
 nec propositum patitur, cū in alium lo
 cum hæc reservaverimus, consulatur interim
Johannes de Dee in suâ Monade Hiero
 glyphica. Differentiam Characterum quoc
 attinet, quomodo nempe quolibet materia
 suo singulari caractere insigniatur, doce
 bimus, si Deo libeat, in commentario ad
 hæc, Characteres qui operationibus tribu
 untur

ntur, coincidunt cum præcedentibus,
uoad ortum & differentiam; operationes
erò quæ characteribus tribuuntur, præser-
im analysis Characterum Paracelsicorum,
lio loco explicabimus, quid nempe de illis
ensendum sit?

Sequitur tertia classis terminorum quæ
verbis tam propriis quam impropriis mate-
rias & operationes Chemicas explicat, ve-
rùm cum necesse sit, in tractatione talium,
res verbis denominare, ne hoc loco molesti
simus inutili repetitione, hæc concludimus.

§. 2. De Instrumentis.

Instrumenta Chemicorum duplicia sunt,
nempe necessaria ad tractationem ignis &
ad materias.

Ad ignis tractationem requiruntur car-
bones exsiccati & duri, tigilla aut crucibula
ignem sustinentia, patella figulinæ, cineri-
tia, vasa cementatoria, receptacula figulina,
vulgò *Handcapellen* dicta, infundibulum,
conus concavus metallicus, vulgò *Gießbu-
chel*/ quo ad fundendum regulum antimonij

utun-

utuntur; forcipes ad imponendos carbones
alia ad tigilla, ferreus baculus, pro materi-
arum in igne commixtionc. Chirothecæ lin-
teæ & madefactæ, Orbis ligneus in centro
foramen habens per quod illæ sis oculis ma-
teria in igne conspicitur, linteum, quo vesti-
menta, ne comburantur, teguntur, ignia-
rium, ignitabulū, ferreum cochlear, furcilla
ferrea, malleus, securis, carbones, arena, a-
qua, ligna sicca, ramenta lignorum &c. Hæc
circiter instrumenta sunt, regimini & tracta-
tioni ignis necessaria. Instrumenta autem
requisita ad tractationem materiarum sunt,
vel vitrea, aut figulina, lapidea, metallica, cu-
prea, ferrea, & lignea. Vitrea sunt, alembici,
cucurbitæ, retortæ, recipientia vasa, sublima-
toria, phiolæ, patellæ vitreæ, separatoria ole-
orum, circulatoria, &c. Figulina ac lapidea
instrumenta sunt ollæ, retortæ, cucurbitæ,
alembici, sublimatoria, patellæ, patinæ; lapi-
dea sunt, Lapis marmoreus, porphyreus, ly-
dius, mortarium lapideum. Metallica sunt,
mortaria, ollæ, patinæ; Cuprea sunt, vas
cupreum pro nitro siccando, coquendo,
item

tem pro Lunæ præcipitatione, & calcis. Lunæ
edulcoratione, item vesica cuprea, ollæ,
patinæ; Ferrea sunt, patinæ, candelabra, olla,
ibra cum ponderibus, duplex, major, mi-
nor, quam Docimafticam vocant. Ligna
sunt mortarium, cribrum, patinæ, scatulae,
pyxides, cochlearia, orbes, spatulae, huc acce-
dit, charta emporetica, item alia, manica
Hippocratis. Horologium, fila communia
& sulphuratha. Calendarium &c. Hæc cir-
citer sunt instrumenta, ad materiarum &
ignis tractationem necessaria, quibus acce-
dunt varij furni, juxta varias ignis operatio-
nes, Lectorem tamen admoneo, ne in his
omnibus comparandis curiosior sit, quam in
ipsis fundamentis addiscendis, ad ægypto-
enim magis respicere debet, quam ad parer-
gon, vidi ego Laboratoria instructissima pa-
rergis, furnis, instrumentis & materiis, ut
ipsum Hermetem cum omnibus suis disci-
pulis illic habitare dixisses, verum idem ipse
ego minoris momenti effectus exinde vidi,
quam aliàs ex abjectissimo furnulo, cui non
ignis sumptuosus lampadum ex spiritu vini,
super-

superstratus, quo non vasa vitrea veneta, aut
 crystallina sed figulina condebantur. Quam
 mirandum non est, cur Magnates rarò ad ar-
 tis veritatem perveniant, cum instrumenti
 comparandis plus indulgeant, quàm rerum
 fundamentis, nec mirum est, quod pauper
 rimi quidam intima artis penetralia perlu-
 strarint, simplici instrumentorù sed doctri-
 næ multiplici apparatu instructi, cum ut tota
 Natura paucis contenta, ita & hoc loco non
 luxurietur, unde à peritis Naturæ scrutato-
 ribus ejusmodi supellex sumptuosa non
 rarò improbatur, velim tamen ut Philochi-
 micus necessaria instrumenta sibi comparet
 propriis manibus tractet, loco & tempore
 convenienti, neque enim huic studio adeo
 anxie incumbere decet, ut fama & vita peri-
 clitetur aut optimus vitæ flos eo absumatur
 & hoc hîc monendum est, Philosophos in-
 strumenta distinguere, alia enim vulgaria
 alia sua seu propria vocant, vulgaria sunt
 partim hæcenus recensita, Philosophica ve-
 rò alibi explicantur, superius enim dictum
 est, quid eorum ignis & aqua ac terra sit, ho-
 notandum eos nonnunquam vasis & furnis
 Philo

Philosophici mentionem facere, atque formam aut matricem metallorum subintelligere, ad hæc similes phrasès referri possunt.

§. 3. De Materiis.

Materiæ à Chemicis bifariam accipiuntur, Communiter & Philosophicè?

Vulgares materiæ circa quas spagyrici in solutione & coagulatione, præparatione Medicamentorum, generatione aut perfectione corporum artificiali & naturali occupantur, desumptæ sunt ex triplici regno. Animalibus utuntur vel integris, vel ex parte, hinc prostant cornu, medullæ, caro, vel quæ in ijs generantur, ut lac, ova, vel eorum opera sunt, ut mel, cera, vel excrementa, ut fel, urina. Plantæ sumuntur vel integræ, vel earum partes, ut Radices, ligna, medulla, cortex, folia & furculi, flores, semina, fructus, succi, gummi, resinæ, olea, liquores, vina.

Metallis præcipuè utuntur, eorumque incrementis, quò pertinent varia terrarum genera, lapides, gemmæ, salia, succi in terrâ

H

con-

concreti, ut naphtha, aquæ thermæ,
manna, &c.

Materiæ Philosophicæ sunt, quæ præ
cipuè ad perfectionem & generationem me
tallorum spectant; vocatur autem Mater
ria Philosophica, Duplicata Mercurialis a
qua; quæ unica & sola clavis est totius ar
tis, quare distinguendum est inter materiam
ipsam præparatam & puram, & inter mate
riam remotiorem, quâ Philosophorum
continetur, hanc enim non rarò pro ipsa
materia sumunt, ut, cum continens sumitur
pro contento, materiam hanc non rarò quod
que matricem suæ aquæ vocant, quare cum
de præparatione longâ loquuntur, materiam
hanc tanquam testiculum prioris, unde
præparari debet, sin verò materiam suam
nullâ præparatione indigere, sed opus mul
bre esse cum sola coctione indigeat, ajunt

priorem materiam intelligere eos,

Lector animadvertat.

§. 4. De Operationibus.

Operationes Chemicorum duplices sunt, vulgares & Philosophicæ; Vulgares igne vel aquâ absolvuntur; operationes ignis quatuor sunt, digestio, sublimatio, calcinatio, & fusio, ad has referri possunt, omnes reliquæ, nam digestionem peragitur solutio, putrefactio, & evaporatio; sublimatio comprehendit destillationem, rectificationem, separationem, ac cohobationem; Calcinatio complectitur, cemenationem, reverberationem, vitrificationem; Fusione liquefactio & probæ metallorum peraguntur. Restat ut singulas operationes paucis explicemus.

Digestio est, cum materia lento igni, primo nempe caloris gradui, exponitur, inervit materiæ ut quatuor qualitates in eâ tererentur & temperentur. Per hunc gradum, si continuetur, causatur putrefactio & materiæ solutio, quia per lentum & continuum calorem, calefacta humiditas, terrestrem partem agere eamque destruere incipit, unde solutio oritur, quæ

vera est si putrefactionem sequatur, sin verò
 præcedat, corporis destructio est, fortior enim
 etiam requirit ignem. Ad hunc laborem
 requiruntur phiolæ, aut cucurbitæ sigillæ
 occlusæ, labor hic in fimo equino, aut bal-
 neo ut plurimum peragitur.

Sublimatio est, cum putrefacto & solu-
 to corpore partes volatiles Mercuriales, per
 secundum gradum caloris excitantur, unde
 calore eleuantur, atque vel in Crytallinum
 sal volatile congelatum, vel in subtilissimo
 resolvable flores, aut limpidissimam aquam
 resolvuntur, sublimatio corporis solutio-
 nem præcedens id destruit, maiorem etiam
 ignem requirit, per gradum debitæ sublima-
 tionis destillatio, rectificatio, separatio
 cohobatio quoque peragi potest.

Destillatio est species sublimationi
 nam partes volatiles Mercuriales, per putr-
 factionem aut fermentationem solutæ, à
 xis mediante & urgente calore, se sublimar-
 dum rarefiunt, alembicum petunt, in quo a
 condensatione congelantur in formam
 lis, aut destillant per alembicum inst
 aquæ.

Rectificatio est, cum superflua humiditas, quæ phlegma vocatur, lento calore, vel à spiritu (si is gravior existat) vel spiritus à phlegmate (si id spiritu gravius sit) separatur , præcedente destillationis modo.

Cohobatio eadem est cum imbibitione, nam si fixæ parti, destillata & sublimata Mercurialis volatilis pars, jungatur, & denuò de destillatione separetur, isque labor sæpius repetatur, tunc fixæ partes tali labore, cum volatilibus quoque fiunt volatiles, tandem volatiles induunt naturam fixarum, huic labori inserviunt cucurbitæ, alembici, sublimatoria, & circulatoria vasa , operatio verò ut plurimum peragitur in cineribus;

Calcinatio tertium gradum ignis requirit, utimur eâ ad separationem partium volatiliū vi ignis , differt à præcedentibus, quod corpus in cineres comburatur, ex quibus sal corporum præparari potest, calcinatio ideo vocatur, quod corpora in calcem redigat;

Cementatio est cū corpus quoddam, aut in pulverem aut in laminas redigitur, & cum aliis speciebus ita miscetur, ut in pyxide laminæ cum speciebus alternatim locentur, quod stratum super stratum vocant, tandem pyxis igni aperto circulari carbonum imponatur, atque gradatim, diu horâ ad horam, ignis augeatur, qua in operatione, laminæ spiritibus admixtarum specierum penetrantur ac alterantur;

Ignis reverberij fit, si materia flammæ sic exponatur, ut ab eâ penetretur ac ubique circumdetur, sic tamen ne fluat taliter enim materia impediretur, ne ignis ejus poros penetrare possit, utimur hoc ignem ad purificationem & fixationem corporum quæ plerumque purificantur & in rubeum reducuntur pulverem, ex quo tincturam sulphuris fixi præparant, ac sal elixant.

Fusio est, cum corpus metallicum fluit, ignis vehementiâ liquefactum, absolutur quarto gradu ignis, quo & metalla purificantur, probantur & vitrificantur.

His in operationibus recensitis, ut ordo fervetur necesse est, nam oleum & operam quis perdet, qui solvenda coagulat, vel coagulanda solveret, proinde Methodum Naturæ & artis sequi & utile & necessarium est, ut nempe discamus, quomodo operationes prædictæ rebus applicandæ sint, seu quâ ratione corporum artificiali tractationi inserviant, ita ex animalibus & vegetabilibus, præparantur essentiæ, tincturæ, Magisteria, pulveres, calces, salia, spiritus, olea, phlegmata; ex metallis & mineralibus præparantur, tincturæ, essentiæ, salia, sulphura, Mercurij, flores, calces, croci, vitriola, pulveres, amasa.

Ex animalibus & vegetabilibus, essentiæ tincturæ, & Magisteria fiunt, quando aquis extrahentibus ut sp. vini, juniperi, therebenthinæ, extrahenda superfunduntur, quæ per digestionem, solutionem, & extractionem, saporem, colorem & odorem ex corpore extrahunt, quod extractum deinde per lentam abstractionem solventis inspissatur.

In pulveres rediguntur, si exiccata te-
runtur, pulverisantur & cribrantur.

Calces fiunt & salia, si corpora com-
bustione in cineres rediguntur, unde aqua
affusâ lixivium paratur, quod colatum ad
tertias evaporatur, frigori expositum in sa-
lis consistentiam concresecet.

Spiritus, olea, & phlegmata præparan-
tur, quando corpora præviâ fermenta-
tione destillantur, quod in vase recipiente
reperitur, spiritus oleum & phlegma est, se-
parantur ab invicem rectificatione & incli-
natione per separatorium. Phlegma est
pars aquosa corporis; spiritus verò & oleum
est ejus pars optima & ignea. Sal censetur
fixæ dispositionis.

Ex metallis & mineralibus Tinctura
& essentiæ sic dictæ, fiunt per extractio-
nem & solutionem sympathicam de qua
superius.

Olea ex metallis fiunt, si cum spiritibus
salinosis eorum calces digerantur;

In Spiritus rediguntur, partim per se
par.

partim verò si in vitriola rediguntur, vel si calcinantur, aut cum Mercurio mortificantur;

Salia ex metallis fiunt vel per Mercurium vel per calcinationem;

Sulphura Metallorum acquiruntur per solutionem & extractionem variorum solventium, ac Lixiviorum.

Mercurij ex metallis fiunt, per additionem salium resuscitativorum, per putrefactionem, sublimationem & revivificationem;

In flores rediguntur, si sublimantur, ut Antimonium, sulphur & Similia.

Metalla in calces & crocos præparantur, per aquas corrosivas, ut per calcinationem;

Vitriola ex Metallis fiunt, si rasuræ eorum cum sulphuris floribus miscentur, calcinantur, elixantur, ac tandem in salem inspissantur.

Pulveres impalpabiles fiunt, si folia
ta metalla manibus terantur, & cribrentur
Vitra, amausa & Philistææ fiunt, calcina-
tione, vitrificatione, additis silicibus sal-
Tartari, aut nitro.

Hæ & plures aliæ sunt species vulga-
rium operationum & præparationum cor-
porum, unde eataliter tractata, varia forti-
untur nomina, nempe juxta qualitatem
præparationis.

Notandum autem est, omnes hæ
operationes vulgares, etiam Philosophicæ
in actu sc. ad generationem & plusquam
perfectionem metallorum, diverso tamen
sensu, accipi, sic communis sublimatio Phi-
losophicè sumpta, est spiritus è corpore li-
beratio, mediante solutione Philosophicâ
Destillatio & imbibitio ac cohobatio, et
ejusdem spiritus descensus in corpus, id ab-
luens, atque animans, unde hæc Phra-
sis in Rosario reperitur sequen-
tibus.

Nuhn fälle der Thau von Himmel herab/
Und wäscht den todeen Leib im Grab ab.

Hic labor quoque rectificatio vocatur.

Inceratio est, quando Mercurius Philosophorum cum sulphure eorum tanquam cum cera ac vero glutine Philosophorum conjungitur, Reverberatio Philosophorum est actio ignis interni in humidum suum.

Calcinatio Philosophorum est, quando corpus putrefactione ac solutione radicali, absque igne in calcem redigitur, unde Philosophorum calcinatio per humidum ignem, nempe Mercurium eorum, Vulgaris verò per ignem siccum & corruptentem fit: ad similes phrasas reliquæ operationes referri possunt, de quibus alio loco plura.

§. 5. *De Scriptis Chemicis.*

Scripta Chemicorum Duplicia sunt, sophistica & Philosophica.

Sophistica falsa sunt, cognoscuntur quod modum metalla transmutandi empiricè absque ulla ratione publicè ponant, quod contra methodum Philosophorum est, cum illis potiùs de rerum causis quam earum effectu scribant; Autores ergo talium scriptorum, quibus variis processus continentur, pro falsariis sunt habendi, utpote qui ejusmodi scriptis omnium oculos in se convertant, atque amantes alliciant, ut magno pretio explicationem talium processuum à se emant, unde si processus clari sunt, illos e mentitis esse sciendum est, quis enim sanæ mentis homo artem aurum conficiendi publicè & gratis doceret. Sin verò ejusmodi processus, aliquâ obscuritate sint impliciti, eorum autorum pro explicatione aurum venari, Lector suboleat. Distingendum tamen est

est inter veros Philosophos & prædictos
 sophistas, Maximi enim Philosophi non-
 nunquam processus posuerunt, vel pro ma-
 nipulatione ad discenda vel pro plebe con-
 fundendâ, prout ipsi protestati sunt, se nul-
 libi minùs veritatem scripsisse, quam ubi
 apertissime scripserint. Varios tamen
 processus, licet ratione finis falsi sint, attam-
 en, si bonas manipulationes contineant,
 non reprobò, cùm singula collecta juvent,
 taceo quod ex talibus multa praxis,
 non tamen sine sumptibus, addisci
 possit.

Ex Philosophicis scriptis ea optima
 sunt, quæ rerum generationis, corruptio-
 nis, solutionis & coagulationis præcepta &
 fundamenta tradunt, hoc nomine mihi præ
 cæteris placuerunt, Raymundus Lullius,
Alanus, Comes Bernhardus, Artephius,
Basilius Valentin, præsertim ejus Theoria
supra duodecim claves, Richardus Ripheus,
Sendivogius, & alii; Copiam Chemicorum
 authorum suppeditat Theatrum Chemicum
 & Bibliothecâ Chemicâ Albinei, utroque
 opere

opere selectiores continentur Chimici, quamvis non omnes pro veris Philosophis habendi sint, quorum scripta illic continentur, attamen ex oppositis contradictoriis veritas eò magis elucescit, invenies spinas, define, tolle rosas.

Scripta Chemicorum dividuntur vel in Hieroglyphica, vel in characteres, vel in ligatam, vel in prosam scriptionem, Authores Chemicos variarum nationum citat Michaël Meyer in suâ mensâ aurea, quod scriptum multa antiquitate plenum omnibus Chimiæ studiosis commendo.

§. 6. *De Methodo Chimiæ studendi.*

Methodus Chimiæ studendi tria requirit. Præliminaria, Lectionem & Praxin.

Præliminaria sunt, ut studiosus Chimiæ animum Deo devotum habeat, atque naturales scientias, per naturalia quærat media.

Omnem

Omnem cabalam , Magiam præternaturalem exulare procul jubeat. Physicæ præsertim spagyricæ, quam in prodromo hoc opusculo tracto , apprimè gnarus sit. Terminos artis intelligat. Naturalia sequatur principia , manipulationes addiscat, ut tam ad Theoriam, quam ad Praxin sibi aditus pateat.

Lectiorem quod attinet, eosevolvat autores, qui de rerum principiis scripserunt, quare ex ipsis fontibus scientiam bibat, authorum certum habeat delectum , neque vagus in lectione sit, Concordantias Philosophorum notet, ubi enim concordant, ibi unanimiter consentiunt, contradictoria diverso respectu conciliet , Philosophi enim nunquam sibi contradixerunt, ut quando ajunt aurum vulgi non est nostrum, ibi distingue , aurum prout extra actum generationis est , sterile & mortuum, ergò non Philosophicum est; verum per aquam vitæ, nempe humidum metallorum radicale, regeneratum & vivum fit &c. de Characteri-

cteribus, Terminis , & figuris hyeroglyphicis subinitium hujus tituli mentio facta est.

Ratione praxis necesse est , ut scias cui Philosophiæ Hermeticæ parti te primum accingas. Philosophia enim Hermetica tres continet partes, spagyricam, Chimiam & Alchimiam. Spagyrica docet corpora separare atque dividere, ut apta fiant, ad tractationem reliquorum duorum modorum, unde spagyrica ancilla Chimiæ & Alchymiæ est, hanc ergò ut ante omnia juxta fundamenta aggrediaris necessum est. Chimia docet succum atq; optimam rerum substantiam elicere, purgare, perficere, tam ad usum Medicinæ, quam ad generationē rerū, unde Chimica nō tantum tractat metalla, sed etiam vegetabiliam & Animalia. Alchymia circa solum aurum atque præparandum magnum Elixir versatur, ad eam in genere tractatio metallorum refertur.

Medicinæ studiosis, omnibusque Naturæ cultoribus, Naturaliumque secretorum.

rum scrutatoribus, spagyricam & Chymiam maximopere commendo, cum sine istis quasi muti sint, & tantum in solis nugentur terminis.

Alchymiam autem non item, nam cum scientia profunda sit, singularemque Dei requirat gratiam, cujus interdum nos indignos reddimus, taceo quod per abusum ars hæc multis noceret, nollem ut quis anxie aut sumptuose nimis in eâ sudâret, nisi optimis fundamentis imbutus, aut singulari fato ad artis notitiam pervenerit. Hoc non cōdico, ut quis putet, me artis certitudinem dubiam facere, tot enim ejus exstant præclara argumenta, ut prorsus cæcum aut insipidum esse oporteat, qui ejus veritatem neget, taceo reliquorum seculorum historias, quorum nullum non est, quod non argumentis veritatem hujus artis concernentibus plenum sit, placuit unam ex multis hujus nostri sæculi demonstrationem Pragæ in præsentia P. D. Imperatoris Ferdinandi Tertij, exhibitam ærique incisam huc apponere;

nere; lustro ab hinc, eadem persona quæ Pragæ etiam heic Moguntix in præsentia Eminentissimi Principis Electoris, aliorum-
que Magnatum, in sat magna quantitate præstitit, cuius aurum etiamnum reservatum, & hujus loci monetæ præfectus, qui ex tali auro ducatos excudit, testis esse potest. Veritatis ergo studium hoc nulli dissuadeo, sed sumptuum & non ratione artis, sed artificis ergo non singulis id consulo, cum heic verum sit, non cuivis contingit adire Corinthum. Si quis tamen hoc in studio aleam fortunæ experiri velit, is ordinem studij servet, & non nisi optimè perlustratâ spagyricâ & Chimicâ, id aggrediatur, Alchimia enim absque cognitione spagyricâ frugaliter tractari nequit, quare implicat bonum Alchimistam esse malum spagyricum & Chemicum, non autem implicat bonum spagyricum & Chemicum non esse bonum Alchimistam, in quem tamen si vult paucis specialioribus additis brevi evadere potest.

§. 7. De *Methodo Chimicè Philoso-*
phandi.

Sub studio Chimico vulgares ut plurimum complectuntur spagyricam & Alchimiam quamvis improprie, cum licet studia sint affinia, tamen nonnihil differant, ut in præcedentibus dictum est.

Methodus autem Philosophandi etfi has tres scientias plerumque commisceat, tamen ad suas partes resolvi debet, juxta quas triplex est.

Prima Methodus est scientias hasce tractandi per principia, unde corpora constant, nempe per materiam & formam, per Mercurium, sulphur & sal, per spiritum, animam & corpus.

Altera per Elementorum combinationem & alterationem res explicat.

Tertia per anagnata, fabulas, & figuras Hieroglyphicas doctrinam exponit.

Unde

Unde attendendum est, quando propriè vel impropriè Philosophati sunt; Hoc hic notandum venit, ne quis circa Operationes Chemicorum proprios & quidem tales fingat conceptus, qui nec scriptis Philosophicis nec praxi consentiunt, nam quod D. Hieronymus de Sacrà Scriptura aiebat, eam nimirum Margaritæ per similem esse, quæ ex omni parte perforari possit, id de scriptis Philosophicis Hermeticis optimo, jure dici potest, cum ad quamvis opinionem & conceptum trahi possint. Verum qui harmoniam Philosophicorum dictorum, præsertim consentientem praxin, tanquam eorum cynosuram dextrè combinabit, is & eruditè & experientificè Philosophabitur, veramque Philosophandi Methodum tum addiscet, quando alios Philosophos veros intelliget, tum inquam, quam dulcedinem Hermetica Philosophandi Methodus pariat, non sine gaudio & verâ contemplatione sentiet, neque explicanda differentia inter Aristotelicam & Hermeticam Philosophiam, præsertim Physicam, opus habebit.

Corol-

Corollaria.

I.

AN spagyrica sit necessaria
scitu?

R. Affirmando. Nam cùm nulum medicamentum dextrè præparari possit, absque partium impurarum separatione, quæ separatio destillationibus, multisque aliis modis peragitur, necessaria valde est spagyrica, sine quâ interiora rerum prorsus ignorantur, sine quâ verbis, non re Philosopharemur, denique sine quâ cognitio boni & mali, puri nempe & impuri, nos fugeret, magno nostri, ægrorum, omniumque naturalium secretorum scrutatorum damno.

2. An

2.

An spagyrica singulari instructione & tractatione , reliquarum disciplinarum & artium instar, opus habeat.

Respondeo Affirmando. Aristoteles enim in Physicis hujus separationis, alterationis & perfectionis rerum ne verbulo mentionem facit. Galenici ut Galenici , quo nomine Pharmacopœos quoque comprehendo , multis seculis communem etiam destillationem ignorarunt, taceo Magisteriorum, oleorumque stillatitiorum & salium preparationem, solis enim simplicibus, & paucis compositis mixturis cura-

curaverunt ægros, quicquid verò præparationum habent, à Chemicis præcipuè mutuati sunt, quare concludo, utile & necessarium esse, ut scientia separandi purum ab impuro, idque perficiendi, ac tractandi, singulari doceatur Methodo ac libro, & hoc est, quod hætenus hoc opusculo incipere conati sumus, si Deus vitam largiatur, ea quæ heic in genere dicta sunt, in specie aliquando, prolixo supra hæc commentario nempe institutionum spagyricarum volumine, explicabimus, sicut & de facto, in Alma hæc Universitate Moguntinâ, prædicta in Collegio nostro spagyrico (ad quod Lectorem Philo-chimicum humaniter invitamus) secundum rationem & experientiam

tàm

tàm in Auditorio quam in Lab-
ratorio, elucidare & explicare
non cessamus.

F I N I S.

IND

*Abol. d. c. X. tris
1662.*

INDEX TITULORUM

hoc Opere explicato-
rum.

1. *Prima Materia.*
2. *Duo Principia substantie, Sulphur & Sal.*
3. *Tria Principia qualitatis, sal, sulphur & Mercurius.*
4. *Quatuor Elementa; Ignis, aër, aqua, terra Chimicè sumpta.*
5. *Quinque requisita generationis; Calor, sperma Menstruum, Matrix, pondus.*
6. *Sex Operationes reales; Accretio, Decretio, Solutio, Coagulatio, Destructio, plusquamperfectio.*
7. *Septem requisita Artificis. Termini, instrumenta, materiae, operationes, scripta Chimica, Methodus Chimiae studendi, Methodus Chimicè Philosophandi.*

Index-Paragraphorum hujus Opusculi.

Titulus primus de primâ materia Chemicorū.
Proœmium. p. 1. (P. 1.)

§. 1. De nihilo & vacuo p. 1.

§. 2. De materiâ cœlorum. p. 5.

§. 3. De materiâ primâ Aristotelicorum. p. 12.

§. 4. De spiritu universâ. p. 13.

§. 5. De verâ Chemicorum primâ materiâ. p. 14.
Corollaria. p. 23.

1. Quæ sit materia metallorum? p. 23.

2. Quæ sit materia lapidis Philosophorum? p. 24.

3. Qua ratione forma & materia lapidis Philosophorum reliquis metallis communicari & an duæ Formæ & materiæ uno in corpore esse possint? p. 25.

4. An materia à formâ separari possit? p. 26.

5. An & in quantum possibile arti quæ necessarii sit ut prima materia auri à formâ auri separetur? p. 28.

6. An prima materia metallorum sit arte parabilis? p. 33.

7. Quare Materia vocetur informis? p. 35.

Titulus secundus de principiis substantiæ nempe sulphure & sale. p. 36.

Proœmium. p. 36.

§. 1. De rerum substantiâ. p. 37.

§. 2. Num dentur principia substantiæ? p. 38.

§. 3. Quotuplicia sint principia substantiæ? p. 39.

§. 4. Quæ & quid sint principia substantiæ. p. 45.

§. 5. Quid.

Index Paragraphorum

§. 5. Quid sit sulphur & sal in specie? p. 46.

Corollaria. p. 52.

1. Quæritur an oleum detur absq; ullâ aquâ? p. 52.

2. An omnis oleositas ad formam pertineat p. 52.

3. Quomodo sulphur agat in salem & è contra?

P. 53.

Titulus tertius, De principiis Qualitatis nempe
Mercurio, sulphure & sale. p. 53.

Proœmium. p. 53.

§. 1. De differentia principiorum qualitatis cum
principiis substantiæ. p. 55.

§. 2. Quomodo probetur dari tria principia qua-
litatis? p. 58.

§. 3. Qualitatis principia, quas proprietates habe-
ant? p. 74.

§. 4. Qualitatis principia quomodo inter se con-
veniant & alterentur? p. 86.

§. 5. Cui usui cognitio trium principiorum qua-
litatis inserviat? p. 89.

§. 6. De principiorum Qualitatibus tertiis. p. 109.

Corollaria. p. 111.

1. An tria principia Qualitatis in omnibus cor-
poribus reperiuntur? p. 111.

2. An ex Capite mortuo & phlegmate eadem tria
principia præparari possint? p. 112.

3. Cur tria sint Qualitatis principia? p. 112.

4. Ad quodnam principium referendum sit sul-
phur, argentum vivum, sal commune? p. 112.

Carmen aggratulatorium,
Iohannes Ioachimus Beccherus
Spirensis Medicus.

καλάρωγε.

Hinc adsis in usu Chemico ceu
Hermes Orbis Sapiens.

Quam famā condunt sapientū scripta relicta
Scriptum testatur te meruisse tuum.
Chimica quo firmas fundamina, pandis eorum
Structuram, ostendis quæve sequenda via.
Orbis ceu sapiens Hermes hinc Chemico
in usu

Adsis, queis nihil est, ceu potis affer opem
Altius exurgas, scriptis tua fama perennet
Prestantū dulcis consonet aura virū.
Ipse bonoq, soli frondescas, tempora cessent
Qua sapienti sunt adnumeranda malis.

Hæc paucula Fautori suo optimè e-
merito, in nominis sui Technam ca-
lamo, deproperante adjecit, Breslæ

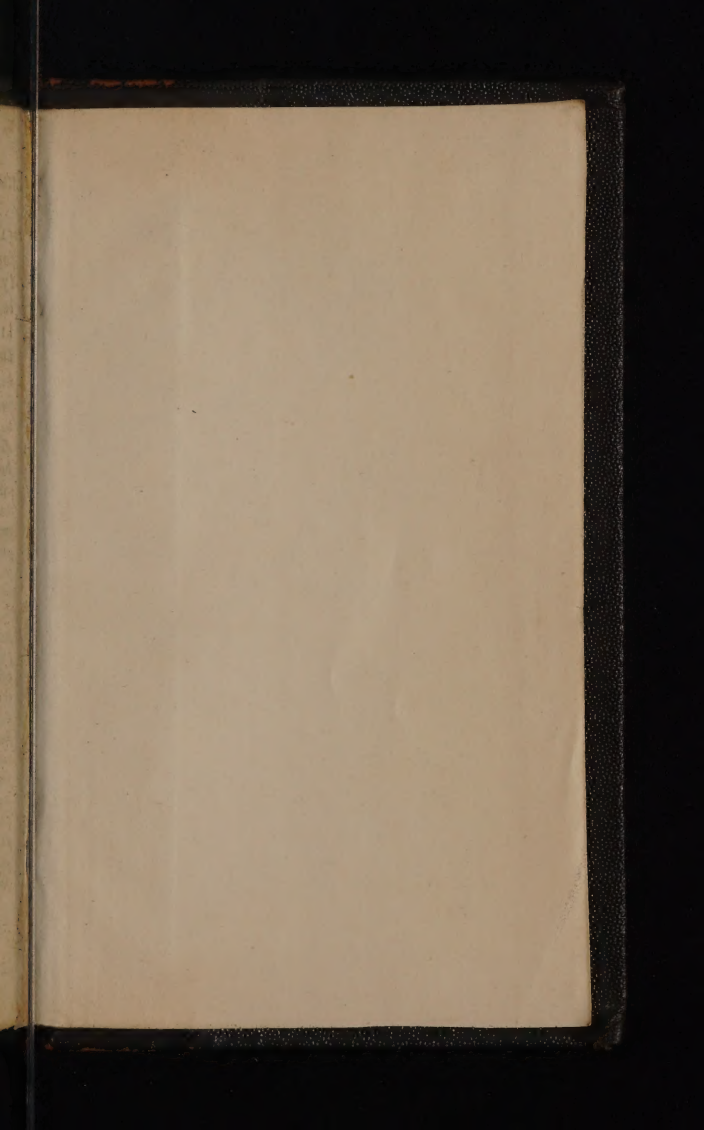
GOTHOFREDVS STOCKLOWE
Med.D.

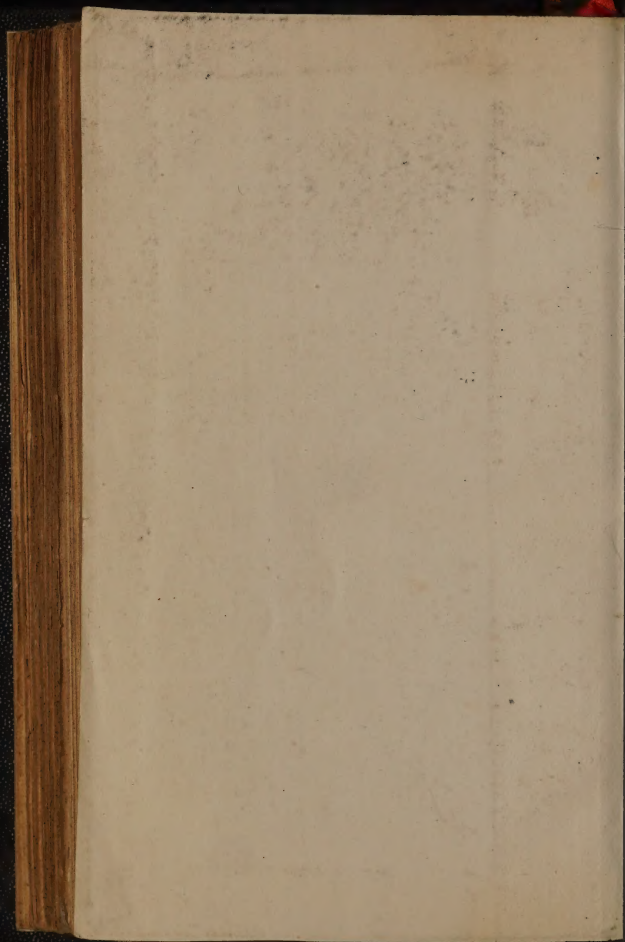
rrata quæ in Autoris absentia irreperunt.

Benevolus Lector sic corrigat.

18. 2. Linea 16. pro *aërum lege aëreum*. p. 3 l. 20.
perfectionis, l. perfectioris. p. 3. l. 25. ut l. aut. p. 5.
l. 7. condemnationis, l. condensationis. p. 8. l. 22. tri-
buendum, l. timendum. p. 10. l. 24. cælo, l. cæli p. 12.
l. 1. & deletur. p. 15. l. 6. fit. l. fit. p. 16. l. 20. natura,
l. materia. p. 17. l. 17. venticulo, l. ventriculo p. 17.
l. 24. Pectorem, l. Lectorem. p. 19. l. 20. firmantes, l.
formantes. p. 22. l. 14. multiq³, l. nulla q³ p. 23. l. 1.
hic, l. hi. p. 23. l. 8. applicetur, l. explicetur. p. 24. l. 15. asseruit, l.
asserit. p. 30. l. 15. accidentibus, l. accedentibus. p. 46. l. 7. terre-
stritates, l. terrestresitates. p. 46. l. 17. corporitatē, l. corporeitatem.
p. 51. l. 13. agglutinaris, l. agglutinans. p. 56. l. 25. imitur, l. imi-
tentur. p. 57. l. 14. substantia, l. substantiā. p. 58. l. 7. qualibet, l.
quodlibet. p. 61. l. 24. rarefacti, l. rarefactū. 65. l. 10. negatio, l. ne-
gotio. p. 66. l. 2. corrivos, l. corrosivos. p. 66. l. 11. is, l. id. p. 71. l. 25.
fixatē, l. fixitatem. p. 72. l. 22. ignem, l. lignem. p. 85. l. 3. quoni-
am, l. quodam. p. 85. l. 10. Schefferi, l. Scheffleri. p. 86. l. 1. Mei-
bomius, l. Meibomius. p. 89. l. 3. volatilis, l. volatilitas. p. 93. l. 6.
proffetica, l. prothetica. p. 94. l. 13. purgatoribus, l. purgationibus.
p. 99. l. 8. ultra, l. ulcera. p. 100. l. 19. causet, l. causent. p. 103. l. 1.
deficiet, l. deficiat. p. 105. l. 23. vocare, l. vocari. p. 108. l. 10. ratio,
est. l. ratio est, p. 112. l. 14. unum, quodlibet, l. unum quodlibet. p.
115. l. 18. sublunaribus, l. sublunaribus. p. 120. l. 14. constat, l. con-
stant. p. 130. l. 10. alta, l. alba. p. 130. l. 19. nominarint, l. nomina-
runt. p. 131. l. 25. ait: in, l. ait. si in. p. 135. l. 1. vehementiora, l. ve-
hementiori. p. 140. l. 23. ut lapidibus, l. aut lapidibus. p. 142. l. 15.
accresebucem, l. accrescibilem. p. 146. l. 12. dicitur, l. dicuntur.
p. 157. l. 24. heterogene, l. heterogenea. p. 158. l. 2. terris, l. terreis.
p. 162. l. 7. quæ, l. quā. p. 170. l. 14. aqua, l. aquæ. p. 177. l. 16. ut, l.
aut. p. 180. l. 7. illis, l. illi. p. 165. l. 21. Hand-Capellen, l. Sand-
Capellen. p. 184. l. 18. vegetabilitam, vegetabilia.

Divinae Patris Sapientia sit Laus
& Gloria.

Z.B. 1376

17

24er Re

das erste 3. 7. unauß

geschnitten

das 2te mit 2 Klappen
eingegeben
1/13r

